

STEMPELUDVALGET

Sekretariatet

27. oktober 1998

Stempelafgift

Betænkning fra Stempeludvalget

	Side
1. Indledning	5
1.1 Generelt	
1.2 Kommissorium	
1.3 Udvalgets medlemmer	
1.4 Udvalgets møder	
1.5 Særudtalelser	
2. Kort sammenfatning	12
3. Gældende ret	14
4. Forslag til ændrede regler, herunder provenuskøn	17
4.1 Udvalgets overvejelser og anbefalinger til omlægning af stempelafgiften	
4.2 Provenumæssige konsekvenser	
4.2.1 Indledning	
4.2.2 Betænkningens udkast til lovforslag om registreringsafgift og udkast til lovforslag om videreførelse af for sikrings afgift	
4.2.3 Erhvervsøkonomiske og erhverv s administrative konsekvenser	
4.2.4 Alternative kombinationer af satsen for procentafgift for skøder og pantebreve	
5. Registreringsafgiften	27
5.1 Lovforslaget	
5.1.1 Generelt	
5.1.2 Det afgiftspligtige område	
5.1.3 Afgiftens beregning	
5.1.4 Afgiftsgrundlaget	
5.1.5 Tinglysning af ejerskifte af fast ejendom	
5.1.6 Tinglysning af pant	
5.1.7 Tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer	
5.1.8 Andre tinglysninger	
5.1.9 Afgiftsfri tinglysninger	

5.1.10 Afgiftsmæssig ligestilling med andre tinglysninger

5.1.11 Registrering afskibe

5.1.12 Registrering af luftfartøjer

5.1.13 Afgiftspligtens indtræden

5.1.14 Afgiftsgodtgørelse og -nedsættelse

5.1.15 Afgiftsbetaling og -hæftelse

5.1.16 Sanktioner

5.1.17 Kontrolbestemmelser

5.1.18 Afgiftsmyndigheden

5.1.19 Klageveje

5.1.20 Straffebestemmelser

5.1.21 Ikrafttrædelsesbestemmelser

5.2 De nugældende fritagelsesbestemmelser mv.

45

5.2.1 Indledning

5.2.2 Opregning af fritagelsesbestemmelser mv. der berøres af lovforslaget

5.3 Provenumæssige konsekvenser

5.4 Administrative konsekvenser

5.5 Bevægeligheden på boligmarkedet

5.6 Erhvervsmæssige forhold og konkurrenceforhold

5.7 Forholdet til miljøretten

5.8 Forholdet til EU-retten

6. Låneafgiften

56

6.1 Indledning

6.2 Gældende regler

6.3 Problemerne med de nuværende regler

6.4 Forslag til modeller for ny låneafgift

6.5 Konkurrencemæssige aspekter

6.6 Afgrænsning af personkredsen

6.7 Administrative og kontrolmæssige vanskeligheder

6.8 Forholdet til EU-retten

6.9 Sikkerheds afgift

6.10 Konklusion

7. Forsikringsafgiften 68

- 7. / *Indledning*
- 7.2 *Gældende regler*
- 7.3 *Udvalgets kommentarer til gældende regler*
- 7.4 *Konkurrenceproblemer*
- 7.5 *Problemer i øvrigt*
- 7.6 *Forslag til modeller for ny for sikrings afgift*
- 7.7 *Motorkøretøjer og lystbåde*
- 7.8 *Provenumæssige konsekvenser*
- 7.9 *Kontrolmæssige aspekter*
- 7.10 *Administrative aspekter*
- 7.11 *Erhvervsmæssige konsekvenser*
- 7.12 *Forholdet til EU-retten*

8. Bilag 75

- 8.1.1 *Udkast til Lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panteret-tigheder mv.*
- 8.1.2 *Udkast til almindelige bemærkninger til lovforslaget*
- 8.1.3 *Udkast til specielle bemærkninger til lovforslaget*
- 8.1.4 *Udkast til lov om videreførelse af stempel på forsikring*
- 8.1.5 *Lovbek. nr. 591 af 11. august 1998 om stempelafgift*

8.2 *Særudtalelse fra Rådet for Dansk Forsikring og Pension*

1. Indledning

1.1 Generelt

Stempelafgiften af dokumenter blev oprindeligt indført ved en forordning af 1657, Det store Skattebrev, udskrevet af Frederik III. Afgiften er kendetegnet ved, at afgiftspligten påhviler både private personer og virksomheder og indtræder på grundlag af et underskrevet dokument. Det forhold, at afgiftsberegningen foretages af parterne selv, og kun kontrolleres, hvis det til grund liggende dokument passerer en anholdelsespligtig myndighed, er særegent. Både den tekniske udvikling og udviklingen i samfundsstrukturen bevirker, at en afgift med disse karakteristika ikke er tidsvarende.

1.2 Kommissorium

Skatteministeren nedsatte den 28. november 1995 et udvalg, der skulle vurdere muligheden for at ophæve stempeloven og indføre nye afgifter til afløsning af stempelafgiften.

Stempeludvalget fik følgende kommissorium:

"Stempeludvalget har til opgave at fremkomme med et forslag til en omlægning af stempelafgifterne. Der skal tages hensyn til, hvordan omlægningen vil virke, således at en udformning, der kan reducere mobiliteten på boligmarkedet eller hæmme eller forvride konkurrencen mellem forskellige finansielle institutioner, så vidt mulig undgås.

Udvalget kan tage udgangspunkt i en omlægning, hvor stempeloven afløses af tre nye afgiftslove.

For det første en lov om en afgift, som udløses ved tinglysning eller anden registrering af ejerrettigheder og panterrettigheder. En sådan afgift kan erstatte blandt andet stempelafgift og tinglysningsafgift på dokumenter om fast ejendom. I den forbindelse bemærkes, at den gældende tinglysningsafgift bør indarbejdes i de nye regler, som forudsættes at skulle henhøre under skatteministerens ressort.

For det andet en lov om afgift på pengeinstitutter og andre professionelle långiveres ydelse af garanti, lån eller kredit med eller uden sikkerhed. Afgiften kan erstatte stempelafgiften på garantier, gældsbreve, kreditkontrakter og håndpantsetningsdokumenter. Udvalget skal i den forbindelse overveje, om aktieafgiftsloven hensigtsmæssigt kan indarbejdes i en

sådan ny afgiftslov, eventuelt med mindre justeringer.

For det tredje en lov om afgift af forsikringspolicer, som kan afløse stempelovens bestemmelser om stempelafgift af forsikringer. Det bør overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at indarbejde lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer i udvalgets forslag til en sådan ny lov om afgift af forsikringspolicer. Udvalget skal desuden af hensyn til konkurrenceneutraliteten overveje den nye afgifts anvendelsesområde.

Udvalget skal overveje, om stempelafgift af visse dokumenttyper helt kan afskaffes, uden at der sættes en ny afgift i stedet. Dette kan navnlig tænkes i det omfang, hvor stempelafgiftsprovenuet er så beskedent, at det ikke står i rimeligt forhold til administrative omkostninger hos parter og hos det offentlige ved behandling og afgørelse af afgiftsspørgsmål.

Udvalget skal arbejde ud fra den forudsætning, at omlægningen skal være provenuneutral. Endvidere skal det tilstræbes at muliggøre en effektiv kontrol og at modvirke omgåelse, herunder den form for omgåelse, der består i at lade retshandler være grænseoverskridende. Endelig skal der ved udformningen af reglerne lægges vægt på en smidig administration både for parter og for det offentlige samt overskuelige klageveje.

Udvalget skal stræbe mod at færdiggøre sit arbejde med henblik på lovgivning i folketingsåret 1997/1998."

1.3 Udvalgets medlemmer

Udvalgets medlemmer ved afgivelse af betænkningen er:

Konsulent Poul Christensen	Skatteministeriet
Kontorchef Olaf Eisenhardt	Told- og Skattestyrelsen
Dommer Søren Sørup Hansen	Retten i Århus
Fuldmægtig Birgitte Søgaard Jensen	Danmarks Nationalbank
Statsamtmand Bent Klinte	Viborg Statsamt
Dommer Karsten Bo Knudsen	Den Danske Dommerforening
Vicedirektør Jan Knøsgaard	Realkreditrådet
Inspektør Inger Kongsløv	Told- og Skatteregion Høje-Taastrup
Advokat Finn J. Lernø	Advokatsamfundet
Kontorchef Kaj Lotz	Skatteministeriet

Fuldmægtig Lisbet Michelli	Skatteministeriet
Specialkonsulent Flemming Houge Nielsen	Erhvervsministeriet
Fuldmægtig Lars Nørkjær Nielsen	Økonomiministeriet
Kontorchef Tine Roed	Finansrådet
Kommitteret Jens Rosman (formand)	Skatteministeriet
Fuldmægtig Bjørn Rosted	Foreningen af Statsamtsjurister
Kontorchef Peter Skjødt	Rådet for Dansk Forsikring og Pension
Vicedirektør Jens Peter Tranberg	Rådet for Dansk Forsikring og Pension
Direktør, advokat Palle Ulstrup	Dansk Ejendomsrådgiverforening
Fuldmægtig Frederik Weidemann	Finansministeriet

Følgende har tidligere været medlemmer af udvalget:

Fuldmægtig Claus Blendstrup	Finansministeriet
Retsassessor Astrid Bøgh	Justitsministeriet
Kontorchef Jane Emke	Assurandør-Societetet
Vicekontorchef Hans Fenger-Eriksen	Told- og Skattestyrelsen
Fuldmægtig Lisbeth Grænge Hansen	Økonomiministeriet
Underdirektør Carsten Kjellerup	AMP-Samarbejdet
Fuldmægtig Jeppe Ladekarl	Danmarks Nationalbank
Kontorchef Kim Lohse	Told- og Skattestyrelsen
Fuldmægtig Charlotte Møller	Danmarks Nationalbank
Fuldmægtig Lisbeth Stausholm Pedersen	Danmarks Nationalbank
Fuldmægtig Ida Skouvig	Justitsministeriet
Fuldmægtig Helle Sørensen	Justitsministeriet

Følgende har været tilknyttet stempeludvalgets sekretariat:

Fuldmægtig Louise Hansen	Skatteministeriet
Fuldmægtig Michael Hauritz	Told-og Skattestyrelsen
Fuldmægtig Poul Erik Hjerrild-Nielsen	Skatteministeriet
Fuldmægtig Birgitte Dahl Jensen	Skatteministeriet
Fuldmægtig Mette Ebbensgaard Jessen	Skatteministeriet
Konsulent Claus Kirketerp	Skatteministeriet
Kontorfuldmægtig Dorthe Martinsen	Skatteministeriet
Fuldmægtig Kirsten Nørgaard	Skatteministeriet

1.4 Udvalgets møder

Stempeludvalget har afholdt 8 møder til gennemgang af muligheden for at ophæve stempeloven og udarbejde forslag til nye afgifter til afløsning af stempelafgiften.

Der er endvidere afholdt en række yderligere møder i underudvalg, idet udvalget har været opdelt i 3 undergrupper, der har overvejet en omlægning af stempelafgiften. Overvejelser om nye regler for afgift ved registreringer af ejerrettigheder og panterettigheder i tinglysningsystemet og andre offentlige registre er sket i undergruppen for registreringsafgift. Overvejelser om nye regler for afgifter på professionelle långiveres ydelse af lån eller anden kredit med eller uden sikkerhed er sket i undergruppen for låneafgift. Endelig er overvejelser om nye regler for afgifter for forsikringer sket i undergruppen for forsikringsafgift.

Ved sammensætningen af undergrupperne er de ministerier og organisationer blevet repræsenteret, der har særlige faglige forudsætninger og interesser på emneområdet. Undergrupperne har foretaget afrapportering på de møder, hvor hele udvalget var samlet.

Følgende har været repræsenteret i undergrupperne (de med * markerede har ikke været medlemmer af stempeludvalget).

Registreringsafgiften:

Poul Christensen	Skatteministeriet
*Per Englyst	Dansk Landbrugs Realkreditfond
Sørup Hansen	Justitsministeriet
* Birgitte Dahl Jensen	Skatteministeriet
*Claus Kirketerp	Skatteministeriet
Bent Klinte	Viborg Statsamt
Karsten Bo Knudsen	Den Danske Dommerforening
Finn J. Lernø	Advokatsamfundet
Kaj Lotz	Skatteministeriet
*Jan Madsen	Skatteministeriet
Tine Roed	Finansrådet
Jens Rosman (formand)	Skatteministeriet
Bjørn Rosted	Foreningen af Statsamtsjurister
Palle Ulstrup	Dansk Ejendomsmæglerforening

Låneafgiften:

Poul Christensen	Skatteministeriet
*Poul Erik Hjerrild-Nielsen	Skatteministeriet
Finn J. Lernø	Advokatsamfundet
Kaj Lotz (formand)	Skatteministeriet
*Jan Madsen	Skatteministeriet
Flemming Houge Nielsen	Erhvervsministeriet
Lars Nørkjær Nielsen	Økonomiministeriet
Tine Roed	Finansrådet
Palle Ulstrup	Dansk Ejendomsrådgiverforening

Forsikringsafgiften:

*Carsten Andersen	Rådet for Dansk Forsikring og Pension
Claus Blendstrup	Finansministeriet
*Michael Hauritz	Told- og Skattestyrelsen
Inger Kongsløv	Told- og Skatteregion Høje-Taastrup
Kim Lohse (formand)	Told- og Skattestyrelsen
Fleming Houge Nielsen	Erhvervsministeriet
Lars Nørkjær Nielsen	Økonomiministeriet
Tine Roed	Finansrådet
Peter Skjødt	Rådet for Dansk Forsikring og Pension
Jens Peter Tranberg	Rådet for Dansk Forsikring og Pension

Den 6. februar 1997 har stempeludvalgets formand gjort kort status for stempeludvalgets arbejde overfor skatteministeren. Det fremgik heraf, at der på registreringsområdet var behov for en omlægning, der ikke alene tog hensyn til forenkling, men også til fremtidssikring ved et papirløst grundlag for registreringen. Der var derimod på låneområdet meget store problemer, især hvad angik systemets robusthed i forhold til udlandet. Det var endelig på forsikringsområdet et spørgsmål, om der var behov og praktiske muligheder for grundlæggende omlæggninger.

Registreringsgruppen har arbejdet med en fremtidssikret grundmodel med visse nødvendige undtagelser fra afgiftspligten, men hvor det gennemgående træk i lovudkastet har været forenkling af afgiftssystemet uden fritagelsesbestemmelser eller differentierede satser,

hvorved det bliver muligt at sænke satserne generelt.

Låneafgiftsgruppen har arbejdet ud fra to modeller, en model om afgift på långivning ved virksomhed her i landet og en anden model om afgift på långivning til låntagere her i landet.

Der er imidlertid, navnlig på grund af udlandsproblematikken, ikke fundet en model, der kan udformes enkelt og effektivt. Udvalget anbefaler derfor, at stempelafgiften på lån, kaution og garantier samt håndpant bør ophæves. Det gælder i konsekvens heraf også stempelafgiften på kautionsforsikringer og kreditforsikringer (forsikringsklasse 14 og 15 ifølge branchen).

Forsikringsgruppen har uden held søgt at finde en model til afløsning af de gældende regler på forsikringsområdet.

Udvalget anbefaler derfor, at de gældende regler på forsikringsområdet videreføres med visse modifikationer, og flertallet mener endvidere, at dette skal ske i forbindelse med en justering af satserne for de stempelpligtige forsikringer.

1.5 Særudtalelser

På visse områder har enkelte medlemmer af udvalget tilkendegivet opfattelser, der ikke er indeholdt i betænkningens afsnit 1 - 7.

Realkreditrådet har taget til efterretning, at udvalget i sine overvejelser har taget udgangspunkt i en omlægning af de eksisterende stempelafgifter, der ikke indholdsmæssigt ændrer ved det afgiftsbelagte område. Det vil sige, at de væsentligste beskatningsområder fortsat er transaktioner i forbindelse med handel med fast ejendom og optagelse af lån med pant i fast ejendom. Udvalget har afstået fra at overveje andre former for beskatning, herunder en omlægning til en generel ejendomsbeskatning. Der er ikke foretaget nogen nærmere analyse af de hidtidige transaktionsafhængige afgifters betydning for mobiliteten på ejendomsmarkedet og de konkurrencemæssige forhold på lånemarkedet. Med den foreslåede registreringsafgift fastholdes således en selektiv låneafgift vedrørende pantsikret kreditgivning i forbindelse med lån mod pant i fast ejendom. Denne afgift forringer alt andet lige den pantsikrede kreditgivnings konkurrencestilling i forhold til usikret kreditgivning. Afgiften får som konsekvens, at personer, der er så kreditværdige, at de ikke behøver at stille sikkerhed i deres ejendom i forbindelse med låneoptagelse, undgår beskatning.

Denne konsekvens ændres der ikke ved med udvalgets forslag.

Rådet for Dansk Forsikring og Pension har afgivet en særudtalelse, hvorefter rådet ikke kan tilslutte sig, at skadesforsikring skal belastes med stempelafgift, endda med et større provenu til følge end efter den gældende lov. Rådet kan endvidere ikke tilslutte sig, at stempelafgiftslovens § 62, stk. 1, nr. 12, ophæves. Udtalelsen er gengivet i sin fulde ordlyd som bilag 8.2 til betænkningen.

2. Kort sammenfatning.

Skatteministeren har nedsat et udvalg, der skal opstille udkast til afgiftsregler, der - proveneutralt - kan afløse de gældende stempelafgifter mv.

Udvalget har overvejet tre nye afgiftslove, dels en afgift, som udløses ved tinglysning eller anden offentlig registrering af ejerrettigheder og panterettigheder, dels en afgift på pengeinstitutters og andre professionelle långiveres ydelse af garanti, lån eller kredit og endelig en afgift af forsikringspolicer. Udvalget har også overvejet, om stempelafgift helt kan afskaffes for visse dokumenttyper, f.eks. fordi provenuet er så beskedent, at det ikke står i rimeligt forhold til administrationsomkostningerne.

En række forhold gør, at i hvert fald den del af stempelafgiften, hvor afgiftspligten er knyttet til underskrevne dokumenter, ikke er egnet i en tid, hvor aftaler indgås elektronisk, hvor internationaliseringen i stigende grad gør sig gældende og hvor moderne finansielle systemer gør aftaler væsentlig mere komplekse end de formueretlige aftaler, der omhandles i stempeloven. Hertil kommer, at det hidtidige kontrolsystem beroende på "anholdelsespligtige myndigheder" ikke kan fungere effektivt, fordi dokumenter ofte slet ikke passerer en sådan myndighed.

Under hensyn til det forholdsvis beskedne provenu, som stempelafgifterne indbringer, er det udvalgets opfattelse, at en ny afgift nødvendigvis må tilrettelægges således, at reglerne er forholdsvis ukomplicerede, at administrationen er enkel og at kontrollen er enkel og sikker.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at dokumentbegrebet som grundlag for afgiftspligten må forlades af bl.a. teknologiske årsager, og i stedet må man basere afgiften på visse transaktioner, der registreres i et offentligt system, eller som i henhold til lov skal bogføres i en afgrænset type virksomheder under tilsyn, således at en enkel opkrævning og kontrol er mulig.

På denne baggrund finder udvalget, at afgiften på skøder og pantebreve, som tinglyses, og som hidtil har givet langt hovedparten af det samlede årlige provenu på ca. 4,8 mia. kr., vil kunne tilrettelægges på en sådan måde, at den opfylder de nævnte betingelser, og at en ny - proveneutral - afgift på dette felt derfor må kunne være det bærende element ved afløsningen af den hidtidige stempelafgift.

Udvalget har udarbejdet forslag til en ny lov om afgift af tinglysning af ejer-og panteret-tigheder mv. (registreringsafgiftsloven).

Derimod finder udvalget ikke, at afgiften på gældsbreve, kaution og veksler, der hidtil har givet et provenu på ca. 75 mio. kr. årligt, på samme måde kan bringes til at opfylde de nævnte betingelser. For det første vil en opgivelse af dokumentbegrebet som forudsætning for afgiftspligt bevirke, at man i givet fald som udgangspunkt må lade afgiftspligten omfatte lån, hvad enten der er oprettet et dokument herom, eller det blot er ydet f.eks. som en kort eller lang kredit, et kortvarigt overtræk på en kassekredit eller en løbende mellem-regning. For det andet vil det være en skævvridning af lånemarkedet, hvis kun lån i (inden-landske) pengeinstitutter omfattes, idet låntagning i så fald i vidt omfang kan flytte til udlandet (de større lån) eller til uregulerede pengeudlånere (de mindre lån). Det bemærkes i den forbindelse, at de frie kapitalbevægelser mellem landene og den øgede valutastabili-tet må antages at gøre konkurrencen om långivning særlig følsom overfor sådanne mulig-heder for at undgå selv en lav afgiftssats.

Udvalget har ikke indenfor de tidsmæssige rammer, der har været til rådighed, fundet en ny model til afløsning af stempelafgiften på forsikringer. Udvalgets flertal mener endvi-dere, at provenuet af forsikringer, der ikke er livsforsikringer, er nødvendig for at den forenkling af systemet, som i øvrigt foreslås, kan blive provenuneutral.

Udvalget anbefaler derfor, at de gældende regler på forsikringsområdet videreføres, dog således at livsforsikringer fritages for stempelafgift og dermed ligestilles konkurrencemæs-sigt med andre former for pensionsopsparinger. Det anbefales endvidere, at garanti- og kautionsforsikringer fritages for afgift i konsekvens af, at stempelafgiften af garanti- og kautionsdokumenter foreslås ophævet. Udvalgets flertal anbefaler endelig, at der samtidig sker en forhøjelse afsatserne for de fortsat stempelpligtige forsikringer med ca. 16 pct. I konsekvens af at livsforsikringer fritages for stempelafgift, fritages visse invalideforsi-kringer for stempelafgift, som ellers fortsat ville være stempelpligtige, uanset at de er tegnet af et livsforsikringsselskab. Det er de forsikringer vedrørende tab af arbejdsevne, der efter reglerne i lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger mv., skal tegnes i livsforsikringsselskaber som betingelse for, at pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse.

3. Gældende ret.

Den gældende stempellov gennemførtes ved lov nr. 174 af 30. april 1969, og der er senere gennemført større og mindre ændringer, både midlertidige og permanente, men grundstrukturen er ikke ændret.

Der er tale om en dokumentafgift, hvor afgiftspligten indtræder, når et dokument oprettes (underskrives) - typisk om en formueretlig aftale. Afgiften betales normalt ved køb af stempelmærker, som skal klæbes på dokumentet.

Afgiften kontrolleres som hovedregel på den særegne måde, at en række offentlige myndigheder har "anholdelsespligt" overfor dokumenter, der ikke er tilstrækkeligt stemplet, hvorefter dokumentet indsendes til "stempelmyndigheden", dvs. Statsamtet eller i København Overpræsidiat, som træffer afgørelse i spørgsmål om afgiftspligten i første instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen.

Stempelmærker benyttes også til betaling af Justitsministeriets tinglysningsafgifter efter retsafgiftsloven og af afgift ved førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder, jf. lov nr. 575 af 25. november 1977 med senere ændring i 1982.

Følgende transaktioner er belagt med afgift, der berigtiges med stempelmærker:

1. Tinglysningsafgift. Efter retsafgiftslovens § 41 A opkræves en afgift på 1.200 kr. for hver tinglysning. I modsætning til de øvrige afgifter, der betales med stempelmærker, påklages afgørelser om tinglysningsafgiften i det judicielle system.

2. Pantebreve. Pant i fast ejendom eller løsøre belægges udover tinglysningsafgiften med en afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Afgiften skal betales både ved oprettelse af et pantebrev og ved eventuel senere overdragelse (transport til ny kreditor). Der gælder dog en række fritagelser og lempelser på dette område. Således gælder det bl.a., at et pantebrev, der bærer påtegning om, at det pantsatte er mindre værd end pantebrevets pålydende, kan stemples alene for pantets værdi. Desuden gælder det, at forsikringssselskaber og pensionskasser er stempelfri for tinglysning af pant, der indgår til dækning af selskabets eller kassens forsikringsmæssige hensættelser, jf. lov om forsikringsvirksomhed § 131, stk. 5. Endvidere gælder, at pantebreve, som udstedes til sikkerhed for kontrapant, kontraktauktion eller regaranti, er stempelfri. Stempelfri er også pantebreve, der

udstedes af pensionister i forbindelse med henstand med ejendomsskatter.

3. Overdragelse af fast ejendom - skødestempel. Stempelafgiften udover tinglysningsafgiften er for overdragelse af helårsejerboliger 0,6 pct., medens den for overdragelse af anden fast ejendom er 1,2 pct. af salgssummen, dog mindst ejendomsværdien.

4. Ejerlejligheder. I forbindelse med førstegangssalg af ejerlejligheder opført før 1966 opkræves en afgift på 5 pct. af overdragelsessummen. Ved opdeling af ejendomme i ejerlejligheder skal dokumenter om anmeldelse til tinglysning heraf stemples med et beløb på 1.500 kr., dog 4.500 kr. hvis byggetilladelsen er givet før den 1. juli 1966.

5. Stempelafgift af skibe. Dokument om overdragelse af skibe og både med tilbehør stemples med 0,4 pct. af vederlaget, dog for så vidt angår handelsskibe 0,1 pct. af vederlaget. Samme regler gælder ved registrering af nybygget skib og dets optagelse i skibsregistret. For pant i skibe bortset fra fritidsfartøjer udgør afgiften 2 pr. af det pantsikrede beløb, for pant i fritidsfartøjer udgør afgiften 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

6. Forsikringer. For livsforsikringer opkræves en afgift på 1,5 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum. For andre forsikringer opkræves en afgift på 0,25 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum eller 12 pct. af første års præmie.

Stempelafgiften af forsikringer opkræves normalt ikke ved stempelmærker, men efter særlig tilladelse afregnes stempelafgiften samlet med påtegning på policer og præmiekvitteringer om, at stempelafgiften berigtiges på særlig måde.

7. Leje- og entreprisekontrakter. Lejekontrakter om fast ejendom, lejligheder, værelser, lokaler og lignende skal stemples med 1 pct. af den årlige leje. Entreprisekontrakter om bygning og reparation af fast ejendom skal stemples med 0,1 pct. af vederlaget, medens entreprisekontrakter på skibe pålægges en afgift på 0,02 pct.

8. Gældsbreve og veksler. Af gældsbreve skal der betales en afgift på 0,3 pct. af lånebeløbet, dog ikke hvis der stilles sikkerhed ved pant eller kaution, og denne sikkerhedsstillelse er stempelt. Veksler skal stemples med 1 kr. for hver 1.000 kr.

9. Overdragelse af løsøre. Dokumenter om overdragelse af andet løsøre end skibe og både samt dokument om levering af vand, gas, el og varme stemples med en afgift på 0,1 pct. Erhvervsdrivende skal ikke svare afgift for emballage, varer, råstoffer eller halvfabri-

kata, men kun for driftsmidler og lignende. Overdragelse af immaterielle rettigheder stemples med en afgift på 0,1 pct.

10. Lotterier. For lodder i Klasselotteriet erlægges en afgift på 4 kr. pr. hellod, medens lodsedler i Vare- og Landbrugslotteriet stemples med 0,6 kr. for hver trækning.

11. Ægtepagter og testamenter. Disse dokumenter stemples med mindst 50 kr.

4. Forslag til ændrede regler, herunder provenuskøn.

4.1 Udvalgets overvejelser og anbefalinger til omlægning af stempelafgiften.

Udvalget har overvejet forskellige forslag til omlægning af stempelafgiften ud fra forudsætningen om, at omlægningen skal være provenuneutral, og at der er mulighed for en effektiv kontrol.

Udvalget har endvidere overvejet, om stempelafgift af visse dokumenttyper helt kan afskaffes, uden at der sættes en ny afgift i stedet, herunder hvor stempelafgiftsprovenu et er så beskedent, at det ikke står i rimeligt forhold til administrative omkostninger hos parterne og hos det offentlige ved behandling og afgørelse af afgiftsspørgsmål.

I konsekvens af disse overvejelser foreslår udvalget, at stempelafgiften afskaffes for så vidt angår følgende stempelpligtige dokumenter:

Overdragelse af løsøre, overdragelse af immaterielle rettigheder, samt leje- og entreprisekontrakter. Veksler, låneaftaler, gældsbreve og håndpant sætningserklæringer. Ægtepagter, testamenter og lotterier.

Den særlige stempelafgift for førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder og for opdeling i ejerlejligheder. Disse afgifter, der ganske vist opfylder betingelsen om tinglysning og derved giver mulighed for effektiv kontrol, indbringer kun ca. 5 mio. kr. på årsbasis og giver i øvrigt anledning til vanskelige afgrænsningsproblemer f.s.v. angår ombygning og tilbygning på fredede ejendomme, på ældre erhvervsjendomme og i en række andre tilfælde, hvor ejerlejlighedskonstruktionen er valgt, men hvor den oprindelige baggrund for disse afgifter næppe gør sig gældende.

Udvalgets flertal anbefaler, at provenutabet ved disse afskaffelser dækkes af dels en afgift på registrering i Danmark af ejerskifte og pant vedrørende fast ejendom, skibe, fly mv., dels af en afgift af forsikringer, således de to områder dækker det totale provenu i forhold til det hidtidige provenu på disse områder.

Udvalget har udarbejdet forslag til en afgift på registrering af ejerskifte og pant vedrørende fast ejendom, skibe, fly mv. Udvalgets overvejelser på registreringsområdet omtales nærmere i afsnit 5 i betænkningen. Skitse til lovforslag og bemærkninger hertil er optrykt

i afsnit 8. De gældende fritagelsesbestemmelser, der berøres af lovforslaget, gennemgås i afsnit 5.2.

Udvalget har endvidere overvejet en lov om afgift på pengeinstitutters og andre professionelle långiveres ydelse af garanti, lån eller kredit med eller uden sikkerhed.

Udvalget må imidlertid anbefale, at stempelafgiften på veksler, låneaftaler og gældsbreve rav. helt afskaffes, uden at en ny afgift kan sættes i stedet. Stempelafgiften på låneområdet er blevet teknologisk forældet, og det har heller ikke været muligt at finde nye modeller, der kan hindre omgåelse, herunder den form for omgåelse, der består i at lade retshandler være grænseoverskridende.

Udvalgets overvejelser på låneområdet omtales nærmere i afsnit 6 i betænkningen.

Udvalget har endelig overvejet en lov om afgift af forsikringspolicer, og herunder om livsforsikringer stempelæssigt kunne ligestilles med andre former for pensionsopsparing. Udvalget har endvidere overvejet muligheden for at indarbejde lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer i udvalgets forslag til en sådan ny lov om afgift af forsikringspolicer. Udvalget har imidlertid ikke indenfor den tid, som udvalget har haft til rådighed, været i stand til at finde en egnet model til at afløse de gældende regler på forsikringsområdet.

Udvalget anbefaler derfor, at de gældende regler på forsikringsområdet videreføres, dog således at livsforsikringer fritages for stempelafgift og dermed ligestilles konkurrencemæssigt med andre former for pensionsopsparinger. Det anbefales endvidere, at garanti- og kautionsforsikringer fritages for afgift i konsekvens af, at stempelafgiften af garanti- og kautionsdokumenter foreslås ophævet. Endelig anbefaler udvalgets flertal, at der samtidig sker en forhøjelse afsatserne for de fortsat stempelpligtige forsikringer med ca. 16 pct.

Udvalgets overvejelser på forsikringsområdet omtales nærmere i afsnit 7 i betænkningen.

Udvalget har ikke gjort sig overvejelser om, hvorvidt aktieafgiftsloven hensigtsmæssigt kan indarbejdes i udformningen af afløsningen af stempelafgiften, dels fordi der ikke er fundet egnede nye løsninger på låneafgiften og forsikringsafgiften, og dels fordi der ikke hensigtsmæssigt kan opnås fuld provenudækning for aktieafgiften.

4.2. Provenumæssige konsekvenser.

4.2.1. Indledning

Provenuet af stempelafgiften inkl. tinglysningsafgiften er i de seneste år steget markant, jfr. tabel 1. Blandt de vigtigste årsager hertil kan nævnes forhøjelserne af tinglysningsafgiften fra 500kr. til 700kr. i 1996 og til 1.200 kr. i 1997, samt udviklingen på ejendomsmarkedet med stigende omsætning, priser og låntagning.

Tabel 1. Stempelafgiftsprovenuet 1989-1997.

Finansår	Mill. kr.	Finansår	Mill. kr.
1990	2.838	1994	3.408
1991	2.468	1995	3.112
1992	2.919	1996	3.631
1993	2.891	1997	4.453

På finansloven for 1998 er opført et provenu på 4.700 mill. kr. Stigningen fra 1997 til 1998 skyldes primært, at forhøjelsen af tinglysningsafgiften kun har haft virkning i lidt over halvdelen af 1997, men får fuld virkning i 1998. Endvidere trækker de midlertidige forhøjelser af stempelafgiften til 5 pct. på tillægslån i retning af et højere provenu.

Det er forbundet med overordentlig stor usikkerhed at opgøre, hvor stort et provenu der hidrører fra hver enkelt stempelpligtig dokumenttype. Det skyldes, at opkrævningen af stempelafgiften sker gennem salg af stempelmærker, der kan anvendes på alle afgiftspligtige dokumenter, således at det ikke ud fra regnskaberne er muligt at opgøre provenuet fra de enkelte dokumenter.

Et skøn for provenuets fordeling på de enkelte stempelpligtige dokumenttyper mv. må derfor baseres på en række forskellige kilder og omfattende beregningsmæssige forudsætninger, der i vidt omfang er af skønsmæssig karakter. Det kan bl.a. nævnes, at det i det følgende er forudsat, at ca. 20 pct. af realkreditinstitutternes udlån er stempelpligtige og ca. halvdelen af de tinglyste dokumenter udløser tinglysningsafgift.

Korrigeres 1997-provenuet for, at den forhøjede tinglysningsafgift ikke har haft virkning i hele 1997, og at den forhøjede stempelafgift på tillægslån ikke er permanent, skønnes der et aktuelt stempelafgiftsprovenu på helårsbasis på ca. 4.725 mill. kr., jf. tabel 2, der viser provenuet opdelt på tinglysningsafgift og de enkelte stempelpligtige dokumenttyper.

Tabel 2. Opdeling af stempelafgiftsprovenuet på tinglysningsafgift og stempelpligtige dokumenttyper. 1997-niveau. Gældende regler.

Dokumenttype mv.	Ca. mill. kr.
Tinglysningsafgift	1.800
Skødestempel, ejerboliger.	435
Skødestempel, andre ejendomme.	500
Pantebrevsstempel, realkredit	730
Pantebrevsstempel, ejerpantebreve.	400
Pantebrevsstempel, andre pantebreve i fast ejendom.	140
Pantebrevsstempel, løsøre.	195
Skibe og fly, registrering og pantsætning.	50
Forsikringer.	200
Gældsbreve, herunder pengeinstitutter.	75
Overdragelse afløsere.	50
Lejekontrakter.	75
Entreprisekontrakter.	50
Andet	25
I alt	4.725

4.2.2 Betænkningens udkast til lovforslag om registreringsafgift og udkast til lovforslag om videreførelse af for sikrings afgift.

Med udkastet til lovforslaget om registreringsafgift ændres de nuværende stempelafgifter og tinglysningsafgift til en ensartet registreringsafgift samtidig med, at en række områder, der i dag er belagt med stempelafgift, fritages for afgift. Modsat ophæves en række undtagelser og lempelser i den gældende stempellov. Regler svarende til de nugældende stempelregler foreslås for skibe og luftfartøjer. I forbindelse med udkastet til lovforslag om videreførelse af stempelafgifter på forsikringer, ophæves stempelafgiften af livsforsikringer, garanti- og kautionsforsikringer, og der gennemføres justeringer af satsen for de fortsat stempelpligtige forsikringer. Justeringerne skønnes at indbringe et merprovenu på op mod 20 mill. kr. årligt, medens bortfald af stempelafgift på livsforsikringer mv. skønnes at medføre et provenutab på ca. 70 mill. kr.

Den samlede omlægning skønnes herefter at være provenuneutral, jf. tabel 3, der viser skøn over det fremtidige registreringsprovenu fordelt på den faste afgift på 1.200 kr., værdiafgiften på 1 pct. og afgiften fra skibe, fly og forsikringer. Provenuneutraliteten er forudsat under uændret adfærd, idet det dog ikke kan udelukkes, at de foreslåede ændringer vil medføre ændringer i aktørernes adfærd.

Af hovedområder fritager lovforslaget bl.a. afgift af veksler og gældsbreve, overdragelse

af løsøre, leje- og entreprisekontrakter mv. Det skønnes, at fritagelserne medfører et provenutab på ca. 275 mill, kr., jf. de sidste fem punkter i tabel 2.

Modsat bortfalder bl.a. hidtidige afgiftsfritagelser:

afgiftsfriheden for pantebreve og skadesløsbreve ved kontrapant,
adgang til at foretage værdistempling, således at afgiften altid skal beregnes af
panthæftelsens pålydende værdi uanset pantets værdi,
muligheden for vandrende pantebreve ophæves.

Desuden indføres der fuld registreringsafgift på tinglysning af ejendomsforbehold, hvilket navnlig har betydning ved bilfinansiering.

Tabel 3. Provenu af registreringsafgift og afgift for skibe og forsikringer. 1997-niveau.

Dokumenttype mv.	Mill. kr.
Fast 1.200 kr.'s afgift	1.925
Værdiafgift på 1 pct.	
- Ejendomsomsætning	1.130
- Pantebreve* (realkredit, pengeinstitutter, ejerpantebreve, løsøre mv.)	1.220
- Afskaffelse af vandrende ejerpantebreve	210
- Afskaffelse af værdistempling	30
- Indførelse af afgift på ejendomsforbehold	50
- Bortfald af afgift ved overdragelse af pantebreve mv.	-20
Værdiafgift i alt	2.620
Registreringsafgift i alt	4.545
Afgift af skibe, fly og forsikringer **	200
Samlet provenu	4.745

* Inkl. bortfald af afgiftsfriheden vedr. kontraktauktion

* *Inkl. bortfald af afgift på kautions- og livsforsikringer

Den nye registreringsafgift skønnes således at indbringe et provenu på ca. 4,5 mia. kr., hvoraf ca. 1,9 mia. kr. stammer fra den faste afgift på 1.200 kr. og ca. 2,6 mia. kr. fra værdiafgiften på 1 pct. Herudover skønnes forsikringsafgiften at bidrage med ca. 150 mill, kr., mens afgiften vedr. overdragelse mv. af skibe og fly uændret bidrager med 50 mill, kr. årligt.

Afrundingen af enhedssatsen til nærmeste hele prm. sats medfører, at det beregnede provenu ekskl. livsforsikringer bliver ca. 20 mill. kr. større end det nuværende årlige

provenu. Under hensyn til den endog meget betydelige usikkerhed, der er knyttet til beregningen, må omlægningen efter udvalgets opfattelse imidlertid betegnes som provenuneutral. Hertil kommer, at udvidelsen af stempelgrundlaget gennem bortfald af en række hidtidige stempelfritagelser i et begrænset omfang må antages at kunne medføre forøgede udgifter for det offentlige.

Af den nuværende stempelafgift, ekskl. tinglysningsafgift, skønnes ca. 850 mill. kr. at hidrøre fra handel med ejerboliger og realkreditbelåning af ejerboliger, jf. tabel 4.

Tabel 4. Ejerboligandel af det samlede stempelprovenu. Gældende regler og lovforslag ekskl. tinglysningsafgift, fast afgift på 1.200 kr. og afgift fra skibe, fly og forsikring. 1997-niveau.

	Gældende regler (ekskl. tinglysningsafgift)	Lovforslag (ekskl. fast afgift på 1.200 kr.)
	Mill. kr.	Mill. kr.
Ejerboliger*	850	955
Øvrige**	2.075	1.925
Afgiftsprovenu i alt	2.925	2.880

Stempel vedr. skøder og pantebreve, ekskl. ejerpantebreve, i enfamiliehuse, ejerlejligheder og sommerhuse.

Inkl. landbrugsejendomme, blandede ejendomme, og ejerpantebreve.

Med lovforslaget skønnes ejerboligandelen af registreringsafgiften, ekskl. fast afgift på 1.200 kr., til ca. 955 mill. kr.

4.2.3 Erhvervsøkonomiske og erhverv s administrative konsekvenser.

Den foreslåede afskaffelse af stempelafgiften på en lang række områder vil medføre såvel administrative som økonomiske lettelser for de fleste virksomheder. Her kan der peges på stemplet på kontrakter om overdragelse af løsøre, leje- og entreprisekontrakter, gældsbreve (herunder lån i pengeinstitutter) og veksler. Endvidere vil reduktionen af afgiften på realkreditlån fra 1,5 pct. til 1 pct. billiggøre erhvervslivets låntagning, ligesom nedsættelsen af afgiften på skøder på erhvervsejendomme vil indebære en mindre omkostningsletelse ved overdragelser.

For danske pengeinstitutter vil ophævelsen af afgiften på gældsbreve indebære en konkurrencemæssig ligestilling med udenlandske långivere og formentlig tillige, at en betydelig del af en långivning, der hidtil er sket fra udenlandske filialer og datterselskaber til danske kunder, fremover vil ske fra de danske dele af pengeinstitutterne.

Med forslaget om afgiftsfrihed for kautionsforsikring mv. (forsikringsklasse 14 og 15) sker der en ligestilling med andre former for sikkerhedstillelse, der efter lovforslaget afgiftsfritages.

For andre erhvervsgrene vil afskaffelsen af visse særregler indebære en omkostningsforøgelse. Således vil byggebranchen, herunder navnlig entreprenørerne, antagelig blive berørt af stoppet for de vandrende ejerpantbreve. Det samme gælder ophævelse af adgang til at stemple af pantets værdi, herunder i forbindelse med forhåndslån, når værdien af pantet er lavere end det pantsikrede beløb, jf. stempelovens § 57, stk. 4, 2. pkt. Ligeledes vil den foreslåede afskaffelse af særreglerne om afgift af landbrugets høstpantbreve fordyre landbrugets finansiering af såsæd og gødning. Endelig vil omkostningerne ved bilfinansiering blive forøget, navnlig i det omfang tinglysning af et ejendomforbehold har erstattet sædvanligt underpant.

Endelig vil forslagets ophævelse af afgiften ved omsætning af tinglyste pantbreve indebære lavere rente på denne type fordringer. Det skyldes, at bortfaldet af stempelafgiften ved overdragelse gør dem mere likvide, hvilket vil tilsige, at merrenten i forhold til obligationsrenten vil falde.

4.2.4 Alternative kombinationer af satsen for procentafgift for skøder og pantbreve.

Det er udvalgets anbefaling, at satsen for procentafgiften bør være ensartet for skøder og pantbreve med henblik på at opnå den størst mulige enkelhed i regelsættet. Med en sats på 1 pct. skønnes der at være provenuneutralitet i forhold til den gældende stempelafgift.

Udvalget er imidlertid opmærksom på, at andre hensyn end enkelheden kan tilsige, at der anvendes forskellige satser for skøder og pantbreve. Eksempelvis for at reducere incitamentet til belåning af fast ejendom og øge incitamentet til opsparing i fast ejendom. Det er således muligt, at politiske overvejelser kan føre til et ønske om, at satsen på skøder sættes lavere, f.eks. til 0,6 pct. for ejerskifter, hvor satsen efter gældende regler er 0,6 pct. for ejerskifte af helårsejerboliger, og 1,2 pct. for ejerskifte af andre ejendomme. I konsekvens heraf vil satsen på pantbreve blive højere, f.eks. 1,25 pct., hvor den efter de gældende regler er 1,5 pct. Der bortses herved fra den midlertidig forhøjelse til 5 pct. på pantbreve i ejerboliger og fritidshuse, der ophører den 31. december 1998.

I nedenstående Tabel 1. er vist en række kombinationer af satser for skøder, pantbreve og fast afgift, der giver provenuneutralitet. I de tonede felter er angivet den sats, der

fremkommer under forudsætning af provenuneutralitet, når de to øvrige størrelser er givne.

I kombination A regnes der på en skødesats på 0,6 pct. svarende til den gældende sats for enfamiliehuse og en fast afgift på uændret 1.200 kr. Provenuneutralitet kræver her en sats for pantebreve på 1,25 pct. I kombination B fastholdes pantebrevssatsen på de gældende 1,5 pct. og tabellen viser, at der vil være provenuneutralitet ved en sats for skøder på 0,3 pct.

I C udgør pantebrevssatsen ligeledes 1,5 pct., mens den faste afgift nedsættes til 600 kr. Provenuneutralitet kræver her en skødesats på 1,1 pct. Endelig er det i D beregnet, at en fælles skøde- og pantebrevssats på 1,5 pct. vil medføre provenuneutralitet i forening med en fast afgift på 300 kr.

Tabel 1. Provenuneutrale kombinationer af afgift på skøder og pantebreve.

Kombination	Procentafgift		Fast afgift
	Skøder	Pantebreve	
	Pct.	Pct.	Kr.
Udvalgets lovskitse	1,0	1,0	1.200
A	0,6	1,25	1.200
B	0,3	1,5	1.200
C	1,1	1,5	600
D	1,5	1,5	300

Det skal understreges, at disse beregninger er behæftet med en ganske betydelig usikkerhed i lighed med de øvrige beregninger i betænkningen.

I Tabel 2. er afgiften beregnet efter gældende regler, efter lovforslagets regler og efter alternativ A - D for en handel med et parcelhus til 800.000 kr., hvor der forudsættes forskellige finansieringsforhold. Tabellen viser, at afgiftsbetalingen falder i alternativ A og B for alle finansieringsforhold, mens afgiftsbetalingen stiger i alternativ C og D. Med lovforslaget falder afgiftsbetalingen kun i eksempel 3, hvor der betales pantebrevsavgift af 90 pct. af købesummen. I de øvrige tre eksempler stiger afgiftsbetalingen med op til 2.800 kr.

Tabel 2. Eksempler på virkning af lovforslag for handel med parcelhus.

Kr.	Eksempel 1						Eksempel 2					
Købesum	800.000						800.000					
<u>Berigtigelse:</u>												
- gældsøvertagelse	640.000						400.000					
- nyt realkreditlån	0						240.000					
- sælgerpantebrev	80.000						80.000					
- udbetaling	80.000						80.000					
Indfrie realkreditlån	0						0					
Afgift	Gld. regler	Lov-forslag	Alt. A	Alt. B	Alt. C	Alt. D	Gld. regler	Lov-forslag	Alt. A	Alt. B	Alt. C	Alt. D
Skødesats	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	0,30 pct.	1,10 pct.	1,50 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	0,30 pct.	1,10 pct.	1,50 pct.
Pantebrevs-sats	1,50 pct.	1,00 pct.	1,25 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,25 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.
Tinglysnings-afgift/fast af-gift	1.200	1.200	1.200	1.200	600	300	1.200	1.200	1.200	1.200	600	300
Skøde	4.800	8.000	4.800	2.400	8.800	12.000	4.800	8.000	4.800	2.400	8.800	12.000
Nyt realkreditlån	0	0	0	0	0	0	3.600	2.400	3.000	3.600	3.600	3.600
Overført af-gift	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sælgerpantebrev	1.200	800	1.000	1.200	1.200	1.200	1.200	800	1.000	1.200	1.200	1.200
Tinglysnings-afgift/fast af-gift	2.400	2.400	2.400	2.400	1.200	600	3.600	3.600	3.600	3.600	1.800	900
Afgift i alt	8.400	11.200	8.200	6.000	11.200	13.800	13.200	14.800	12.400	10.800	15.400	17.700
Ændring		2.800	-200	-2.400	2.800	5.400		1.600	-800	-2.400	2.200	4.500

Kr.	Eksempel 3						Eksempel 4					
Købesum	800.000						800.000					
Berigtigelse:												
- gældsøvertagelse	0						0					
- nyt realkreditlån	640.000						640.000					
- sælgerpantebrev	80.000						80.000					
- udbetaling	80.000						80.000					
Indfrieede realkreditlån	0						400.000					
Afgift	Gld. regler	Lovfor-slag	Alt. A	Alt. B	Alt. C	Alt. D	Gld. regler	Lovfor-slag	Alt. A	Alt. B	Alt. C	Alt. D
Skødesats	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	0,30 pct.	1,10 pct.	1,50 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	0,30 pct.	1,10 pct.	1,50 pct.
Pantebrevs-sats	1,50 pct.	1,00 pct.	1,25 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,25 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.	1,50 pct.
Tinglysningsafgift/fast afgift	1.200	1.200	1.200	1.200	600	300	1.200	1.200	1.200	1.200	600	300
Skøde	4.800	8.000	4.800	2.400	8.800	12.000	4.800	8.000	4.800	2.400	8.800	12.000
Nyt realkreditlån	9.600	6.400	8.000	9.600	9.600	9.600	9.600	6.400	8.000	9.600	9.600	9.600
Overført afgift	0	0	0	0	0	0	-6.000	-4.000	-5.000	-6.000	-6.000	-6.000
Sælgerpantebrev	1.200	800	1.000	1.200	1.200	1.200	1.200	800	1.000	1.200	1.200	1.200
Tinglysningsafgift/fast afgift	3.600	3.600	3.600	3.600	1.800	900	3.600	3.600	3.600	3.600	1.800	900
Afgift i alt	19.200	18.800	17.400	16.800	21.400	23.700	13.200	14.800	12.400	10.800	15.400	17.700
Ændring		-400	-1.800	-2.400	2.200	4.500		1.600	-800	-2.400	2.200	4.500

5. Registreringsafgiften

5.1 Lovforslaget

Lovforslaget med bemærkninger findes i fuld ordlyd i bilagene 8.1.1 -3 til betænkningen.

5.1.1 Generelt

I forbindelse med udvalgets overvejelser om omlægning af stempelafgiften har det været afgørende at ændre afgiften fra en dokumentbaseret til en transaktionsbaseret afgift. Udvalget har udarbejdet en skitse til en ny registreringsafgiftslov, der omfatter tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder og andre tinglysninger, og hvor den afgiftsudløsende omstændighed er tinglysningen eller registreringen. Der er med skitsen taget hensyn til, at tinglysning/registrering, der i dag i alt væsentligt er dokumentbaseret, i de kommende år i stadig stigende omfang vil ske elektronisk i forbindelse med den kommende gennemførelse af papirløs tinglysning, hvorefter tinglysning vil kunne foregå elektronisk for så vidt angår større institutionelle kunder.

Udgangspunktet for udvalgets overvejelser omkring en ny registreringsafgift har været den enklest mulige afgiftsmodel. Det er primært søgt opnået gennem et snævert afgiftspligtigt område med kun få afgiftsundtagelser. Det er imidlertid også tilstræbt, at administrationen af den nye lov bliver så enkel som mulig. Det er efter udvalgets opfattelse ikke hensigtsmæssigt at operere med et enstrengt administrativt system, hvor afgiftsmyndigheden også varetager opkrævningsfunktionen. Det er således fundet mest hensigtsmæssigt, at registreringsmyndigheden opkræver afgiften, men i øvrigt ikke træffer afgørelser vedrørende afgiftens betaling. Afgørelser vedrørende registreringsafgiften skal alene henhøre under afgiftsmyndigheden, og udvalget anbefaler, at opgaven som afgiftsmyndighed indtil videre varetages af statsamterne, som også er stempelmyndighed efter den gældende stempelafgiftslov.

Det er endvidere lagt til grund, at den nye afgift ikke kommer til at gribe forstyrrende ind i tinglysningen/registreringen i form af en forsinkelse af ekspeditionen. Der lægges således ikke op til, at betaling af afgiften skal være gyldighedsgrund.

Afgiften på tinglysning/registrering af ejer- og panterrettigheder foreslås som en procentafgift ligesom den gældende stempelafgift på skøder og pantebreve. Der foreslås dog også et fast afgiftstillæg på disse tinglysninger/registreringer. Der foreslås endvidere en fast

afgift på andre tinglysninger. Det faste afgiftstillæg og den faste afgift skal afløse den gældende tinglysningsafgift. Da registreringer uden for tinglysningssystemet ikke er pålagt tinglysningsafgift eller en tilsvarende ekspeditionsafgift, foreslås det, at det faste afgiftstillæg/den faste afgift udelukkende opkræves ved tinglysninger.

Det er således hensigten, at denne nye afgiftslov skal afløse dels den gældende tinglysningsafgift, dels stempelafgiftsloven med undtagelse af stempelafgiften af forsikringer. Der henvises til afsnit 7 og bilag 8.1.4 vedrørende videreførelse af forsikringsafgiften.

5.1.2 Det afgiftspligtige område

Ved udvalgets overvejelser om afgrænsningen af det afgiftspligtige område for en registreringsafgift er der taget udgangspunkt i den gældende stempelafgiftslov og i retsafgiftslovens regler om tinglysningsafgift.

For så vidt angår det stempelafgiftspligtige område er der lagt vægt på at få indskrænket afgiftsområdet med henblik på at opnå en forenkling af det gældende regelsæt. En væsentlig forenkling opnås ved overgangen fra en dokumentbaseret afgift til en registreringsafgift, allerede fordi tinglysnings/registreringsområdet er snævrere end det gældende stempelområde. Ved overgangen til en registreringsafgift vil langt den væsentligste del af afgiftsgrundlaget for den opkrævede stempelafgift imidlertid blive opretholdt. Stempelindtægterne hidrører således i meget høj grad fra dokumenter, der tinglyses, og disse transaktioner vil forsat være afgiftsbelagt, idet den afgiftsudløsende omstændighed dog ikke længere vil være oprettelsen af et dokument, men tinglysning/registrering af transaktionen.

Der er efter udvalgets opfattelse flere fordele ved at flytte afgiften fra dokumentet til tinglysningen/registreringen. Det kan være vanskeligt at få fastlagt hvornår og om, der foreligger et afgiftspligtigt dokument, ligesom kontrollen med afgiftens betaling hviler på en række offentlige myndigheder, der har "anholdelsespligt". Kontrollen med afgiftens rigtige betaling kan således først ske, når og hvis de pågældende dokumenter passerer en anholdelsespligtig myndighed. I modsætning hertil giver en registreringsafgift mulighed for helt entydigt at få fastlagt den afgiftsudløsende omstændighed. Der vil ikke være omgåelsesmuligheder forbundet med en sådan afgift, ligesom der med afgiften kan sikres rimelige kontrolmuligheder.

Det er udvalgets opfattelse, at en registreringsafgift bør omfatte registrering i tinglysnings-

systemet og andre offentlige registre, hvor registrering har ekstinktionsvirkning. Da der er knyttet særlige retsvirkninger til disse registreringer, vil registreringsafgiften efter udvalgets opfattelse ikke påvirke registreringsadfærden.

Med hensyn til det tinglysningsafgiftspligtige område er der lagt vægt på at opretholde dette uændret. Tinglysningsafgiften kan med fordel indarbejdes i registreringsafgiften, så der ikke skal betales to forskellige afgifter af samme transaktion. Det har ud fra et ønske om ensartethed i den kommende afgiftsstruktur været overvejet også at indarbejde tinglysningsafgiften i registreringsafgiften for registreringer uden for tinglysningsystemet. Udvalget har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at lægge et fast afgiftstillæg svarende til den gældende tinglysningsafgift på disse registreringer, der ikke hidtil har været omfattet af tinglysningsafgiften.

Udvalget foreslår på den baggrund, at afgiftspligten skal gælde ved tinglysning af ejerskifte af og pant i fast ejendom i tingbogen, og af tinglysning af pant i personbogen eller bilbogen. De afgiftspligtige registreringer skal omfatte dels registrering af ejerskifte af skib og pant i skib i Skibsregistret, dels registrering af ejerskifte af luftfartøj i Nationalitetsregistret og dels registrering af pant i luftfartøjer i Rettighedsregistret over luftfartøjer. Det foreslås, at afgiftspligten for tinglysning og registrering af pant omfatter tinglysning-/registrering af underpant i form af pantebreve, herunder ejerpantebreve og skadesløsbreve, men ikke tinglysning/registrering af retspant. Retspant er pant, som ved retsdekret stiftes i en skyldners ejendom til tvungen fyldestgørelse af dennes kreditorer, f.eks. udlæg og arrest. Tinglysning og registrering af retspant foreslås undtaget fra afgiftspligten for ikke at belaste stiftelse af retspant med yderligere omkostninger. Endvidere foreslås det at medtage også tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv.

Det foreslås endelig, at afgiftspligten også kommer til at omfatte visse andre tinglysninger end de ovennævnte tinglysninger af ejerskifte- og panterettigheder. Det foreslås således, at afgiftspligten kommer til at omfatte andre tinglysninger i samme omfang, som efter de gældende regler i retsafgiftsloven er pålagt tinglysningsafgift.

5.1.3 Afgiftens beregning

Udvalget har også med hensyn til spørgsmålet om beregningen af registreringsafgiften taget udgangspunkt i de gældende regler i stempelafgiftsloven.

Udvalget finder, at det overordnede hensyn til enkelhed også må gøre sig gældende på

dette område. Da der er lagt op til et smalt afgiftspligtigt område, hvor der vil blive opkrævet en fast afgift og en procentafgift, og da der foreslås en fast afgift på andre tinglysninger svarende til den gældende tinglysningsafgift på 1.200 kr., kan der efter udvalgets opfattelse vælges en ret "grov" afrundingsregel. Tilsvarende finder udvalget, at der ved omregning fra udenlandsk valuta af afgiftsgrundlaget kan fastsættes en enkel omregningsregel.

Udvalget har overvejet, om der fortsat er behov for den hidtidige regel i stempelafgiftsloven, hvorefter der skal beregnes afgift af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift, når der er mulighed for at opgøre afgiftsgrundlaget på mere end én måde. Da det imidlertid kan forekomme, at den retshandel, der ligger til grund for tinglysningen eller registreringen, giver flere muligheder for at beregne afgiften, finder udvalget det mest hensigtsmæssigt at fastsætte en udtrykkelig regel herom. Udvalget foreslår således, at afgiften ligesom efter den hidtidige stempelafgiftslov skal beregnes af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift, hvis afgiftsgrundlaget kan opgøres på mere end én måde. Finn Lernø har dog anset reglen for overflødig.

Udvalget foreslår endvidere, at den beregnede afgift skal afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Det foreslås endelig, at der ved omregning fra udenlandsk valuta skal benyttes den af Nationalbanken fastsatte officielle middelskurs. Hvis ikke der er fastsat en officiel kurs, skal der i stedet anvendes den af et pengeinstitut fastsatte sælgerkurs. For at undgå praktiske problemer i forbindelse med den kurs, der skal anvendes, skal den anvendte kurs blot være fastsat inden for de seneste 14 dage inden anmeldelsen til tinglysning eller registrering, hvor afgiftspligten indtræder, jf. nedenfor. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af afgiften, når beløbet er angivet i EURO.

5.1.4 Afgiftsgrundlaget

Ved ejerskifter må afgiften beregnes af betalingen for ejerskiftet, det vil sige ejerskiftesummen. Ejerskiftesummen er det samlede nominelle vederlag for overdragelsen eller andre transaktioner, der indebærer et ejerskifte, der tinglyses eller registreres som adkomstændring. I vederlaget indgår dels kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til andre som betaling for ejerskiftet, dels pantebreve, der udstedes som led i overdragelsen mv., og pantehæftelser, der overtages som led i ejerskiftet. Da det kun er vederlaget for ejerskiftet, der skal medregnes til ejerskiftesummen, skal omkostninger ved handlen, der ikke indgår i vederlaget, f.eks købers handelsomkostninger, ikke med-

regnes.

Udvalget har overvejet, i hvilket omfang forskellige anlægsbidrag bør medregnes til vederlaget. Udvalget finder, at anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende må henregnes til vederlaget, når bidraget er forfaldent til betaling på tidspunktet for ejerskiftet, dvs. overtagelsestidspunktet. Der vil derfor bestå en pligt for den afgiftspligtige til at efterangive yderligere afgift af anlægsbidrag, der skal medregnes til afgiftsgrundlaget, når ejerskiftet anmeldes til tinglysning før overtagelsesdagen. Med hensyn til medlemsforpligtelser, som en erhverver i forbindelse med ejerskiftet overtager overfor foreninger mv., anses disse ikke for at udgøre en del af vederlaget. Finn Lernø mener dog, at man burde vælge tidspunktet for købsaftalen som den løsning, der er lettest at administrere.

Eller udvalgets opfattelse skal byrder på det ejerskiftede som udgangspunkt heller ikke medregnes. Byrder omfatter f. eks. servitutter, brugsrettigheder og naturalydelser. Hvis disse byrder imidlertid af en af parterne kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal pengeydelsen medregnes til ejerskiftesummen. Er der tale om et periodisk vederlag, foreslås det, at den samlede sum af disse vederlag for de første 10 år efter ejerskiftet medregnes. Er det periodiske vederlag fastsat for en kortere periode end 10 år, skal der kun medregnes summen af de aftalte vederlag. Er pengeydelsen aftalt for en længere periode end 10 år eller på ubestemt tid, medregnes kun summen af vederlagene for de første 10 år.

Hvis erhververen ved ejerskiftet overtager restancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, skal disse restancer medregnes til ejerskiftesummen, ligesom de efter stempelafgiftsloven medregnes til det stempelpligtige vederlag. Udgangspunktet for udvalgets overvejelse har såvel her som ovenfor været stempelafgiftslovens regler om stempelafgiftens beregning, men reglerne må tilpasses den nye registreringsafgift og foreslås i den forbindelse præciseret og forenklet.

Ovenfor er det forudsat, at der foreligger en ejerskiftesum. Det er imidlertid ikke altid tilfældet. I disse tilfælde er det af hensyn til afgiftsbetalingen nødvendigt at opgøre et andet afgiftsgrundlag. Med hensyn til ejerskifte af fast ejendom foreslås, at afgiftsgrundlaget er ejendommens værdi, normalt den senest offentliggjorte ejendomsværdi. For skibe og fly findes der ikke en tilsvarende offentlig værdifastsættelse, og udvalget foreslår i stedet, at afgiften - når der ikke foreligger en ejerskiftesum - beregnes af en skønnet værdi. Skønnet kan herefter efterprøves, i sidste ende ved vurdering af vurderingsmænd udmeldt

af retten.

5.1.5 Tinglysning af ejerskifte af fast ejendom

Det foreslås, at der skal betales afgift for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom. Der foreslås en toleddet afgift bestående af en fast afgift på 1.200 kr. og en procentafgift på 1 pct. Procentafgiften beregnes af afgiftsgrundlaget, dvs. som udgangspunkt ejerskiftesummen. Hvis ejerskiftesummen imidlertid er lavere end den seneste offentliggjorte ejendomsværdi på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, foreslås det at anvende denne ejendomsværdi som afgiftsgrundlag på samme måde som efter de gældende regler i stempeleloven. Ejeren af ejendommen kan dog i stedet for den seneste offentliggjorte ejendomsværdi vælge at anvende en senere meddelt ændring heri.

I visse tilfælde vil ejendommen ikke være selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelsen. I andre tilfælde er der efter den seneste vurdering sket så store forandringer af ejendommen, at den seneste offentliggjorte ejendomsværdi ikke uden videre kan lægges til grund. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis der efter den seneste vurdering er sket nybygning eller en større tilbygning mv. I begge tilfælde må ejendommens værdi angives efter bedste skøn ved anmeldelsen, og afgiften beregnes af mindst den angivne værdi. Hvis den skønnede værdi ikke angives, eller hvis registreringsmyndigheden er i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, må værdispørgsmålet afgøres af afgiftsmyndigheden, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Ejendommen må om fornødent vurderes. Udvalget finder det mest hensigtsmæssigt at lade vurderingerne foregå efter vurderingslovens regler gennem det almindelige vurderingssystem, da den vurdering, der skal ske, ikke adskiller sig fra anden vurdering af fast ejendom. Det vil være en fordel for den afgiftspligtige, at det er det offentlige vurderingssystem, der anvendes, idet dette system er billigt, og vurderingerne normalt ligger forsignet op til den reelle handelsværdi.

5.1.6 Tinglysning af pant

Det foreslås, at der skal betales afgift ved tinglysning af underpant, dog ikke retspant. Der foreslås en fast afgift på 1.200 kr. og en procentafgift på 1 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er det beløb, for hvilket der ydes eller vil blive ydet pant. Afgiften skal altså som udgangspunkt betales af pantebrevets nominelle hovedstol. Hvis pantegælden efter pantebrevet kan opskrives, f.eks. fordi pantegælden efter pantebrevet løbende opskrives med et årligt procenttillæg, finder udvalget, at der skal betales afgift af det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Hvis dette beløb ikke fremgår direkte

af pantebrevet, må den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive beløbet. Skønnet kan så efterprøves af afgiftsmyndigheden. Den foreslåede særlige værnsregel i tilfælde af opskrivning af pantebrevets hovedstol bør dog ikke finde anvendelse for tinglysning af pant for indeksslån, der ydes efter retningslinierne i realkreditloven. Det gælder både for indeksslån ydet af realkreditinstitutter og for private indeksslån, der ydes på samme vilkår som fastsat for realkreditinstitutters indeksslån i realkreditloven. Af sådanne indeksslån må afgiften beregnes af det ved anmeldelsen pantsikrede beløb, dvs. den fastsatte hovedstol.

Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift én gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift på 1.200 kr.

Udvalget foreslår, at der ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, alene skal betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån mv. Pantet skal være ydet til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter, herunder lån i udenlandske pengeinstitutter. For lån i pengeinstitutter gælder, at lånet skal have en løbetid på mindst 10 år og højst 30 år. Det er en betingelse, at det lån, for hvilket der ydes pant, optages til afløsning af et realkreditlån eller et lån på vilkår, der svarer til realkreditlån, med pant i samme ejendom.

Det foreslås, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, som altovervejende udgangspunkt udløser samme afgift som ved tinglysning af selve pantet. Der vil således ikke, som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven, være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrede pantebreve, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant. Som en undtagelse herfra foreslås dog, at der ved tinglysning af ændringer i pant alene i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom ikke skal svares fuld afgift, men kun 2 gange den faste afgift på 1.200 kr. Der skal herefter betales 2.400 kr. ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere erhvervsløstøre under pantet. Udvalget finder dog, at denne undtagelse må betinges af, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Hvis pantsætteren er en anden, skal der derfor betales den fulde afgift. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugtvognshandelen, hvorefter virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks. en udbredt praksis,

at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løsøre pantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løsøre pantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste tinglyste ændring af pantebrevet. Efter de gældende regler i stempelafgiftsloven kan en sådan ændring ske stempelfrit, og der skal kun betales tinglysningsafgift, hver gang der foretages en ajourføring af løsøre pantebrevet.

Ved forhøjelser af pantegælden må der efter udvalgets opfattelse betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen på den gamle pantegæld og den nye panthæftelse, mens der ved tinglysning af andre ændringer vedrørende panthæftelsen kun bør svares den faste afgift på 1.200 kr. Det betyder, at panthaver- og pantsætterskifte omfattes af den lave afgift, hvilket er en lempelse i forhold til de gældende regler i stempelafgiftsloven. Efter disse regler betales der stempelafgift ved panthaverskifte, medmindre der er tale om overdragelse mellem realkreditinstitutter mv., overdragelse til debitor i forbindelse med indfrielse af gælden, overdragelse af ejer pantebrev til ny panthaver eller overdragelse til kautionist, som har indfriet gælden efter pantebrevet. Der er ligeledes efter de gældende regler stempelpligt ved pantsætterskifte, dog er der stempelfrihed for gældsovertagelser, når pantebrevet kun giver sikkerhed i fast ejendom med tilbehør.

5.1.7 Tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer

Det foreslås, at der fastsættes samme afgift for tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. som for tinglysning af pant, da tinglysning af ejendomsforbeholdet anvendes som alternativ til pantsætning. Efter tinglysningsloven skal ejendomsforbehold i motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne således tinglyses for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås om køretøjet, og mod retsforfølgning.

5.1.8 Andre tinglysninger

Det foreslås, at andre tinglysninger end tinglysning af ejerskifte af fast ejendom, tinglysning af pant i fast ejendom, løsøre eller rettigheder og tinglysning af ejendomsforbehold i visse køretøjer som udgangspunkt afgiftsbelægges i samme udstrækning, som disse tinglysninger efter de gældende regler er pålagt tinglysningsafgift. Afgiftssatsen foreslås til 1.200 kr. som den gældende tinglysningsafgift.

Tinglysning af navne- og adresseændringer foreslås også omfattet af denne afgift. Bag-

grunden herfor er den, at disse lysninger som udgangspunkt reelt sker i forbindelse med transport af pant. Dette er en ændring i forhold til den gældende retstilstand, hvorefter tinglysning af adresseændringer er fritaget for tinglysningsafgift.

Det foreslås, at afgiften udgør 1.200 kr. for hver af rettighedstyperne, adkomster, byrder og panthæftelser, som anmeldelsen til tinglysning udløser. Indebærer anmeldelsen, at der skal tinglyses flere forskellige rettigheder vedrørende samme dokument (samme elektroniske transaktion), skal der således betales afgift for indføring i hver af rettighedstyperne i rubrikkerne vedrørende adkomster, byrder eller panthæftelser, som den pågældende anmeldelse vedrører. Indføring i flere rubrikker vedrørende flere retsforhold i samme dokument udløser flere afgifter. F.eks. vil anmeldelsen af en servitut, som samtidig lyses som byrde og som pantstiftende rettighed, udløse 2 afgifter. Flere indføringer i samme rubriktype vil kun udløse én afgift, selvom indføringerne vedrører flere forskellige retsforhold, såfremt de forskellige retsforhold er mellem samme parter. Der vil således fortsat være muligheden for alene mod betaling af én afgift, at et realkreditinstitut kan udfærdige en relaxationserklæring vedrørende flere pantebreve, blot panthæftelserne er mellem de samme parter. Stiftelse af pant eller ændringer i et pant i erhvervsaktiver, vil kun udløse én afgift, når det er det samme panthæftelsesforhold, f.eks. ved sikring af pant for det samme beløb i 1500 motorkøretøjer. Er der tale om flere indføringer i samme rubriktype vedrørende flere forskellige retsforhold mellem forskellige parter, vil der blive udløst en afgift for hver enkelt indføring i den pågældende rubriktype.

5.1.9 Afgiftsfri tinglysninger

Ligesom der er fastsat en række fritagelser til den gældende tinglysningsafgift, foreslås tilsvarende fritagelser til afgiften for ovennævnte "andre tinglysninger". Det indebærer, at der fortsat vil være afgiftsfritagelse for tinglysning af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, meddelelser efter tinglysningslovens § 13, begæring om bosondring, rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv. og rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26. Endvidere foreslås en tilsvarende fritagelse for tinglysning af skifteretsattest, når dette finder sted som led i overdragelse til en ikke-arving. Baggrunden for bestemmelsen er, at dødsboer i denne situation skal tinglyses som adkomsthaver for at opnå en ubrudt adkomstrække.

Der foreslås også afgiftsfrihed for begæringer om aflysning, ophævelse af retsanmærkning, fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen af transaktioner, som er tinglyst betinget eller med frist, samt for begæring om udslettelse af rettigheder, som ikke har

opnået dækning ved tvangsauktion. Dette svarer ligeledes til, hvad der gælder for tinglysningsafgiften, idet der dog er den forskel, at det i forhold til de gældende bestemmelser må fastslås, at fritagelsen også omfatter endelig indførelse i tingbogen af anmeldelser, som er tinglyst betinget. Denne præcisering af fritagelsen hænger sammen med, at der allerede ved lysning af et betinget ejerskifte af fast ejendom skal betales afgift.

5.1.10 Afgiftsmæssig ligestilling med andre tinglysninger

Det foreslås, at der i en række tilfælde skal svares afgift som af "andre tinglysninger", selvom tinglysningen egentlig er omfattet af afgiften for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller tinglysning af pant. De tinglysninger, der foreslås omfattet af den lempeligere afgiftsbetaling, er ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab, og efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når boet er udleveret den efterlevende ægtefælle til hensiddens i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger. Det foreslås endvidere, at den lempeligere afgift også omfatter optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af loven om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån, da der er tale om en midlertidig ordning.

Endelig foreslås den lempeligere afgift for tinglysning af ejerskifte og pantsætning af fast ejendom i en erhvervszone. Der er med disse fritagelser ligeledes tale om overgangsregler.

Det har i øvrigt været udvalgets principielle opfattelse, at specielle brancheinteresser eller andre særlige forhold ikke bør føre til lempelse eller fritagelse af afgift, idet ens og lave satser, der gælder for alle, giver mulighed for en enkel og sikker administration, og skaber færrest mulige fortolkningsproblemer. Der henvises i øvrigt til afsnit 5.2, hvor der foretages en gennemgang af næsten alle hidtidige undtagelser og fritagelser, der nu bortfalder.

5. 1.11 Registrering af skibe

Det foreslås, at der opkræves en afgift af registrering i Skibsregistret af ejer af skib og af pant i skib. Afgiften omhandler således ikke alene registrering af ejerskifte af skib, men også registrering af ejerskab. Det sidste vil f.eks. forekomme, når et skib overføres fra udenlandsk registrering til registrering i Skibsregistret, uden at skibet i den forbindelse skifter ejer.

Skibsregistret består af 3 registre, Fartøjsfortegnelsen, det almindelige Skibsregister og Dansk Internationalt Skibsregister. I Fartøj sfortegnelsen registreres skibe, hvis bruttotonnage er mindre end 20, forudsat at de ikke er optaget i det almindelige Skibsregister. I Fartøj sfortegnelsen registreres alene matrikel og ejerforhold. Registrering af ejerforhold i fartøj sfortegnelsen udløser afgift på 4 prm.

I det almindelige Skibsregister registreres skibe på 20 brt og derover. Disse skibe er registreringspligtige. Skibe med en bruttotonnage mellem 5 og 20 kan frivilligt registreres i Skibsregistret. Det gælder også fritidsfartøjer. Skibe på under 5 brt kan ikke registreres i dette register. Registrering i det almindelige Skibsregister omfatter udover matrikel og ejerforhold registrering af pantehæftelser og andre byrder. Registrering i dette register af ejerforhold udløser afgift på 1 prm. Ved registrering af pant udløses afgift på 1 prm.

1 Dansk Internationalt Skibsregister registreres passager- og lastskibe (handelsskibe) med en bruttotonnage på 20 og derover. Der er tale om en fuldstændig registrering ligesom i det almindelige Skibsregister. Registrering af ejerskab og pant i dette register udløser afgift på samme måde som registrering i det almindelige Skibsregister.

Det foreslås, at afgiften for registrering af ejer af ethvert skib bortset fra fiskeskibe og fritidsfartøjer som hidtil fastsættes til 1 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af det pågældende skib på registreringstidspunktet. Handelsskib er defineret i lov om skibes besætning som ethvert skib med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer. For registrering af ejer af andre skibe foreslås en afgiftssats på 4 prm. af ejerskiftesummen. Afgiften for registrering af ejer af skib skal dog ikke gælde ved førstegangsregistrering af nybygget skib på grundlag af bilbrev eller lignende dokumenter. Disse procentafgifter svarer til den gældende stempelafgift. Der foreslås ikke et fast afgiftselement på 1.200 kr. som foreslået for tinglysningerne. Det skyldes, at den faste afgift afløser tinglysningsafgiften, der alene påhviler tinglysninger og ikke registreringer.

For registrering af pant i skibe, bortset fra retspant, foreslås en afgift på 2 prm. af det pantsikrede beløb. For pant i skibe, der registreres som fritidsfartøjer, foreslås afgiften dog fastsat til 1 pct. af det pantsikrede beløb. I øvrigt foreslås det, at der i det omfang, det er relevant, kommer til at gælde samme afgiftsregler for registrering af pant som foreslået for tinglysning af pant.

Indførsel af skibe hjemmehørende i Grønland i skibsregistret anses ikke som registrering

her i landet. Sådanne indførsler vil derfor kunne ske uden afgift. Efter praksis anses et skib som hjemmehørende i Grønland, hvis skibet er registreret med hjemsted i Grønland. Den registrerede ejers bopæl eller hjemsted er uden betydning i denne sammenhæng.

5.1.12 Registrering af luftfartøjer

Det foreslås tilsvarende, at der opkræves en afgift af registrering af ejer af luftfartøj og af pant i luftfartøj. Der skal ikke kun betales afgift af registrering af ejerskifte, men også af registrering af ejerskab, f.eks. ved overflytning fra udenlandsk til dansk registrering, uden at der i den forbindelse foreligger et ejerskifte.

Registrering af luftfartøjer sker i to registre. I Nationalitetsregistret foretages den første registrering af ejerrettigheder. Denne registrering overføres til Rettighedsregistret over Luftfartøjer, hvis der senere skal ske registrering af pant i luftfartøjet. Den rene overføring af ejerrettigheder fra Nationalregistret til Rettighedsregistret udløser ingen afgift.

Det foreslås, at afgiften for registrering af ejer af luftfartøj i Nationalitetsregistret som hidtil fastsættes til 1 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af luftfartøjet på registreringstidspunktet. Afgiften for registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøjer i Rettighedsregistret over Luftfartøjer foreslås fastsat til 1 pct. af det pantsikrede beløb. I øvrigt foreslås det, at der i det omfang, det er relevant, kommer til at gælde samme afgiftsregler for registrering af pant som foreslået for tinglysning af pant.

Indførsel af luftfartøjer hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland i Rettighedsregistret over Luftfartøjer eller i Nationalitetsregistret anses ikke som registrering her i landet. Sådanne indførsler vil derfor kunne ske uden afgift. Efter praksis anses et luftfartøj som hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, hvis luftfartøjets ejer eller bruger er hjemmehørende dér, og hverken ejer eller bruger er hjemmehørende i det øvrige Danmark.

5.1.13 Afgiftspligtens indtræden

Udvalget foreslår, at afgiftspligten indtræder ved registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering. Det bliver således anmeldelsen til tinglysning eller registrering, der udløser afgiften. Efter stempelafgiftsloven svares afgiften af dokumentet, og stempelpligten indtræder som udgangspunkt ved dokumentets oprettelse. Den foreslåede registreringsafgift er imidlertid ikke knyttet til oprettelsen af et dokument,

men til tinglysningen eller registreringen af en adkomst- eller panteret mv. Den afgiftsudløsende omstændighed er altså anmeldelsen til tinglysning/registrering.

Det foreslås endvidere, at afgiften forfalder ved anmeldelsen og skal indbetales til registreringsmyndigheden samtidig hermed. Udvalget finder imidlertid ikke, at betaling af afgiften skal være gyldighedsgrund. Tinglysningen eller registreringen bør efter udvalgets opfattelse ske uafhængigt af afgiftsbetalingen. Hvis betalingen ikke er korrekt, må spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling oversendes til afgiftsmyndigheden, når tinglysning/registrering er sket. Det er hensigten, at registreringsmyndigheden fortsat skal kunne kvittere for afgiftens betaling ved anvendelse af stempelmærker ("dommermærker").

Den foreslåede procedure, hvor afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på anmeldelsestidspunktet, vil efter udvalgets opfattelse være for tung i forhold til de "institutionelle" brugere af tinglysningssystemet. Det foreslås derfor, at skatteministeren sammen med justitsministeren skal kunne give virksomheder tilladelse til at berigtige afgiften på anden måde. Det foreslås således, at skatteministeren kan give f.eks. realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond og pengeinstitutter og andre større "kunder" tilladelse til at berigtige afgiften periodevis i stedet for ved hver anmeldelse til tinglysning. Der skal herefter kunne gives tilladelse til at berigtige afgiften samlet for anmeldelser til tinglysninger i en kalendermåned. En sådan periodevis afregning af afgift vil være en administrativ fordel for såvel registreringsmyndigheden som for de pågældende brugere af systemet.

Udvalget finder, at den periodevis afregning af afgiften kan ske efter samme regler som gælder for afregning af punktafgifter. Det betyder, at de institutter mv., som får tilladelse til at afregne afgiften månedsvis, skal registreres hos afgiftsmyndigheden, og at der må fastsættes nærmere regler om anmeldelse, sikkerhedsstillelse, regnskabsføring, kontrol og om afregning af afgiften.

5.1.14 Afgifts godtgørelse og -nedsættelse

Efter udvalgets opfattelse må der i visse situationer ske godtgørelse af indbetalt afgift, hvis den anmeldte tinglysning eller registrering ikke gennemføres. Det kan ske, hvis en anmeldelse til tinglysning eller registrering trækkes tilbage igen eller afvises fra tinglysning eller registrering. Godtgørelsen må forudsætte, at anmeldelsen trækkes tilbage, inden tinglysning eller registrering har fundet sted. Er der først sket tinglysning eller registrering, må en eventuel godtgørelse ske efter særlige regler, jf. nedenfor. Det beløb, der godtgøres, er

det indbetalte beløb, dog må der ved tilbagetrækning eller afvisning fra tinglysning i det tilbagebetalte beløb fradrages det faste afgiftsbeløb på 1.200 kr. som en slags ekspeditionsgebyr. Herved fastholdes den gældende retstilstand, hvor der ikke i disse tilfælde sker tilbagebetaling af tinglysningsafgiften. Det ikke tilbagebetalte beløb kan dog som hidtil genanvendes, hvis der sker fornyet anmeldelse til tinglysning af samme rettighed. Den fornyede anmeldelse bør efter udvalgets opfattelse ske inden 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelsen.

Udover disse godtgørelsessituationer bør der også i visse andre tilfælde kunne ske godtgørelse. Udvalget har ved sine overvejelser taget udgangspunkt i de hidtidige godtgørelsesregler i stempelafgiftsloven og den gældende godtgørelsespraksis, men regelsættet bør efter udvalgets opfattelse forenkles og objektiviseres.

Ligesom i godtgørelsessituationerne ovenfor må der ved godtgørelsen ske et fradrag af 1.200 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift.

Udvalget foreslår, at der sker godtgørelse, når:

Et tinglyst/registreret ejerskifte er blevet afløst eller udslettet senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede. Denne frist skal dog ikke gælde, hvis afløsning eller udsletningen er sket med den begrundelse, at ejerskiftet har været betinget af en offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.

Et tinglyst/registreret pant eller ejendomsforbehold er afløst eller udslettet. Det må i den forbindelse være en betingelse, at pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant. Denne betingelse gælder dog ikke for pantebreve, der er udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter. For sådanne pantebreve må godtgørelse kunne ske, når blot lånet ikke er hjemtaget, selv om pantebrevet har været i kreditors besiddelse. Det er ligeledes en betingelse, at der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. Der kan f.eks. ikke ydes godtgørelse, hvis der allerede har fundet terminsbetalinger sted. Adgangen til godtgørelse omfatter ikke tinglyste ejerpantebreve.

Tinglyst eller registreret pant eller ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, fordi der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning.

lysning eller registrering. Som eksempel på en sådan fejl kan nævnes forkert angivelse af et motorkøretøjs stelnummer.

Det foreslås endvidere, at når der er ydet godtgørelse i disse tilfælde, skal der også ydes en tilsvarende godtgørelse af den afgift, der er betalt i forbindelse med en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer. Afgiften må godtgøres i samme omfang.

Endelig foreslås det, at der generelt ydes godtgørelse af afgift til fremmede staters her-værende ambassader mv., medens skatteministeren efter indstilling fra udenrigsministeren bestemmer, hvilke internationale organisationer samt tilknyttet personale, der er berettiget til godtgørelse.

5.1.15 Afgiftsbetaling og -hæftelse

Afgiftens beregning og indbetaling skal efter udvalgets opfattelse påhvile den afgiftspligtige. Den afgiftspligtige skal altså som udgangspunkt selv beregne afgiften. Er den afgiftspligtige i tvivl om afgiftens beregning, må afgiftsmyndigheden yde hjælp og vejledning. Registreringsmyndigheden skal således alene stå for afgiftens modtagelse.

Udvalget finder, at de afgiftspligtige som udgangspunkt må være parterne i den transaktion, der skal tinglyses/registreres. Det betyder, at den afgiftspligtige er den, der er part i et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses eller registreres. Ved et ejerskifte er således både overdrageren og erhververen og ved en pantsætning både pantsætter og pantthaver afgiftspligtige. Ved registrering af ejer, der ikke skyldes ejerskifte, er den afgiftspligtige den, der registreres som ejer. Ved anmeldelse til tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer bør den afgiftspligtige være både ejeren af motorkøretøjet og den, der har ejendomsforbehold i det pågældende køretøj. Hvis det ikke er et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses, bør den afgiftspligtige dog være anmelderen, dvs. den der foretager anmeldelsen til tinglysning.

Hvis den afgiftspligtige efter afgiftens betaling ønsker afgiftsbeløbets størrelse efterprøvet, vil den pågældende kunne rette henvendelse til afgiftsmyndigheden herom. Tilbagebetaling af eventuelt for meget betalt afgift må dog ske inden 5 år fra afgiftens indbetaling efter forældelsesfristen i lov om forældelse af visse fordringer. Er afgiften betalt efter påkrav, dvs. efter afgørelse fra afgiftsmyndigheden, vil der også kunne ske tilbagebetaling, hvis denne afgørelse genoptages eller ændres ved påklage til rekursinstansen. I disse tilfælde og i andre tilfælde af fejlagtig indbetaling af afgift, herunder ved ekspeditionsfejl,

sker tilbagebetalingen gennem afgiftsmyndigheden. Der kan i et vist omfang ske forrentning af tilbagebetalinger. Forrentning af tilbagebetaling af afgift sker efter reglerne i Skatteministeriets cirkulære nr. 157 af 14. oktober 1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Hvis den afgiftspligtige ikke ved anmeldelsen indbetaler den skyldige afgift, eller hvis afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt, må spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling afgøres af afgiftsmyndigheden, når tinglysnings- eller registreringsekspeditionen er afsluttet.

5.1.16 Sanktioner

Hvis afgiften ikke betales ved anmeldelsen, foreslår udvalget, at der både skal opkræves en forhøjet afgift og renter. Udvalget lægger herved vægt på, at den manglende eller forkerte afgiftsbetaling ikke påvirker tinglysningen eller registreringen, og at der derfor er behov for på anden måde at sikre, at den skyldige afgift betales, og at betalingen sker straks ved anmeldelse til tinglysning eller registrering. Det kan opnås ved udover renter at opkræve en afgiftsforhøjelse. Det foreslås derfor, at afgiften ved hel eller delvis manglende betaling forhøjes med 5 pct, dog mindst 200 kr. Hvis det skyldige afgiftbeløb ikke er betalt inden udløbet af betalingsfristen, som foreslås til 14 dage, skal der tillige betales renter heraf. Renten, som foreslås fastsat til 0,6 pct. om måneden, beregnes for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales.

Det foreslås endvidere, at skyldige afgifter og andre beløb, der påhviler den afgiftspligtige som følge af manglende betaling af afgiften, vil kunne inddrives ved indeholdelse i løn mv. efter de samme regler som gælder for indrivelse af andre skatter og afgifter. Administrative bøder skal tilsvarende kunne inddrives ved udpantning.

Endelig foreslås det, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende manglende betaling, ligesom der opkræves gebyrer for erindringsskrivelser vedrørende betaling af andre skatter og afgifter.

5.1.17 Kontrolbestemmelser

Der skal fastsættes kontrolbestemmelser, der kan sikre afgiftsmyndigheden adgang til registreringsmyndighedens registreringer med henblik på kontrol med afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden må således på begæring give afgiftsmyndigheden de oplysnin-

ger om registreringer, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, og som er nødvendige for at kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndigheden må derudover give afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen. Denne kontrolmulighed er påkrævet, fordi det alene er registreringsmyndigheden, der ligger inde med de oplysninger, der er nødvendige for, at afgiftsmyndigheden kan kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndighedens primære opgave i forbindelse med afgiften er at modtage afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden oversender herudover en sag til afgiftsmyndigheden, hvis den i forbindelse med en anmeldelse skønner, at afgiftsbetalingen er forkert. Oversendelsen sker imidlertid først, når tinglysnings/registreringsekspektionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden træffer således ikke afgørelser om afgiften efter den foreslåede ordning. Det betyder, at afgiftsspørgsmålet alene afgøres af afgiftsmyndigheden. Kontrollen kan ske gennem stikprøvekontrol, f.eks. ved at afgiftsmyndigheden gennemser registreringer ved et tinglysningskontor for en bestemt dag. Denne kontrol med afgiftsbetalingen berører i følge oplysninger fra Justitsministeriet ikke domstolenes uafhængighed.

5.1.18 Afgiftsmyndigheden

Det foreslås, at afgiftsmyndigheden er statsamtmanden, i København overpræsidenten. Afgiftsmyndigheden bliver herved den samme myndighed, som er stempelmyndighed efter stempelafgiftsloven. Udvalget har herved lagt vægt på at opretholde den administrative kontinuitet i forbindelse med overgangen til den nye afgift, som på en række punkter tager sit udspring i stempelafgiften. Hertil kommer, at statsamtterne mv. - der frigøres for administrationen af stempelafgiften - uden videre vil kunne påtage sig opgaven at administrere den nye afgift. Som et alternativ hertil har udvalget også overvejet muligheden for at lade Told•Skat overtage administrationen. Det er som altovervejende udgangspunkt Told•Skat, der varetager administrationen af statslige skatter og afgifter, og det ville derfor også umiddelbart være nærliggende at overdrage administrationen af registreringsafgiften til Told• Skat. Udvalget har dog som ovenfor nævnt fundet, at administrationen indtil videre mest hensigtsmæssigt opretholdes i statsamtternes mv. regie.

5.1.19 Klageveje

Det foreslås, at der anvendes den samme klagestruktur som for de fleste andre skatter og afgifter. Det vil indebære, at afgiftsmyndighedens - dvs. statsamtternes mv. - afgørelser som udgangspunkt kan påklages til Landsskatteretten, dog således at mere driftsmæssige spørgsmål påklages til Told- og Skattestyrelsen. Landsskatteretten skal herefter træffe

afgørelse i klagesager, der vedrører spørgsmål om afgiftspligt, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser samt spørgsmål om godtgørelse af afgift. Ved klage til Landsskatteretten finder skattestyrelseslovens regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn, domstolsprøvelse og omkostningsdækning anvendelse. Som typiske driftsspørgsmål, der vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, kan nævnes spørgsmål om sanktioner og forældelse.

5.1.20 Straffebestemmelser

Det foreslås, at der fastsættes straffebestemmelser svarende til bestemmelserne i anden skatte- og afgiftslovgivning.

5.1.21 Ikrafttrædelsesbestemmelser

Det foreslås, at den nye registreringsafgift finder anvendelse på de anmeldelser til tinglysning eller registrering, som foretages fra og med lovens ikrafttrædelse. Der skal dog ikke betales afgift efter loven i det omfang, det dokument, der anmeldes til tinglysning eller registrering, allerede er afgiftsberigtiget efter stempelafgiftsloven. Der skal derfor ikke betales en forskelsafgift eller ske refusion, i det omfang stempelafgiften afviger fra registreringsafgiften, men den foreslåede faste afgift på 1.200 kr. skal dog betales, fordi dette afgiftselement ikke afløser stempelafgiften, men **tingly** sningsafgiften, der først skal betales ved dokumentets anmeldelse til tinglysning. Den faste afgift på 1.200 kr. skal dog heller ikke betales, hvis der allerede er betalt **tingly** sningsafgift af det dokument, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden. Det vil være tilfældet, hvis dokumentet inden ikrafttrædelsesdatoen har været anmeldt til tinglysning, men er blevet afvist herfra, og påny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder.

Samtidig ophæves stempelafgiftsloven med virkning for dokumenter, der ikke er forsikringsdokumenter, og hvor stempelafgiftspligten ikke er indtrådt inden lovens ikrafttrædelse. Tilsvarende ophæves reglerne om tinglysningsafgift i lov om retsafgifter med virkning for dokumenter, som ikke er anmeldt til tinglysning inden lovens ikrafttrædelse.

Endelig foreslås det, at andre loves bestemmelser om fritagelse for stempelafgift og tinglysningsafgift bortfalder samtidig med lovens ikrafttrædelse. Omfanget af afgiftspligten - bortset fra forsikringsdokumenter - fastlægges derfor alene i registreringsafgiftsloven.

5.2 *De nugældende fritagelsesbestemmelser mv.*

5.2.1 *Indledning*

Det har for udvalget været helt afgørende, at det nye afgiftssystem bliver uden fritagelsesbestemmelser eller differentierede satser, men med ens og lave satser for alle, hvorved det nye system kan administreres enkelt og sikkert. De helt nødvendige undtagelser fra afgiftspligten, der vedrører værgemål, bosondring, rådighedsberøvelse og lignende, forventes derfor ikke at fa afsmittende virkning. Udvalget har således ikke taget hensyn til særlige brancheforhold eller til andre særlige forhold, herunder sociale forhold, som det er sket ved de nugældende bestemmelser om stempelbegunstigelse eller stempelfrihed.

Der er heller ingen fritagelsesbestemmelser for statslige institutioner, amtskommuner eller primærkommuner, og hver enkelt offentlig myndighed må herefter indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter, på tilsvarende måde som en privat part i et retsforhold.

Det svarer til hovedreglen i den nugældende stempellov, hvorefter dokumenter stemples efter de almindelige regler, uanset om staten og dens institutioner, amtskommuner eller primærkommuner er part i retsforholdet.

De nugældende undtagelsesbestemmelser, der hjemler stempelfrihed for statsinstitutioner, har alene deres baggrund i praktiske hensyn, da staten ellers selv ville komme til at udrede stempelafgiften helt eller delvis af de pågældende dokumenter. Det gælder særligt for fritagelsesbestemmelserne i stempellovens § 79, stk.1, nr. 3 og 4.

Undtagelsesbestemmelserne er imidlertid ikke længere tidsvarende, da de statslige institutioner i langt højere grad er blevet budgetansvarlige, og det er et samfundsøkonomisk ønske, at der skabes et retvisende billede af hver institutions indtægter og udgifter.

Statsejede aktieselskaber er heller ikke omfattet af de nugældende fritagelsesbestemmelser, og da de har fået øget betydning som driftsselskaber ved meget store anlægsarbejder eller som ejendomselskaber ved større samlede salg af statens ejendomme, har undtagelsesbestemmelserne mistet meget af deres betydning.

Der er derfor enighed i udvalget om, at hensynet bag de nugældende fritagelsesbestemmelser for statens institutioner ikke vejer tilstrækkeligt tungt til, at der skal gælde særreg-

ler for det offentlige, men at tværtimod nutidens tendens til, at det offentliges virksomhed så vidt muligt skal ske under samme vilkår som anden virksomhed, med styrke taler for, at netop sådanne fritagelsesbestemmelser bør udgå.

Der henvises til afsnit 4.2 om de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget i forbindelse med afskaffelse af de særlige fritagelsesbestemmelser for statsinstitutioner i forbindelse med tinglysning.

5.2.2 Opregning af fritagelsesbestemmelser mv., der berøres af lovforslaget

§ 34, stk. 8. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af bygning til nedrivning uden samtidig overdragelse af grunden. Sådanne dokumenter, der hidtil er stemplet med 1 prm. efter reglerne i § 41, vil fremover være afgiftsfri. Dokumenter, hvor såvel grund som bygninger sælges til den samme køber, har hidtil ikke være omfattet af afgiftsnedsættelsen.

§ 36. Bestemmelsen er en godtgørelsesbestemmelse, der kun gælder den pant- eller udlægshaver, der på en tvangsauktion har overtaget en fast ejendom ved et bud ind i sit pant. Sælger den pågældende ejendommen inden 4 år, har han krav på godtgørelse af den af ham betalte stempelafgift til det skøde, som fogedretten har udstedt til ham. Panthavere, der slet ikke har opnået del af budsummen, har ønsket, at begunstigelsen også skulle omfatte dem. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 39, stk. 4. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af skibe til ophugning, der hidtil er stemplet med 1 prm. efter reglerne i § 41. Sådanne dokumenter vil fremover være afgiftsfri.

§ 57, stk. 5. Bestemmelsen fastslår, at afgiften på et dokument nedsættes i det omfang, der allerede er oprettet et stempelpligtigt dokument om stiftelsen af den ret, for hvilken der stilles sikkerhed. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel. Konsekvensen af, at en tilsvarende bestemmelse ikke medtages i lovforslaget, er bl. a., at der i modsætning til hidtil vil skulle betales dobbelt registreringsafgift, såfremt der for et lån skal stilles sikkerhed i såvel fast ejendom som i løsøre. Ophævelsen af bestemmelsen vil bl.a. have betydning ved optagelse af realkreditlån i forbindelse med driftsfællesskaber, hvor der i medfør af realkreditlovens § 42, stk. 3, er mulighed for at indregne løsøre i værdiansættelsen, selvom der skal ske en særskilt pantsætning heraf.

Disse tilfælde vil efter lovforslaget blive belastet af en ekstra registreringsafgift på 1 pct.

§ 62, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter kontrakaution samt sikkerhedsstillelse ved pant mod tab ved en kautionsforpligtelse. Pantet sikres normalt ved skadesløsbrev eller ejer-pantebrev med særlig påtegning om, at der udelukkende stilles sikkerhed for en anden parts tab ved kautionsforpligtelsen. Bestemmelsen er anvendt i stigende omfang af de fleste større finansielle virksomheder, der har udenlandske datterselskaber, der yder udlandslån til kunderne. Stempelafgift kan således undgås ved, at pantesikkerheden stilles overfor det danske pengeinstitut, der samtidig giver sit datterselskab garanti for lånets tilbagebetaling i forbindelse med at lånet hjemtages fra det danske pengeinstituts udenlandske datterselskab. Bestemmelsen foreslås derfor som nævnt foran ophævet, hvilket også er i overensstemmelse med den overordnede forenklingsmodel.

§ 62, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter aftægts- og forsørgerrettigheder, der normalt sikres ved pant. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingssyns Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, og at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 62, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter låneombytninger, hvorved et nyt realkreditlån, lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond, eller pengeinstitutlån helt eller delvist anvendes til indfrielse af tilsvarende lån. Det er en betingelse, at lån i pengeinstitutter har en løbetid på mindst 10 år og højest 30 år, og at lånet har direkte pant i fast ejendom inden for 80 pct. af den offentlige ejendomsvurdering. Bestemmelsen omfatter endvidere overdragelse af sådanne realkreditlån og pengeinstitutlån mellem långiverne. Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 2, at afgiftsfritagelsen opretholdes i det omfang, det lån, for hvilket der ydes pant, optages til afløsning af et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Baggrunden for afgiftsfritagelsen er at friholde den del af det nye lån for afgift, hvor der ikke stiftes nyt pant.

§ 62, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen om afgiftsfrihed ved ombytning af studielån foreslås ophævet, da bestemmelsen vedrører lånedokumenter, der fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten for told og forbrugsafgifter til den danske stat eller en EU-medlemsstat foreslås ophævet, idet der ikke bør tages særlige hensyn overfor offentlige institutioner. Den enkelte statsinstitution, her Told & Skat, må fremover selv indregne en eventuel afgift i sit budget eller overvælte afgiften på den, der stiller sikkerhed i form af tinglyst pant.

§ 62, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af EUs landbrugsordninger, samt stålordningerne, foreslås ligeledes ophævet med samme begrundelse.

§ 62, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen omfatter sikkerhedsstillelse overfor domstolene, herunder foged- og skifteretter. Den har størst praktisk betydning for en bobestyrer, der stiller sikkerhed overfor skifteretten. I praksis opfyldes skifterettens krav om sikkerhed ved, at der tegnes en kautionsforsikring. Bestemmelsen foreslås ophævet, men afgifts friheden opretholdes, idet afgift af kaution og kautionsforsikringer foreslås ophævet.

§ 62, stk. 1, nr. 8. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse for betaling af kur og pleje for patienter på sygehuse, plejehjem og lignende har været uden praktisk betydning indtil etablering af privathospitaler. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingshensyn, ligesom der ikke bør tages særlige private hensyn i afgiftslovgivningen.

§ 62, stk. 1, nr. 9. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder en rørledning, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten eller Grønlands hjemmestyre i forbindelse med rettigheder efter lov om mineralske råstoffer i Grønland, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 11. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse for forpligtelser, der påhviler indehaveren af en eneretsbevilling efter lov om naturgasforsyning, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 12. Bestemmelsen, der omfatter afgiftsfrihed af ejerpantebreve som nævnt i lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås ophævet af hensyn til det overordnede hensyn til et forenklet system.

§ 62, stk. 1, nr. 13. Reglen om stempelfri optagelse af realkreditlån mv. til afløsning af inkonventerbare realkreditlån er en overgangsregel, der ikke bør opgives midt i en overgangsperiode. Det foreslås derfor, at optagelse af sådanne lån som hidtil alene pålægges den faste afgift på 1.200 kr., jf. forslaget § 10, nr. 3.

§ 62, stk. 1, nr. 14. Bestemmelsen omfatter stempelfrihed for dokumenter om sikkerhedsstillelse og andre forpligtelser overfor clearingcentraler mv. eller visse selskaber og institutioner, når sikkerhedsstillelsen vedrører clearing og afvikling af handel med værdipapirer. Reglen bliver efter udvalgets opfattelse overflødig, idet der normalt ikke vil være behov for tinglysning i disse tilfælde.

§ 62, stk. 1, nr. 15. Bestemmelsen omfatter garantidokumenter vedrørende visse forpligtelser, der udstedes som led i værdipapircentralens samlede kapitalberedskab. Denne regel bliver efter udvalgets opfattelse også overflødig.

§ 62, stk. 2. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om garantistillere, der ydes af Udenrigsministeriet efter lov om internationalt udviklingsarbejde, foreslås ophævet, da garantidokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 3. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til eller af Eksportkreditfonden i forbindelse med fondens eksportfinansiering mv. samt lånedokumenter, der udstedes til eller af pengeinstitutter, hvis Eksportkreditfonden har ydet endeligt tilsagn om støtte, foreslås ophævet, da garantidokumenter og lånedokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 4. Bestemmelsen, der omfatter låne- og kautionsforsikringsdokumenter, der udstedes til Danmarks Skibskreditfond m.fl., foreslås ophævet, da garantidokumenter og kautionsforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 5. Bestemmelsen, der omfatter lån mod håndpant i pengeinstitutter, når lånet optages til finansiering af nybyggeri, foreslås ophævet, da bestemmelsen ikke omfatter stempelafgiften til ejerpantebrevet, og da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 6. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om lån mod håndpant, der optages af de i lov om værdipapirhandel nævnte selskaber og institutioner, foreslås ophævet, da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62 A. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti mv. vedrørende høsttabslån til tørkeramte landbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger for 1992, der blev indgivet inden 1. maj 1993.

§ 62 B. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger, der blev indgivet inden 1. april 1994.

§ 75. Bestemmelsen omfatter overdragelser og pantsætninger mellem ægtefæller i forbindelse med separation mv., såfremt der kun stiftes ret for ægtefællerne selv. Bestemmelsen omfatter således ikke dokumenter udstedt til et realkreditinstitut. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 1, at der ved ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller kun betales den faste afgift på 1.200 kr.

§ 77. Bestemmelsen omfatter dokumenter, der udstedes til lodtagere eller legatarer i dødsboer. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 2, at afgiftsfritagelsen kun omfatter den efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når ægtefællen har overtaget boet til hensidde i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger.

§ 78. Bestemmelsen omfatter dokumenter, hvorved en afdøds ægtefælle eller arvinger, der har overtaget gældssansvaret efter ham, indtræder i afdødes rettigheder og pligter. Efter lovforslagets § 10, nr. 2, omfatter afgiftsfritagelsen **kun** den efterlevende ægtefælle, medens der ikke tages særlige hensyn til arvinger i øvrigt.

§ 79, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter traktater og mellemfolkelige overenskomster, men ses ikke at have haft nogen særlig betydning. Bestemmelsen foreslås ophævet, da traktater og overenskomster ikke forventes tinglyst eller registreret.

§ 79, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter dokumenter til gennemførelse af omlægning af opgavefordeling mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne. Bestemmelsen foreslås ophævet, **da** hver enkelt statsinstitution, amtskommune eller primærkommune må indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter.

§ 79, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter overdragelse af formuegoder eller stiftelse af rettigheder for en statsinstitution. Bestemmelsen foreslås ophævet, da hver enkelt statsinstitution må indregne afgiften efter lovforslaget i dens budget.

§ 79, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen omfatter dokumenter om udførelse af arbejde for en statsinstitution. Bestemmelsen mister sin betydning, da afgiften på entreprisekontrakter foreslås ophævet.

§ 79, stk. 2. Bestemmelsen omfatter fremmede staters eller internationale organisationers erhvervelse af fast ejendom til brug for embedslokaler eller embedsboliger. Begunstigelsen er foreslået opretholdt i lovforslagets § 16.

§ 80. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til den danske stat og danske kommuner vedrørende betaling af skatter og afgifter mv., foreslås ophævet. Dokumenter om forlig og sikkerhedsstillelse vil efter lovforslaget være afgiftsfri, medmindre der foreligger et dokumentet omfattet af lovforslagets § 5.

§ 81. Bestemmelsen omfatter finansieringsdokumenter i forbindelse med danske stats- eller kommunelån, lån optaget af Københavns Havn eller frihavnsselskabet, lån garanteret af staten eller danske kommuner, der optages af gas-vand- eller elværker samt af havne og koncessionerede selskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere lån af stiftsmidlerne til folkekirkens kirker og præsteembeder. Dokumenterne er i overvejende grad obligationer, låneoverenskomster, gældsbreve mv., der efter lovforslaget vil være afgiftsfri, medens afgiften til pantebreve fremover bør afholdes af den pågældende låntager.

§ 82. Bestemmelsen omfatter retsforlig. Bestemmelsen foreslås ophævet, da såvel indenretlige og udenretlige forlig fremover vil være afgiftsfri.

§ 83. Bestemmelsen omfatter overenskomster og forlig indenfor miljørettens område om afståelse af ejendom. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 84. Bestemmelsen omfatter gaver til den danske folkekirke og anerkendte trossamfund og institutioner med almennyttige formål. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 85. Bestemmelse omfatter mulighed for at indsætte bestemmelse om stempelfrihed i overenskomster med fremmede stater. Bemyndigelsen ses hidtil ikke udnyttet. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

§ 86. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om sikkerhed for lån efter lov om individuel boligydelse og dokumenter om statslån til egenbetalingsdelen for oprydning af forurenede grund, foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, og at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 87. Bestemmelsen omfatter dokumenter i forbindelse med overdragelse af eneretsbevillinger. Afgiften til dokumenter om ejerskifte eller dokumenter om pantsætning bør fremover afholdes af de pågældende parter.

§ 87 A. Bestemmelsen omfatter dokumenter om overdragelse og om pantsætning af fast ejendom i erhvervszoner efter lov om planlægning. Da der er tale om en overgangsordning, foreslås bestemmelsen opretholdt i lovforslagets § 10, nr. 4, om ejerskifte og § 10, nr. 5, om pant, således at der kun betales den faste afgift.

§ 90, stk. 3, nr. 1. Stempelfritagelsen findes i § 22 i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med bankvirksomhed. Efter lovforslaget bliver obligationer og andre lånedokumenter afgiftsfri.

§ 90, stk. 3, nr. 2. Stempelfritagelsen fandtes i § 2 i lov om visse finansieringsinstitutter, og den er ophævet ved lov nr. 178 af 14. maj 1980.

§ 90, stk. 3, nr. 3. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er **overflødiggjort** efter loven om en værdipapircentral, da obligationer ikke længere er fysiske dokumenter.

§ 90, stk. 3, nr. 4. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 143 af 17. maj 1961 om et skibsfinansieringsinstitut. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er **overflødiggjort** efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 5. Stempelfritagelsen fandtes i § 4, stk. 2, i lov om hypotekforeninger. Reglen vedrører kreditvirksomhed. Den er erstattet af stempellovens § 56, stk. 5. Reglen er nu **overflødiggjort** efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 6. Stempelfritagelsen findes i § 3, stk. 3, i lovbek. nr. 107 af 15. april 1967 om et kreditinstitut for fiskerivirksomhed. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med kreditvirksomhed. Reglen er **overflødiggjort** efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 7. Stempelfritagelsen fandtes i § 5, stk. 1 i lov om boligbyggeri. Reglen er ophævet ved lov nr. 274 af 9. juni 1970.

§ 90, stk. 3, nr. 8. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsik-

ring af varer og fragt mod krigsfare til søs. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 9. Stempelfritagelsen findes i § 12 i lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 10. Stempelfritagelsen findes i § 26 i lovbek. nr. 238 af 27. juni 1962 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 11. Stempelfritagelsen fandtes i § 61, stk. 2, i lov om offentlig sygeforsikring. Reglen er ophævet er ophævet ved lov nr. 94 af 9. marts 1976.

§ 90, stk. 3, nr. 12. Stempelfritagelsen findes i § 30 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriationer. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 90, stk. 3, nr. 13. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lovbek. nr. 467 af 15. december 1967 om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse. Bestemmelsen foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, og at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 90, stk. 3, nr. 14. Bestemmelsen vedrører overenskomster med fremmede stater. Der henvises til det under § 79, stk. 1, nr. 1, anførte.

5.3 Provenumæssige konsekvenser.

Den nye registreringsafgift skønnes at indbringe et årligt provenu på ca. 4.545 mill. kr. (1997-niveau), hvoraf de ca. 1.925 mill. kr. vedrører den faste afgift, og 2.620 mill. kr. vedrører værdiafgiften. Hertil kommer et provenu fra forsikringsområdet på ca. 150 mill. kr. årligt og et provenu vedrørende overdragelse mv. afskibe og fly på 50 mill. kr. årligt, hvilket giver et samlet provenu på ca. 4.745 mill. kr. årligt. Merprovenuet på 20 mill. kr. i forhold til helårsniveauet i 1997 på 4.725 mill. kr. skyldes enhedssatsens afrunding. Der henvises i øvrigt til afsnit 4.2.

5.4 Administrative konsekvenser

Forslaget vil ikke give anledning til væsentlige administrative konsekvenser for de statslige myndigheder. Forslaget indebærer en væsentlig administrativ forenkling for de berørte professionelle virksomheder.

Registrering og tinglysning, herunder modtagelse af afgiften, varetages fortsat af de tre skibsregistre, de to luftfartøjsregistre og tinglysningskontorerne.

Afgiftsmyndigheden er indtil videre som hidtil statsamterne. Efter de nye regler kan der betales med frigørende virkning til statsamterne, hvis der fastsættes en yderligere afgift, medens betaling efter de gældende regler skal ske til told- og skatteregionerne. Endvidere får afgiftsmyndigheden adgang til at foretage kontrol med afgiftsbetalingerne ved stikprøvekontrol hos registreringsmyndigheden.

Klagemyndigheden bliver Landsskatteretten om sager om afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser. Overførelse af denne opgave fra Told- og Skattestyrelsen sker i konsekvens af reformen af klagestrukturen på afgiftsområdet.

Inddrivelsesmyndigheden er efter forslaget told- og skatteregionerne. De særlige opgaver på forsikringsområdet for Told- og Skatteregion Høje-Taastrup fortsætter indtil videre uændret med Told- og Skattestyrelsen som klageinstans.

Told- og Skattestyrelsen forventes bemyndiget til at træffe endelige administrative afgørelser i forbindelse med afgiftspligtens indtræden efter § 13, stk. 1, samt vilkår og regler for tilladelse til virksomheder til at berigtige afgiften efter § 13, stk. 2, den afgiftspligtige person og hæftelse efter § 17, afgiftsforhøjelse og renter af afgift efter § 18, samt om forældelse.

5.5 Bevægeligheden på boligmarkedet

Forslaget vil som helhed i forhold til gældende regler være neutralt i forhold til den frie bevægelighed på boligmarkedet.

Den fælles procentsats på afgiften ved ejerskifte og ved pant giver en lempelse på 1/3 for afgiften på pantsætning og en lempelse på knapt 1/5 for skødestempel af anden fast ejendom end helårsejerboliger og en forhøjelse på 2/3 for skøder vedrørende helårsejerboliger. Den sidstnævnte skærpelse skal ses i sammenhæng med, at der samtidig sker den nævnte

lempelse for pantebrevsafgiften, således at stigningen i afgiftsbelastningen ved lånefinansieret ejerskifte af helårsejeboliger **afbødes**.

Lovforslaget indebærer endvidere afskaffelse af stempelafgift på lejekontrakter, hvilket vil mindske flytteomkostningerne på lejeområdet.

5.6 Erhvervsmæssige forhold og konkurrenceforhold

Forslaget indebærer set som helhed en mindre lettelse i forhold til de gældende regler for erhvervslivet.

Konkurrencemæssigt skønnes forslaget at være neutralt ved såvel ejerskifte som låneombytninger.

5.7 Forholdet til miljøretten

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet.

5.8 Forholdet til EU-retten

Forslaget indebærer ingen skærper i forhold til de gældende regler, der er tilpasset EU-retten.

6. Låneafgiften

6.1 Indledning

Stempeludvalget har haft til opgave at arbejde ud fra den forudsætning, at omlægningen skal være provenuneutral, samt at den skal tilstræbe effektiv kontrol og modvirke omgåelse, herunder den form for omgåelse, der består i at lade retshandler være grænseoverskridende. Desuden skal der ved udformningen af reglerne lægges vægt på en smidig administration både for parterne og for det offentlige. Endvidere må reglerne udarbejdes med det sigte at undgå konkurrenceforvridning mellem de forskellige finansielle institutioner, samt ligeledes at undgå væsentlig indgriben i omsætningen af fast ejendom, primært af hensyn til den frie mobilitet på arbejdsmarkedet.

Problemstillingen omkring en låneafgift henholdsvis en afgift på sikkerhedsstillelse har været genstand for indgående drøftelser både i stempeludvalget og i den af stempeludvalget nedsatte underarbejdsgruppe om låneafgiften.

6.2 Gældende regler

I hovedtræk går de eksisterende regler ud på, at der normalt svares en stempelafgift på 3 prm. af gældsbreve og låneaftaler, jf. nærmere § 56 i den gældende stempellov, og at dokumenter om sikkerhedsstillelse stemples med 1,5 pct., når der stiftes pant i fast ejendom, løsøre samt skibe under 5 brt. og med 3 prm., når der er tale om kaution eller pant i øvrigt, jf. § 57. Desuden er der stempelfrihed for en række låne- og sikkerhedsdokumenter. Veksler stemples med 1 kr. for hver 1.000 kr. eller del deraf, jf. § 63.

6.3 Problemerne med de nuværende regler

Ved långivning er prisen (renter og omkostninger) mere end noget andet det helt centrale konkurrenceparameter. Omkostninger, dvs. bl.a. stempelomkostninger, kan derfor være udslagsgivende for valg af finansieringskilde. Dette forstærkes af, at Danmark er part i et internationalt marked med frie kapitalbevægelser, hvorfor der er let adgang til at optage lån i udlandet. Det bemærkes i den sammenhæng, at der ikke findes låneafgifter i andre EU-lande, eller i andre lande, som danske långivere konkurrerer med. Stempelafgiften på låneområdet er nu ophævet i Finland, hvor den gav anledning til væsentlige problemer

I denne situation er det naturligt, at dansk erhvervsliv vil være meget opmærksom på omkostningerne i forbindelse med finansiering af erhvervsmæssig aktivitet, og at erhvervslivet har en klar interesse i at undgå betaling af unødige "papirpenge", herunder stempelafgift.

Problemet med de eksisterende regler om stempling af lånedokumenter er derfor, at der i praksis kun sjældent betales stempelafgift af dokumenterne, idet udbyderne på låneområdet, kredit- og finansieringsinstitutter, af hensyn til konkurrencesituationen, har indrettet sig efter de fritagelsesmuligheder, der er i stempeloven, således at man normalt - i hvert fald ved større lånearrangementer - benytter konstruktioner, der er helt stempelfrie.

Institutterne har i praksis vist sig at være villige til at gøre ganske meget i betragtningerne på at undgå stempelafgiften. Den erhvervsmæssige del af lånemarkedet præges derfor af særdeles indviklede lånearrangementer, ofte alene konstrueret med henblik på at undgå stempelafgiften. I praksis er det især 2 typer af lånekonstruktioner, der benyttes til at undgå stempelafgiften.

Den første type går ud på at lade låntagningen ske uden anvendelse af et underskrevet dokument, idet der i stedet benyttes såkaldte "brevkreditter" eller "anmodningsbreve", hvor låntager i et brev til kreditinstituttet blot anmoder om at optage et lån uden tiltrædelse af instituttets standardvilkår, hvorefter lånet bevilges uden egentlig bekræftelse, dvs. der foreligger ikke skriftlig accept og dermed ikke en skriftlig aftale. En anden metode er at udfærdige låneaftalen via telex, idet telegrafiske meddelelser ikke betragtes som dokumenter i stempelovens forstand, så længe der ikke foreligger en underskrift (signatur).

Eksempel 1

A beder i et brev sit pengeinstitut B om et lån på 1 mill. kr., som han tilbyder at betale tilbage inden 3 måneder. Anmodningen indeholder ingen andre vilkår for lånet. B bevilger herefter lånet ved at sætte beløbet ind på A's konto, og der sker ingen form for underskrevet bekræftelse fra banken. Låneanmodningen er herefter et stempelfrit tilbud efter stempelovens § 7.

Den anden type lånekonstruktioner tager udgangspunkt i "udlandsproblematikken," dvs. princippet i stempelovens § 3, om, at dokumenter kun er stempelpligtige, hvis enten parterne er hjemmehørende her i landet, eller en af parterne er hjemmehørende her i landet, og dokumentet er underskrevet her af en af parterne. I praksis har långiverne derfor

indrettet sig således, at man får lånedokumentet underskrevet i udlandet, f. eks. i Tyskland eller i Sverige, og aftalen indgås med en udenlandsk part, f.eks. en udenlandsk filial eller et datterselskab af det pågældende danske kreditinstitut. Følgende eksempel illustrerer, hvordan en lånekonstruktion kan se ud, når både lånedokument og dokument om sikkerhedstillæse skal være uden stempelomkostninger.

Eksempel 2

A går til sit pengeinstitut B for at få et lån. B lader sit udenlandske datterselskab C yde lånet, og da den ene part er udenlandsk, betales der ikke stempelafgift af lånedokumentet, når dokumentet underskrives i udlandet eller oprettes ved telex. Som sikkerhed for lånet kautionerer B overfor C. Kautionsdokumentet er stempelfrit, da den ene part, C, er udenlandsk, og kautionsdokumentet underskrives i udlandet. A kontrakautionerer, dvs. stiller pant eller giver kaution overfor B til sikkerhed for B's tab på sin kautionsforpligtelse overfor C. Dokumenter om kontrakaution er stempelfrie i henhold til stempelovens § 62, stk. 1, nr. 1. Hverken lånedokument eller dokument om sikkerhedstillæse belastes dermed af stempelafgift.

6.4 Forslag til modeller for ny låneafgift

På baggrund af erfaringerne med de eksisterende regler, som man må konstatere ikke længere virker, både som følge af den aftagende brug af egentlige dokumenter, og som følge af udlandsproblematikken, har der i stempeludvalget været arbejdet med forskellige modeller for, hvorledes en fremtidig låneafgift vil kunne udformes. Det drejer sig om henholdsvis en model 1 om afgift på långivning, hvor lånet ydes af virksomheder, der er etableret her i landet, og en model 2 om afgift på långivning til låntagere her i landet, hvad enten lånet ydes her fra landet eller fra udlandet.

Model 1 går ud på at pålægge en låneafgift i alle tilfælde, hvor der ydes lån af virksomheder etableret her i landet.

Ordningen vil være enkel at administrere, men indebærer omgåelsesmuligheder. Det vil med en sådan afgiftsordning, ligesom i dag, være nærliggende at optage større lån enten direkte i udlandet eller gennem danske kreditinstitutter udenlandske datterselskaber eller filialer.

Det har været diskuteret, om dette problem kunne løses ved at inddrage de udenlandske datterselskaber mv. under afgiftspligten. Dette vil i praksis formentlig ikke være muligt, idet udenlandske selskaber ikke kan pålægges danske afgifter. En sådan løsning vil i

øvrigt også skabe konkurrencemæssige problemer til skade for danske kreditinstitutter, fordi der så vil være et direkte incitament til at flytte låneengagementer til de udenlandske kreditinstitutter. Et andet aspekt er, at det vil blive umuligt for danske kreditinstitutter at konkurrere på udenlandske markeder, fordi også udenlandsk låneoptagelse i danske kreditinstitutter som udgangspunkt vil blive omfattet af afgiftspligten.

Det har været overvejet, om dette problem kunne løses ved at undtage udlændinges låneoptagelse fra afgiftspligten, f.eks. ved at opkræve afgift i alle tilfælde, men med efterfølgende refusion til udlændinge efter ansøgning til myndighederne.

Denne mulighed er dog blevet afvist. Hvis lånefinansiering i Danmark bliver forbundet med administrative problemer på grund af en efterfølgende refusionsordning, vil udenlandske virksomheder formentlig slet ikke overveje at optage lån i danske kreditinstitutter, når finansieringen i stedet kan ske i udenlandske institutter, hvor der ikke findes nogen låneafgift, og derfor heller ikke er refusionsproblemer forbundet hermed.

Model 2 går ud på at afgiftspålægge dansk låneforbrug, defineret som lån optaget af personer og virksomheder med dansk domicil, uanset om lånet er ydet af et dansk eller udenlandsk kreditinstitut.

Modellen forudsætter, at der sker en afklaring af dels den konkurrencemæssige situation, dels en afgrænsning af den personkreds, der skal være omfattet af låneafgiften.

6.5 Konkurrencemæssige aspekter

Ved modellen forudsættes det, at det enkelte kreditinstitut afgør, om lånet skal ydes med eller uden afgift, samt at låntager, hvis lånet bevilges af et udenlandsk kreditinstitut, selv beregner og berigtiger afgiften. Hvis lånet ikke er afgiftspligtig!, fordi lånet optages af en udenlandsk virksomhed eller af en person, der ikke har fast bopæl her i landet, må der kræves passende dokumentation, som kan vedlægges afgiftsregnskabet.

Alternativt har det været overvejet at opkræve afgift i alle tilfælde med efterfølgende refusion til udlændinge efter ansøgning til myndighederne. Sidstnævnte er dog, jf. ovenfor, ikke en holdbar løsning, idet udenlandske låntagere ikke vil acceptere at have det administrative besvær, der er forbundet med optagelse af lån i danske kreditinstitutter.

Den konkurrenceforvridende effekt til ugunst for danske kreditinstitutter og de gældende

omgåelsesmuligheder vil ikke, som det umiddelbart kunne antages, blive elimineret ved denne model. Tværtimod vil der i forbindelse med en sådan afgift opstå betydelige administrative og i særdeleshed kontrolmæssige vanskeligheder.

Det overordnede problem er således, at en låneafgift ikke findes i andre lande. En isoleret dansk låneafgift vil derfor rejse følgende konkurrencemæssige problemstillinger:

- Låneafgiften vil være en ekstraomkostning ved finansiering i Danmark og vil derfor ikke blive accepteret fra erhvervsvirksomhedernes side, når lånet i stedet kan optages billigere i udlandet.

- I dag sker koncernfinansieringen af danske koncerner ofte via holdingselskaber i Danmark, som optager lånene her i landet. Modellen vil medføre, at lån til udenlandske datterselskaber vil blive optaget direkte i udlandet.

- Såfremt afgiften alene skal svares af lån, der ydes erhvervsmæssigt, vil denne kunne undgås via optagelse af lån i erhvervsvirksomhedens udenlandske datterselskaber, som herefter overfører provenuet til det danske selskab.

Det er ikke muligt at føre kontrol med og administrere, at koncerninterne transaktioner behandles afgiftsmæssigt korrekt. Problemet vil være væsentligt større ved koncerner, som i vidt omfang "puljer" de forskellige selskabers likvide midler og dermed sørger for likviditetsformidling. Hovedreglen vil være, at der end ikke er et lånedokument. Hertil kommer, at der kan opstå afgrænsningsproblemer i relation til andre koncerninterne transaktioner, f.eks. udbyttebetaling og forudbetaling.

- Ifølge modellen vil det i tvivlstilfælde, hvor lån ikke ydes af danske långivere, blive nødvendigt at opkræve afgiften direkte af låntageren. At låntageren har rådighed over afgiften, indtil der skal ske afregning, vil i sig selv gøre det fordelagtigt at søge finansiering i udenlandske fremfor i danske kreditinstitutter. Det vil endvidere være vanskeligt om ikke umuligt at kontrollere, om låntagere, der optager lån i udlandet, afregner låneafgiften. Mange lån er meget kortvarige, og de lån, der fremgår af årsregnskabet, udgør således kun en meget begrænset del af den samlede låneaktivitet i løbet af året. I tilknytning hertil har det været drøftet, hvorvidt det eventuelt vil være en løsningsmulighed at gøre rentefradragsretten betinget af, at låneafgiften er betalt. Dette er imidlertid ikke en reel løsning, idet det ikke administrativt vil være muligt på en hensigtsmæssig måde at kontrollere, at der er afregnet låneafgift. I virksomhedernes regnskaber er renteudgifterne

endvidere ikke relateret til det enkelte lån, men ses under et.

6.6 Afgrænsning af personkredsen

Ved indførelsen af en låneafgift vil der skulle ske en afgrænsning af den af afgiften omfattede personkreds. Det er umiddelbart overvejet alene at lade de professionelle långivere være omfattet af personkredsen. I den forbindelse kunne sondringen ske som en positiv opregning af de omfattede professionelle långivere, således at private långivere afgrænses negativt som restgruppe. Denne måde må umiddelbart være at foretrække, idet hensynet til en rationel administration tilsiger, at kredsen af de registrerede långivere bliver overskuelig, hvilket forudsætter en positiv definition af de omfattede långivere.

Begrebet professionelle långivere har i den forbindelse først og fremmest omfattet de långivere, der som væsentligt led i erhvervsmæssig virksomhed løbende yder lån, dvs. realkreditinstitutter, kreditinstitutter, vekselerere og finansieringsvirksomheder samt selskaber, fonde og foreninger, hvor det indgår som formål at yde lån.

En sådan afgrænsning på långiversiden ville imidlertid medføre, at en afgift ikke ville komme til at omfatte de tilfælde, hvor en långiver, uden at være omfattet af den ovennævnte kreds, regelmæssigt yder lån som en del af sin virksomhed. Spørgsmålet er endvidere, om de registrerede professionelle långivere også bør omfatte anden erhvervsvirksomhed, hvor långivning forekommer som et integreret, men sekundært led i driften. Som eksempler på en sådan långivning kan nævnes enhver form for kreditgivning ydet af salgs- og produktionsvirksomheder, afbetalingssalg og långivning i koncernforhold, hvor det långivende selskab ikke primært driver finansieringsvirksomhed.

Begrundelsen for i et eller andet omfang at lade sådanne former for långivning være omfattet af en låneafgift er for det første, at der ellers vil skabes en anledning for salgs- og produktionsvirksomheder til en øget direkte kreditgivning fremfor finansiering hos professionelle långivere. Der vil dermed indtræde en væsentlig konkurrenceforvridning til ugunst for kreditinstitutterne. For det andet vil det uden en sådan vid afgrænsning i internationale koncernforhold være muligt at lade en udenlandsk koncerndeltager optage lån i en udenlandsk bank og videreudlåne provenuet til en dansk koncerndeltager uden afgift. Hermed indtræder imidlertid det problem, at det vil være meget vanskeligt om ikke umuligt at kontrollere interne koncerntransaktioner.

Såfremt en låneafgift skal omfatte erhvervsvirksomheders kreditgivning, vil det ikke være

hensigtsmæssigt at medtage enhver form for erhvervsmæssig kreditgivning, hvor den ydede kredit udgør vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale. Det har derfor været overvejet kun at medtage længerevarende kreditter. Umiddelbart vil en sådan afgrænsning betyde, at kreditgivning i koncernforhold også kun vil blive pålagt låneafgift, såfremt der er tale om længerevarende kredit, medmindre det særskilt fastsættes, at enhver form for kreditgivning i koncernforhold skal være afgiftspligtig. En sådan særbestemmelse om koncernforhold vil dog virke stærkt konkurrenceforvridende for den almindelige samhandel inden for koncernen, hvis kreditgivning under 1 års varighed i øvrigt kan ske afgiftsfrit. Hvis derimod en erhvervsvirksomhed ensidigt yder lån, således at der ikke er tale om kreditgivning som led i gensidigt bebyrdende aftale, har det været drøftet, hvorvidt lånet burde afgiftsbelægges uanset løbetiden.

Der vil særligt i koncernforhold reelt kunne opnås det samme som ved ny långivning ved indrømmelse af henstand ud over det ellers aftalte betalingstidspunkt. Hvis der skal tages højde for dette, vil det være nødvendigt at sidestille enhver form for henstand udover tidspunktet for et tilgodehavendes endelige afvikling med ny långivning, medmindre henstanden skyldes debtors manglende betalingsevne. Dette begreb er imidlertid heller ikke entydigt afgrænset.

Udvalgets overvejelser om personkredsen kan opsummeres således:

1. En låneafgift for långivere hjemmehørende her i landet skulle i hvert fald omfatte alle udlån fra følgende professionelle långivere:

- Realkreditinstitutter.
- Pengeinstitutter.
- Vekselerere og finansieringsvirksomheder.
- Selskaber, fonde og foreninger med udlån som formål.

2. Som allerede omtalt har det endvidere været overvejet at lade begrebet professionelle långivere omfatte långivere, der som bivirksomhed regelmæssigt yder lån, ligesom det kunne overvejes at afgiftsbelægge professionelle långiveres opkøb af fordringer.

3. For øvrige erhvervsvirksomheder har følgende udlån været overvejet inddraget:

- Al kreditgivning af mindst 1 års varighed ydet som led i gensidigt bebyrdende aftaler.
- Alle øvrige ensidige udlån.
- Alle tilfælde af henstand ud over tidspunktet for et tilgodehavendes endelige afvikling, medmindre henstanden er forårsaget af debtors manglende betalingsevne.

Som definition af erhvervsvirksomhed ville det være nærliggende at følge momslovens regler, hvorefter virksomheder med en omsætning under en given størrelse ikke er momspligtige.

6.7 Administrative og kontrolmæssige vanskeligheder

En indførelse af en låneafgift på baggrund af ovennævnte kriterier, skønnes at ville indebære væsentlige administrative vanskeligheder, både med hensyn til afgrænsning af personkreds og hvad angår afgrænsning af lånetyper.

Selv uden at det nærmere er afklaret, hvilket kontrolapparat der skal iværksættes, imødeser udvalget, at der skal afsættes betragtelige udgifter til myndighedernes kontrolvirksomhed, og der må umiddelbart sættes spørgsmålstegn ved, om dette overhovedet kan blive effektivt.

I provenumæssig henseende vil etableringen af et meget omfattende kontrolapparat betyde, at en stor del af provenuet må anvendes hertil, og modsætningsvis vil en ringere kontrol formentlig indebære, at afgiften i et vist omfang vil blive omgået, hvorved der heller ikke bliver noget provenu.

Dette skal især ses i lyset af, at det særligt vedrørende koncerninterne transaktioner vil være meget vanskeligt at kontrollere, hvorvidt lån optaget i udlandet rent faktisk berigtiges med en låneafgift. Hertil kommer, at en låneafgift vil stimulere det såkaldte "grå lånemarked" på bekostning af det mere regulerede lånemarked, hvorved låntageres retssikkerhed vil blive forringet.

Såvel kontrolspørgsmål som omgåelsesproblematikken vil selvsagt afhænge af afgiftens nærmere udformning, og i den forbindelse vil ikke mindst selve afgiftsbelastningen være afgørende. Stempeludvalget har således lagt til grund, at afgiftsbelastningen skal være af en vis størrelse, før det overhovedet bliver aktuelt at overveje at optage lån gennem andre end de registrerede virksomheder for at undgå afgiften. Det har derfor været drøftet, om det kunne være en løsning at tage toppen af afgiftsbelastningen ved at indføre et afgiftsloft. Hvis en sådan løsning skal være effektiv, må loftet modsvare de ekstraudgifter og det besvær, der er forbundet med at optage lån i udlandet.

Med en proportional afgift bliver det imidlertid i praksis meget vanskeligt at finde et passende afgiftsloft. Sættes loftet for højt er det ikke effektivt, og sættes det for lavt

forsvinder provenuet. Disse problemer findes kun til en vis grad at kunne afhjælpes, hvis afgiftsloftet kombineres med en degressiv skala.

Kontrolproblemerne viser sig især i forhold til lån optaget i udlandet. Der vil f.eks. ikke kunne pålægges et udenlandsk kreditinstitut tilsvarende indberetnings- og oplysningspligter, som forudsættes at gælde for de indenlandske kreditinstitutter. Der gælder i dag visse regler om oplysning om indestående i udenlandske kreditinstitutter, men disse er enten baseret på, at der foreligger en aftale mellem landene om udveksling af oplysninger, eller på, at den danske skattepligtige selv fremkommer med oplysningerne. Disse regler vil derfor ikke være til nytte i forbindelse med kontrol af en låneafgift.

For så vidt angår de danske erhvervsvirksomheder, vil der være mulighed for ved den rutinemæssige gennemgang af selvangivelserne at se, om der er udenlandske kreditorer. I lyset af, at mange lån er særdeles kortvarige, vil denne kontrolmulighed imidlertid ikke være holdbar, idet lånene kan være taget hen over året og vil derfor ikke figurere på selvangivelsens ultimoopgørelse. Den eneste farbare vej vil derfor være at pålægge den enkelte låntager selv at foretage indberetning samt indbetaling af afgiften ved lånets optagelse.

Ulempen ved en sådan regel, hvorefter det er den danske låntager, der selv skal sørge for at oplyse om og indbetale afgiften til myndighederne, er, at den afgiftspligtige i større eller mindre omfang kan undlade indbetaling af afgiften.

Alternativt kunne det være en mulighed, at det udenlandske lån blev oplyst i forbindelse med den almindelige udveksling af oplysninger, som kan finde sted efter aftale landene imellem. Denne kontrolværdi er imidlertid ligeledes af tvivlsom værdi, fordi standarden af oplysningerne er ringe, og fordi ordningen er etableret med forholdvis få lande.

6.8 Forholdet til EU-retten

I forbindelse med overvejelser om indførelsen af en låneafgift må der tillige ske en afklaring af de EU-retlige aspekter. Stempeludvalget har ikke foretaget en tilbundsående undersøgelse heraf.

6.9 Sikkerheds afgift

Som det fremgår ovenfor ser udvalget væsentlige problemer af såvel administrativ som

kontrolmæssig karakter ved en låneafgift, og derfor har stempeludvalget drøftet mulighederne for alternativt at indføre en afgift på sikkerhedstillelse.

Efter den gældende stempellov § 57, stk. 5, er der mulighed for at nedsætte stempelafgiften for et sikkerhedsdokument, når sikkerhedstillelsen sker for den ret, for hvilken der er oprettet et (andet) stemplet dokument.

Er et gældsbrev stemplet med 3 prm., kan der stempelfrit udstedes et eller flere sikkerhedsdokumenter i form af håndpantssætning eller kaution, fordi afgiften er den samme. Til sikkerhed for låneforhold kan der også udstedes pantebrev med pant i fast ejendom samtidig med et pantebrev med pant i en bil, og efter bestemmelsen i lovens § 57, stk. 5, skal kun det ene pantebrev stemples. Det er kun en betingelse for stempelnedsættelsen, at det fremgår af dokumenterne, at der er tale om sikkerhedstillelse for det samme skyldforhold.

Sikringsakten ved håndpantssætning er rådighedsberøvelse, og der oprettes normalt en erklæring om, at de pågældende værdigenstande er håndpantssat til sikkerhed for et lånemellemværende.

Det er almindeligt inden for den finansielle sektor, at der stilles sikkerhed for lån ved håndpant i ejerpantebreve med pant i fast ejendom eller løsøre, eksempelvis biler og driftsmidler. Det er også almindeligt, at der sker håndpantssætning af værdipapirer. Det er kun sjældent, at der sker håndpantssætning af ædelmetaller og kunstgenstande.

Der sker således ikke nogen offentlig registrering i forbindelse med en håndpantssætning, hvor værdigenstande fysisk og faktisk deponeres hos kreditor. For værdipapirer er forholdet nu således, at børsnoterede aktier og obligationer findes i elektronisk form i form af registrering i værdipapircentralen, medens det enkelte pengeinstitut er kontoførende.

Udvalget ser derfor også væsentlige problemer af såvel administrativ som kontrolmæssig karakter ved en afgift på sikkerhedstillelse.

Udvalget har under drøftelserne omkring en sikkerhedsafgift konstateret, at en væsentlig del af de problemstillinger, der viser sig vanskelige at løse ved en låneafgift, tillige gør sig gældende ved en sikkerhedsafgift. Der tænkes i den forbindelse særligt på afgrænsningen af den personkreds, afgiften skal pålægges. Udgangspunktet har også ved en sikkerhedsafgift været, at afgiften alene skulle omfatte sikkerhedstillelse i professionelle sammenhænge. En sådan afgrænsning vil imidlertid indebære væsentlige omgåelsesmuligheder -

udenfor værdipapircentralens område.

En ulempe ved en sikkerhedsafgift er tillige, at den vil vende den tunge ende nedad og være et direkte incitament til kreditinstitutterne om ikke at tage sikkerhed, idet dette kan imødeses som et krav fra låntagere, der ønsker at spare omkostninger. Hertil kommer, at en sikkerhedsafgift alt andet lige vil stimulere det "grå" lånemarked på bekostning af det mere regulerede lånemarked.

Det konkurrenceforvridende aspekt af en sikkerhedsafgift, der ligesom låneafgiften heller ikke findes i udlandet, har ligeledes været drøftet. Der har i den forbindelse været enighed om, at problemstillingerne i international henseende ikke adskiller sig fra de problemstillinger, der er fremhævet under afsnittet vedrørende en låneafgift.

6.10 Konklusion

Som nævnt indledningsvis forudsættes det i stempeludvalgets kommissorium, at modellen for en afløser af den nuværende stempelafgift dels skal være provenuneutral, dels skal muliggøre en effektiv kontrol, og samtidig modvirke omgåelse, herunder den form for omgåelse, der består i at lade retshandler være grænseoverskridende. På baggrund af overvejelserne om udformningen af de to mulige modeller for en ny låneafgift må det konstateres, at der for begges vedkommende vil være væsentlige uløste problemer både af kontrolmæssig karakter og med hensyn til omgåelsesmuligheder, primært som følge af udlandsproblematikken. Det må derfor konkluderes, at ingen af modellerne vil kunne leve op til kommissoriets forudsætninger, og udvalget har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt helt at opgive tankerne om en låneafgift.

Det hidtidige provenu på afgift på sikkerhedsstillelse har efter de gældende regler ikke bidraget med en væsentlig andel af stempelafgiften. Statens ønske om afgift af sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve tilgodeses også ved forslaget om tinglysning og registrering af ejerskifte og pant mv. Drøftelserne om indførelse af en eventuel sikkerhedsafgift har vist, at der er tilsvarende problemer på dette område som på låneområdet, og udvalget anbefaler, at også sikkerhedsafgiften opgives. Udvalget finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at fortsætte arbejdet med en afgift af sikkerhedsstillelse på håndpant i andre aktiver.

Udvalget mener som nævnt ovenfor, at der ikke kan findes en afløsningsmodel, der kan udformes og administreres enkelt og effektivt, og at afgiften på låneområdet bør ophæves.

Det er imidlertid udvalgets opgave at arbejde ud fra den forudsætning, at den samlede omlægning skal være provenuneutral. Den nuværende stempelafgift på låneområdet indbringer i dag ca. 75 mill. kr. Ophævelse af særregler om kontraktauktion, vandrede pantebreve og adgangen til at stemple pantebreve af pantets værdi bl.a. i forbindelse med forhåndslån medfører, at lån ydet af de professionelle långivere må bidrage provenumæssigt med mere efter den nye registreringsafgift end efter stempelloyen. Det er i afsnit 4.2.2 om provenuskønnet således påvist, at provenutabet kan dækkes inden for rammerne af registreringsafgiften.

7. Forsikringsafgiften

7.1 Indledning

Udvalget har ladet underudvalget for forsikring beskæftige sig med mulighederne for at forenkle stempelafgiften af forsikringer og med mulighederne for i afgiftsmæssig henseende at ligestille livsforsikringer med pensionskasseordninger og pengeinstitutternes skattebegünstigede pensionsopsparingsformer (ordninger med fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne).

7.2 Gældende regler

Den territoriale tilknytning fremgår af hovedreglen i stempelafgiftslovens § 3.

I stempelafgiftslovens §§ 65 - 69 er anført de materielle afgiftsbestemmelser.

Der skelnes imellem livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer (1,50 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum) og anden forsikring (enten 25 øre pr. 5.000 kr.'s forsikringssum eller 12 pct. af 1. års præmie), idet dog lovpligtige ansvarsforsikringer efter færdselsloven altid skal betale 12 pct. af 1. års præmie, dog maks. 8 kr.

Generalpolicer stemples efter § 67 med 5 kr., og genforsikringskontrakter stemples med 50 kr.

Følgende forsikringer er helt afgiftsfri efter § 69:

1. Forsikringer tegnet i små lokale skadesforsikringsselskaber, der ikke er under tilsyn
2. Forsikringer i medfør af lov om arbejdsskadeforsikring
3. Sø- og transportforsikring samt luftfartøjsforsikring
4. Gruppelivsforsikringer
5. Forsikringer med forsikringssum på højst 10.000 kr.

7.3 Udvalgets kommentarer til gældende regler

Efter § 3, stk. 1, indtræder stempelpligten, når begge parterne er hjemmehørende i Danmark, uanset hvor dokumentet er underskrevet. Efter § 3, stk. 2, indtræder stempelpligten

desuden, når en af parterne er hjemmehørende i Danmark, og dokumentet er underskrevet i Danmark af en af parterne. Som en udvidelse af stempelpligten efter § 3 er det bestemt i § 4, stk. 2, at det afgørende for stempelpligtens indtræden er, om det/den forsikrede befinder sig i Danmark under forudsætning af, at præmien betales i Danmark. Betales præmien direkte til det udenlandske selskab, indtræder stempelpligten ikke.

Efter liberaliseringen af forsikringsområdet efter EU's 2. skadesforsikringsdirektiv og EU's 2. livsforsikringsdirektiv er der specielle regler for EU-medlemsstater efter stempelovens § 3 A og § 3 B. Det er efter disse bestemmelser ikke nødvendigt, at et udenlandsk forsikringsselskab etablerer sig i det land, hvor det tilbyder sine forsikringsydelser. Det er samtidig efter stempelovens § 70 A bestemt, at et udenlandsk forsikringsselskab skal udpege en herboende repræsentant ved forsikringsvirksomhed i Danmark. Der er i konsekvens heraf mulighed for at afregne stempelafgiften uden at stemple det enkelte dokument, som det er muligt for danske forsikringsselskaber efter § 70.

Stempelpligten ved skadesforsikringer eller livsforsikringer indtræder, når forpligtelsen består her i landet, uanset hvor dokumentet er oprettet. Stempelpligten indtræder således, når risikoen er placeret her i landet, dvs. genstanden, ejendommen eller virksomheden befinder sig i Danmark, og for fysiske personer, når personen er hjemmehørende her i landet. Omvendt indtræder stempelpligten ikke, hvis forpligtelsen består i et andet land inden for EU.

Udvalgets flertal ser ingen afgørende grænseoverskridende **kontrolmæssige** problemer ved den hidtidige eller kommende ordning. Der er med de nuværende regler ikke et incitament til omgåelse, herunder den form for omgåelse, der består i at lade retshandler være grænseoverskridende udenfor EU sammenhæng, hvilket dog har en sammenhæng med den beskudne del, afgiften har udgjort af forsikringstagerens betaling for forsikringsydelsen.

Udvalget har endvidere konstateret, at livsforsikring med væsentligt opsparingselement afgiftsbelægges 6 gange så højt som anden livsforsikring, bortset fra gruppelivsforsikring som er helt afgiftsfri.

Det kan også konstateres, at bortset fra de egentlige livsforsikringer er der balancepunkt mellem afgift af 1. års præmie og afgift af forsikringssum, hvis årspræmien er ca. 0,417 pr. af forsikringssummen. Dvs. når præmien er over ca. 0,417 pr., er det billigere at beregne afgiften af forsikringssummen. Det ville være en forenkling, hvis der alene var 'en beregningsmåde for afgiften.

Udvalget foreslår som konsekvens af, at der ikke i et nyt samlet regelsæt til afløsning af stempelafgiftsloven opretholdes afgift af kautioner og garantistillelser, at kautions- og garantiforsikringer fritages for afgift.

7.4 Konkurrenceproblemer

Udvalget har konstateret, at der sker konkurrenceforvridning mellem pengeinstitutter, forsikringsselskaber og pensionskasser på livsforsikrings- og pensionsopsparingsordninger.

Problemet opstår, fordi de forskellige pensionsprodukter på det danske marked ikke behandles ens med hensyn til stempelafgift. Stempelafgiften hviler på pensionsordninger i livsforsikringsselskaber, men ikke på de pensionsordninger, der tegnes i pengeinstitutter og pensionskasser. Derimod er en livsforsikring i et forsikringsselskab, der sælges via et pengeinstitut, stempelpligtig.

Eksempel

A tegner en pensionsopsparing i sit pengeinstitut P med en tilknyttet invalideforsikring, der af P tegnes i forsikringsselskabet F. Der skal betales stempelafgift af invalideforsikringen. Den øvrige del af pensionsordningen, der ikke er afdækket af et forsikringsselskab, er stempelfri.

Pensionsprodukter fra pengeinstitutter, pensionskasser og livsforsikringsselskaber er ikke fuldstændig identiske, men de er nært beslægtede produkter, der udbydes i skarp konkurrence med hinanden. De vilkår, som produkterne udbydes under, bør derfor ikke favorisere det ene produkt fremfor det andet.

7.5 Problemer i øvrigt

Undergruppen for forsikring har endvidere drøftet forholdet mellem indtægterne og omkostninger ved at indberette og betale afgiften. Gruppen har fundet det vanskeligt at opstille konkrete tal for omkostningerne, men nævner administrationsomkostninger, herunder i forbindelse med ændringer i bestående forsikringer, der udløser yderligere stempelafgift, ressourceforbrug i forbindelse med de løbende justeringer af edb-programmer, tilbageførsel af stempelafgift, revision, kontrol, dokumentation mv. Et enkelt selskab har skønnet, at sådanne administrationsomkostninger udgør i størrelsesordenen 50 pct. af det provenu, som selskabet opkræver i stempelafgift. Resultatet er ikke nødvendigvis

dækkende for branchen som helhed.

Gruppen har endvidere drøftet de forskellige muligheder for afregning af forsikringsstempelafgiften, ved køb af stempelmærker hos forhandler, ved tilladelse til brug af en stempelmærkemaskine og ved tilladelse til edb-afregning. Edb-afregning kan enten foretages af selskabets egne edb-anlæg eller af Forsikringsselskabernes Data Central. Tilladelsen gives af Told- og Skatteregion Høje-Tåstrup efter stempelovens § 70 til forsikringer og efter § 21, stk. 3, til andre dokumenter. Der stilles krav til edb-programmet og til påtegning på dokumentet. Afgiften afregnes til Told- og Skatteregion Høje-Tåstrup hver måned, og en ekstern revisor skal inden 2 måneder efter regnskabsårets udløb bekræfte opgørelsen over virksomhedens stempelafgift. Udenlandske forsikringsselskaber er underlagt de samme rettigheder og pligter, som gælder for danske forsikringsselskaber, når de driver virksomhed her i landet og har udpeget en repræsentant her i landet.

Der er således efter stempelovens § 70 og § 70 A mulighed for, at såvel danske som udenlandske forsikringsselskaber selv berigtiger stempelafgiften for samtlige de i et regnskabsår tegnede forsikringer, hvorved stempeling af de enkelte dokumenter undlades.

Udvalget mener ikke, at der er behov for ændring af de gældende regler om afregning af afgift.

7.6 Forslag til modeller for ny forsikringsafgift

Der er drøftet flere løsningsmodeller under arbejdet, herunder i undergruppen på forsikringsområdet.

Den første model gik ud på at opgive livsforsikringsafgiften helt. Denne model faldt efter udvalgsflertallets opfattelse uden for udvalgets kommissorium, medmindre provenuet på anden måde kunne findes indenfor den samlede omlægning.

Den anden model gik ud på at foretage en opdeling af livsforsikringer på henholdsvis en forsikringsdel og en opsparingsdel. En sådan model er imidlertid afvist af branchen, som ikke mener, at der meningsfyldt kan skelnes mellem disse to elementer af livsforsikring. Ved tegning af en pensionsforsikring opnår man for sine indbetalinger ret til nøje afgrænsede ydelser, når forsikringsbegivenheden indtræder (død, invaliditet, indkomsttab ved "langt" liv). Der sker derfor ikke en traditionel opsparing, men der købes retten til at modtage bestemte ydelser, når en given forsikringsbegivenhed indtræder.

Ministeriets repræsentanter forsøgte herefter på egen hånd at arbejde videre med modellen, hvor man beregningsmæssigt opdeler livsforsikringer i en opsparingsdel og en forsikringsdel, således at kun forsikringsdelen skulle være afgiftsbelagt, og således at det tilsvarende forsikringselement i pensionskasseordninger kunne belastes med tilsvarende afgift, medens opsparingselementet i de nævnte ordninger kunne friholdes for afgift. Dette arbejde førte imidlertid ikke til brugbare resultater.

En tredje model tog udgangspunkt i en årlig præmieafgift, men fandtes af alle parter uegnet til at løse neutralitetsproblemet.

Der er drøftet en fjerde model, der gik ud på betaling af en 'engangsafgift' ved oprettelsen (stykafgift), hvilket ville medføre betydelige administrative lettelser, men muligvis også omgåelsesmuligheder. Endvidere har ministeriets repræsentanter peget på modellen med en stykafgift afhængig af forsikringsart på oprettelse af forsikringer i forsikringsselskaber her i landet og tilsvarende stykafgifter på etablering af medlemskab i pensionskasser eller oprettelse af skattebegünstiget pensionsordning i pengeinstitutter mv. Branchens repræsentanter har oplyst, at Rådet for Dansk Forsikring og Pension ikke har ment at kunne medvirke i et arbejde om en sådan stykafgift.

Der er endvidere drøftet forskellige andre forslag, der efter udvalgets flertals opfattelse dog alle lå udenfor kommissoriet.

Udvalgets flertal har - på denne baggrund - besluttet at anse arbejdet for at være færdiggjort henset til den tid, udvalget har til rådighed. Den første model om at fritage livsforsikringer for stempelafgift har samtidig vist sig at kunne dækkes af det beregnede merprovenu fra afrundingen af enhedssatsen, jf. punkt 4.2.2, således at det også uden stempelprovenu af livsforsikringer antages, at det samlede forslag er provenuneutralt. Der kan på denne måde skabes en større konkurrencemæssig ligestilling mellem livsforsikring og andre pensionsordninger, jf. kommissoriet, ligesom incitamentet til opsparing kan øges.

Udvalget anbefaler derfor at ophæve stempelafgiften på livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer. I konsekvens heraf fritages visse invalideforsikringer for stempelafgift, som ellers fortsat ville være stempelpligtige, uanset at de er tegnet af et livsforsikringsselskab. Det er de forsikringer vedrørende tab af arbejdsevne, der efter reglerne i lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger mv. (invalideforsikringer) skal tegnes i livsforsikringsselskaber som betingelse for, at pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse.

Det anbefales endvidere, at stempelafgiften ophæves på kredit- og kautionsforsikringer i konsekvens af, at stempelafgiften af garanti- og kautionsdokumenter på låneområdet foreslås ophævet.

Udvalget anbefaler, at de gældende regler på forsikringsområdet videreføres for de øvrige stempelpligtige forsikringer, og flertallet mener endvidere, at dette skal ske i forbindelse med en justering afsatserne. Det skal ske med den tidligere under udvalgsarbejdet indregnede forhøjelse af satsen til 0,29 kr. pr. 5.000 kr.s forsikringssum eller 14 pct. af præmien (forhøjelse med henholdsvis 16 pct. og 16 2/3 pct.).

Udvalgets flertal finder i den forbindelse anledning til at påpege, at stempelafgiften af forsikringer ikke på nuværende tidspunkt er teknologisk forældet i samme grad, som gør sig gældende på de øvrige stempelafgiftsområder.

Det udarbejdede udkast til lovforslag om videreførelse af stempel på forsikring findes i bilag 8.1.4 til betænkningen.

Rådet for Dansk Forsikring og Pension har afgivet en særudtalelse, der er gengivet i sin fulde ordlyd som bilag 8.2 til betænkningen.

7.7 Motorkøretøjer og lystbåde

Efter lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. betales afgiften med 50 pct. af præmien, og efter lov om afgift af **lystfartøjs**forsikringer betales afgiften med 1 pct. af forsikringssummen.

Udvalget peger på, at afgiften på lystbådeforsikringer afviger fra de gældende stempelregler ved, at afgiften pålægges løbende.

Forsikringsbranchens repræsentanter har taget skarpt afstand fra at koble stempelafgiften sammen med ansvarsforsikringer og lystfartøj sforsikringer, da afgifterne i det hele vedrører biler og lystbåde og således ikke hører hjemme i en generel afgiftslov om forsikringer.

Der vil efter udvalgets flertals opfattelse ikke være væsentlige hindringer for, at der i en ny lov om afgift af forsikringspolicer indarbejdes lov om afgift af ansvarsforsikringer for

motorkøretøjer mv. og lov om afgift af lystbådeforsikringer.

7.8 Provenumæssige konsekvenser

Stempelafgifterne på forsikringsområdet ekskl. livsforsikringer forventes at indbringe ca. 150 mill. kr. årligt mod hidtil 200 mill. kr. Det samlede forslag forventes dog at indbringe et merprovenu på 20 mill. kr. i forhold til helårsniveauet i 1997 på 4.725 mill. kr. som følge af enhedssatsens afrunding. Der henvises til punkt 4.2.2 om merprovenuets anvendelse.

7.9 Kontrolmæssige aspekter

Forslaget om at videreføre de gældende regler på forsikringsområdet indebærer ikke kontrolmæssige problemer.

Udvalgets flertal mener, at der på forsikringsområdet ikke er de samme problemer med udviklede arrangementer med henblik på at undgå stempelafgiften som på låneområdet. Der er heller ikke de samme problemer ved grænseoverskridende forsikringsydelse, i hvert fald ikke inden for EU.

7.10 Administrative aspekter

Forslaget om indtil videre at videreføre de gældende regler på forsikringsområdet vil ikke få konsekvenser for statslige myndigheder eller andre offentlige myndigheder.

7.11 Erhvervmæssige konsekvenser

En videreførelse af de gældende regler på forsikringsområdet med en forhøjelse på 16 pct. henholdsvis 16 2/3 pct. kan få konsekvenser for erhvervslivet. Den samlede omlægning er imidlertid afgiftsneutral, og den samlede omlægning skønnes derfor ikke at få væsentlige erhvervmæssige konsekvenser.

7.12 Forholdet til EU-retten

En videreførelse af de gældende regler på forsikringsområdet med en forhøjelse indeholder ingen EU-retlige aspekter.

**Skitse
til
Lov om afgift af tinglysning og registrering
af ejer- og panterrettigheder mv.**

Afgiftspligtige tinglysninger og registreringer

§ 1. Der betales en afgift til statskassen efter reglerne i denne lov for:

- 1) Tinglysning af betinget eller endeligt ejerskifte af fast ejendom, jf. § 4, § 9 og § 10.
- 2) Tinglysning af pant, bortset fra retspant, jf. § 5, § 9 og § 10.
- 3) Tinglysning af ejendomsforbehold efter tinglysningslovens § 42 d, jf. § 6.
- 4) Andre tinglysninger end omfattet af nr. 1-3, jf. § 7 og § 9.
- 5) Registrering af betinget eller endelig ejer af skib og registrering af pant, bortset fra retspant, i skib efter lov om skibsregistrering eller lov om Dansk Internationalt Skibsregister, jf. § 11.
- 6) Registrering af midlertidig eller endelig ejer af luftfartøj i Nationalitetsregistret og registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøj i Rettighedsregistret over Luftfartøjer, jf. § 12.

Afgiftens beregning, afgiftsgrundlag og -sats

§ 2. Afgiften afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Stk. 2. Er det beløb, hvoraf der skal betales afgift, angivet i fremmed valuta, benyttes ved beregning af afgiften en af Nationalbanken inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering fastsat officiel middelskurs. Er der ikke fastsat en sådan officiel middelskurs for den pågældende valuta, benyttes en af et pengeinstitut inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering fastsat sælgerkurs. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af afgiften, når beløbet er angivet i EURO.

Stk. 3. Er der ved beregning af afgiften adgang til at vælge mellem flere opgørelser af afgiftsgrundlaget, beregnes afgiften af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift.

§ 3. Ved beregning af afgiften medregnes til ejerskiftesummen efter § 4 eller §§ 11 og 12 det samlede nominelle vederlag. Til vederlaget henregnes kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, pantebreve, der udstedes til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, og panthæftelser, der overtages som led i ejerskiftet. Anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende henregnes dog kun til vederlaget, når bidraget er forfaldent til betaling på tidspunktet for ejerskiftet. Hvis byrder på det ejerskiftede kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal pengeydelsen medregnes til ejerskiftesummen. Er en sådan pengeydelse fastsat som et periodisk vederlag, medregnes til ejerskiftesummen den samlede sum af disse vederlag for den aftalte løbetid, dog højst for de første 10 år efter ejerskiftet. Overtager erhververen restancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, medregnes de overtagne restancer til ejerskiftesummen.

Stk. 2. Hvis der ved ejerskifte af fast ejendom ikke foreligger en ejerskiftesum efter § 4, hvoraf afgiften kan beregnes efter stk. 1, beregnes afgiften efter bestemmelserne i § 4, stk. 2.

Stk. 3. Hvis der ved registrering af ejer afskib eller luftfartøj ikke foreligger en ejerskiftesum efter §§ 11 og 12, hvoraf afgiften kan beregnes efter

stk. 1, skal den afgiftspligtige ved anmeldelsen vedlægge en begrundet angivelse af værdien af skibet eller luftfartøjet efter bedste skøn. Vedlægges denne angivelse ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om opgørelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden lader herefter om fornødent værdien fastsætte efter vurdering. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved vurderingen. Skyldes vurderingen, at værdiangivelsen efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre vurderingen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges værdiangivelse. Afgiftsmyndigheden beregner afgiften, når vurderingen foreligger. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved vurdering af værdien.

§ 4. For tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller andele heraf udgør afgiften 1.200 kr. og 1 pct. af afgiftsgrundlaget efter stk. 2. Dette gælder også, hvis ejerskiftet er betinget. Skal ejerskiftet tinglyses i flere end én retskreds, svares for den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og for hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.

Stk. 2. Afgiften beregnes af ejerskiftesummen, dog mindst af den seneste på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning offentliggjorte ejendoms-værdi, eller ved ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom den forholdsmæssige andel heraf, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven). Ved anmeldelse til tinglysning af ejerskifte af fast ejendom skal ejendomsværdien foreligge oplyst. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet, jf. 7. pkt, skal der oplyses herom ved anmeldelsen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for oplysningerne. Er der på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning modtaget meddelelse om ændring af ejendomsværdien, kan den afgiftspligtige anvende den ændrede ejendomsværdi i stedet for værdien efter 1. pkt. Anvendes den ændrede ejendomsværdi, skal ændringsmeddelelsen i kopi vedlægges anmeldelsen til tinglysning. Såfremt ejendommen ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, eller såfremt der i tiden mellem den seneste offentliggjorte vurdering og anmel-

delsen er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn, og afgiften skal da mindst beregnes på grundlag af den angivne værdi.

Stk. 3. Angives værdien efter stk. 2, 7. pkt., ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af værdien, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om ejendommens værdi til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden foranlediger om fornødent ejendommen vurderet efter vurderingsloven. § 3, stk. 3, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Afgiftsmyndigheden beregner herefter afgiften.

§ 5. For tinglysning af pant, bortset fra retspant, udgør afgiften 1.200 kr. og 1 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er pantebrevets nominelle hovedstol. Indeholder pantebrevet bestemmelse om opskrivning af hovedstolen, er det pantsikrede beløb det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Hvis det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en periode af 10 år fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Afgiver den afgiftspligtige ikke det omhandlede skøn, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af skønnet, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fastsætter herefter afgiften. 3.-8. pkt. gælder ikke for tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter de i realkreditloven fastsatte retningslinier. Skal pantsætningen tinglyses i flere end én retskreds, svares ved den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og ved hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.

Stk. 2. Ved tinglysning af pant, dog ikke pant ifølge ejerpantebrev og skadesløsbrev, i fast ejendom til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år medregnes til det pantsik-

rede beløb, jf. stk. 1, ikke den del af lånet, som optages til at afløse et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Anvendelsen af reglen i 1. pkt. er betinget af, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker senest samtidig med aflysningen af det tidligere pant, og at det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant.

Stk. 3. For tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre mv. under pantet, svares afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1, jf. dog stk. 4. Ved tinglysning af matrikulære ændringer svares afgift efter § 7.

Stk. 4. Hvis der er givet pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom, svares dobbelt afgift efter § 7 ved tinglysning af ændringer, hvorved inddrages andet eller yderligere løsøre under pantet. Der skal ved anmeldelsen afgives erklæring om, at ændringen er omfattet af 1. pkt. Der svares dog afgift efter stk. 1, når pantsætter ved tinglysningen er en anden end pantsætter efter den tidligere tinglyste pantsætning.

Stk. 5. For tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb svares afgift efter stk. 1 af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse. For tinglysning af andre ændringer end de i stk. 3 og i 1. pkt. nævnte vedrørende panthæftelsen, herunder panthaver- eller pantsætterskifte, svares afgift efter § 7.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, herunder om i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit, om afgivelse af erklæring efter stk. 4, 2. pkt., og om dokumentation for størrelsen af den nedbragte panthæftelse efter stk. 5, 1. pkt.

§ 6. For tinglysning efter tinglysningslovens § 42 d af ejendomsforbehold i motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne udgør afgiften 1.200 kr. og 1 pct. af det beløb, ejendomsforbeholdet skal sikre på tidspunktet for anmeldelsen. Tinglysning af transport er omfattet af § 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for afgiftsgrundlaget efter 1. pkt.

§ 7. For andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6, herunder tinglysning af adkomstændring ved selskabers mv. fusion, fission, omdannelse eller tilførsel af aktiver, udgør afgiften 1.200 kr., jf. dog § 8.

Stk. 2. Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder, udgør afgiften 1.200 kr. for hver rettighedstype. Udløser anmeldelsen tinglysning af samme rettighed på flere faste ejendomme inden for samme retskreds eller i flere løsøregenstande mv. udgør afgiften 1.200 kr.

§ 8. Afgiftsfri er tinglysning af:

- 1) Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.
- 2) Meddelelser, som nævnt i tinglysningslovens § 13, eller andre meddelelser fra politi og domstole.
- 3) Skifteretsattest, for så vidt den tinglyses som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving.
- 4) Begæring om bosondring, jf. § 43 i lov om ægteskabets retsvirkninger.
- 5) Rådighedsfratagelse i henhold til § 66 i lov om skifte af fællesbo mv.
- 6) Rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.

Stk. 2. Afgiftsfri er endvidere begæring om:

- 1) Aflysning.
- 2) Ophævelse af retsanmærkning.
- 3) Fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen af et forhold, som er tinglyst betinget eller med frist.
- 4) Udslettelse af rettigheder, som ikke har opnået dækning ved tvangsauktion, jf. retsplejelovens § 581.

§ 9. Skal tinglysning efter §§ 4, 5 eller 7 på grund af en fast ejendoms beliggenhed foretages i flere retskredse, svares alene afgift i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning.

§ 10. Selv om en tinglysning er omfattet af §§ 4 eller 5, svares kun afgift efter § 7 for tinglysning af:

- 1) Ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab.
- 2) Efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når boet er udleveret den efterlevende ægtefælle til hendsiden i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger.
- 3) Optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån.
- 4) Virksomheders erhvervelse af fast ejendom, som i sin helhed er beliggende i et område, der er udpeget til erhvervszone efter § 3 i lov om planlægning, når ejendommen skal anvendes i virksomhedens drift, og virksomheden er etableret i erhvervszonen før den 1. januar 1995. Det er en betingelse, at virksomheden ikke henhører under de i afskrivningslovens § 2 A, stk. 3 og 5, nævnte industri- og erhvervsgrene. Afgiftsfriheden er betinget af, at ejerskiftedokumentet af erhververen er forsynet med en påtegning om, at disse betingelser er opfyldt.
- 5) Virksomheders pantsætning af fast ejendom som nævnt i nr. 4, 1. pkt. Afgiftsfriheden er betinget af, at pantebrevet er forsynet med en påtegning om, at der kun gives pant i sådan ejendom som nævnt i nr. 4, 1. pkt.

§ 11. For registrering af ejer af ethvert skib bortset fra fiskeskibe og fritidsfartøjer eller af andele heraf med tilbehør udgør afgiften 1 pr. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af det pågældende skib på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget. Afgiftsfri er endelig registrering af ejer, som er registreret betinget.

Stk. 2. For registrering af ejer af fiskeskibe og fritidsfartøjer eller af andele heraf med tilbehør udgør afgiften 4 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af skibet påregistreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget. Afgiftsfri er endelig registrering af ejer, som er registreret betinget.

Stk. 3. Registrering af nybygget skib ved bilbrev og lignende dokumenter er uanset stk. 1 og 2 afgiftsfri.

Stk. 4. For registrering af pant, bortset fra retspant, i skibe, bortset fra fritidsfartøjer, udgør afgiften 2 prm. af det pantsikrede beløb. For registrering af pant, bortset fra retspant, i fritidsfartøjer udgør afgiften 1 pct. af det pantsikrede beløb. § 5, stk. 1, 2-8. pkt, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Hvis der er givet pant i skibe, skal der ikke svares afgift ved registrering af ændringer, hvorved inddrages andre eller yderligere skibe **under pantet**. Der skal ved anmeldelsen afgives erklæring om, at ændringen er omfattet af 4. pkt. Der svares dog uanset 4. pkt. afgift efter 1. og 2. pkt., når pantsætter ved registreringen er en anden end pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

§ 12. For registrering af ejer af luftfartøj eller af andele heraf i Nationalitetsregistret udgør afgiften 1 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af luftfartøjet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er midlertidig. Afgiftsfri er endelig registrering af ejer, som er registreret midlertidigt.

Stk. 2. For registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøj i Rettighedsregistret over Luftfartøjer udgør afgiften 1 pct. af det pantsikrede beløb. § 5, stk. 1, 2-8. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Afgiftspligtens indtræden mv.

§ 13. Afgiftspligten indtræder **ved** registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering. Afgiften forfalder og skal indbetales samtidig hermed, jf. dog stk. 2. Registreringsmyndigheden

udsteder en kvittering for det indbetalte beløb. Kvittering sker ved at påføre det til tinglysning eller registrering anmeldte dokument oplysning herom.

Stk. 2. Skatteministeren kan efter forhandling med justitsministeren give virksomheder tilladelse til at berigtige afgift efter loven samlet for anmeldelser til tinglysning i en kalendermåned. Virksomheder, der får tilladelse til at berigtige afgiften efter 1. pkt., skal anmelde sig til registrering hos afgiftsmyndigheden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, sikkerhedsstillelse, regnskabsføring, kontrol og afregning af afgiften.

Afgiftsgodtgørelse og -nedsættelse

§ 14. Trækkes en anmeldelse til tinglysning eller registrering tilbage, eller afvises tinglysning eller registrering, godtgør afgiftsmyndigheden efter anmodning det ved anmeldelsen indbetalte afgiftsbeløb, dog med fradrag af 1.200 kr., når tilbagetrækning eller afvisning sker fra tinglysning. Anmodningen skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det modtagne afgiftsbeløb og afgiver en erklæring om, at den pågældende anmeldelse er trukket tilbage, eller at tinglysning henholdsvis registrering er blevet afvist. Indgives anmeldelsen til tinglysning påny senest 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelse, og er tidligere indbetalt afgift godtgjort efter 1. pkt., nedsættes afgiften ved den fornyede anmeldelse med 1.200 kr. Hvis der ikke er anmodet om godtgørelse efter 1. pkt., nedsættes afgiften ved den fornyede anmeldelse med det oprindeligt indbetalte afgiftsbeløb, idet der dog fradrages 1.200 kr., hvis den fornyede anmeldelse til tinglysning sker senere end 6 måneder efter den første anmeldelse. Godtgørelse efter 1. pkt. udbetales senest 14 dage efter afgiftsmyndighedens modtagelse af anmodningen.

§ 15. Den ved tinglysning eller registrering indbetalte afgift godtgøres efter anmodning til afgiftsmyndigheden, dog med fradrag af 1.200 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift. Godtgørelse finder sted, når det dokumenteres:

1) Et tinglyst ejerskifte af fast ejendom er aflyst senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede, eller et registreret ejerforhold angående skib eller luftfartøj er udslettet senest 9 måneder efter registreringen.

2) Et ejerskifte er aflyst eller udslettet som følge af, at ejerskiftet har været betinget af en offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.

3) Et tinglyst eller registreret pant, dog ikke pant ifølge ejerpantebrev, er aflyst eller udslettet, når pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant, og når der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. For pantebreve udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter kan godtgørelse ske, selvom pantebrevet har været i kreditors besiddelse, hvis lånet ikke er udbetalt.

4) Et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er aflyst eller udslettet, når der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant.

Stk. 2. Anmodning om godtgørelse efter stk. 1 skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det modtagne afgiftsbeløb og samtidig attesterer, at ejerskiftet eller pantet er aflyst eller udslettet.

Stk. 3. Når der efter stk. 1 er ydet godtgørelse af afgiften af et tinglyst eller registreret ejerskifte, godtgøres efter anmodning tillige og i samme omfang den afgift, der er betalt ved anmeldelse til tinglysning eller registrering af en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer.

Stk. 4. Afgiftsmyndigheden træffer afgørelse om godtgørelse senest 14 dage efter modtagelse af anmodningen herom og udbetaler en eventuel godtgørelse samtidig hermed. Finder afgiftsmyndigheden på grundlag af den foreliggende dokumentation ikke grundlag for at træffe afgørelse, kan

afgiftsmyndigheden dog anmode den, der har anmodet om godtgørelse, om at fremkomme med yderligere dokumentation. I dette tilfælde afbrydes afgørelsesfristen, indtil den fornødne dokumentation foreligger. Afgiftsmyndigheden skal herefter træffe afgørelse senest 14 dage efter modtagelsen af denne dokumentation.

§ 16. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader mv., internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt ved tinglysning eller registrering efter denne lov. Skatteministeren bestemmer efter indstilling fra udenrigsministeren, hvilke organisationer mv. der er berettiget til godtgørelse.

Afgiftsbetaling og -hæftelse mv.

§ 17. Beregning og indbetaling af afgiften påhviler den afgiftspligtige. Den afgiftspligtige er ved ejerskifte såvel den, der erhverver, som den, der afstår, og ved pantsætning såvel panthaver som pantsætter. Ved ejerregistrering, der ikke skyldes ejerskifte, er den afgiftspligtige den, der registreres som ejer. Ved anmeldelse til tinglysning af andet end ejerskifte og pantsætning er anmelderen den afgiftspligtige. Anmelderen er den, der fremgår af anmelderrubrikken. Ved anmeldelse til tinglysning af ejendomsforbehold, jf. § 6, er den afgiftspligtige dog den, der har ejendomsforbehold.

Stk. 2. Hvis den afgiftspligtige ikke ved anmeldelsen betaler afgiften, eller hvis afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt, skal registreringsmyndigheden oversende spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysnings- eller registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig den afgiftspligtige om oversendelsen. Afgiftsmyndigheden træffer herefter afgørelse om afgiften og afkræver den afgiftspligtige et skyldigt beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Er der betalt for meget i afgift, tilbagebetales det overskydende afgiftsbeløb.

§ 18. Betales afgiften eller en del heraf ikke ved anmeldelsen, forhøjes det skyldige afgiftsbeløb med 5 pct., dog mindst med 200 kr. Hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er betalt inden udløbet af betalingsfristen i § 17, stk.

2, 3. pkt., betales tillige 0,6 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales, dog mindst 50 kr.

Stk. 2. Ubetalte afgifts- og rentebeløb, afgiftsforhøjelser, gebyrer og administrative bøder kan inddrives ved indeholdelse i løn mv. hos den afgiftspligtige efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven eller inddrives ved udpantning. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftens indbetaling og fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse.

Stk. 3. Der betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

Kontrolbestemmelser

§ 19. Registreringsmyndigheden skal på begæring meddele afgiftsmyndigheden de oplysninger, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, til brug ved kontrollen med afgiftens betaling. Registreringsmyndigheden giver afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som registreringsmyndigheden bliver opmærksom på i forbindelse med tinglysningen eller registreringen af ejer- og panterrettigheder mv. omfattet af loven.

Afgiftsmyndigheden og klagebestemmelser

§ 20. Afgiftsmyndigheden er statsamtmanden, i København overpræsidenten.

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 22. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter loven.

2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.

3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og -godtgørelser.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

Andre bestemmelser

§ 23. Når et skib er hjemmehørende i Grønland eller et luftfartøj er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, betragtes indførelse i Skibsregistret, Rettighedsregistret over Luftfartøjer eller Nationalitetsregistret ikke som registrering her i landet.

Straffebestemmelser

§ 24. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) Opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven.

2) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftsmyndighedens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift efter § 15.

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse efter § 15, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. I forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 25. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere strafend bøde,

kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 26. Loven træder i kraft den

Stk. 2. §§ 1-25 finder anvendelse på anmeldelse til tinglysning eller registrering, som registreringsmyndigheden modtager fra og med den Anmeldes et dokument til tinglysning eller registrering, hvoraf der allerede er betalt afgift efter lov om stempelafgift, betales alene den faste afgift på 1.200 kr. efter denne lov ved anmeldelsen til tinglysning. Der betales dog heller ikke fast afgift, hvis der er betalt tinglysningsafgift for et dokument, der tidligere er blevet afvist fra tinglysning, og dokumentet på ny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder, jf. § 41 c i lov om retsafgifter.

§ 27. Lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr., ophæves for dokumenter, der ikke er skadesforsikringsdokumenter, men har fortsat virkning for dokumenter, hvor afgiftspligten efter loven var indtrådt inden den

Stk. 2. Afsnit III A. Afgifter for tinglysning i lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr., ophæves, men har virkning for dokumenter, som var anmeldt til tinglysning inden den

§ 28. Bestemmelser om stempelbegunstigelse og om fritagelse for tinglys-

ningsafgifter i andre love bortfalder den....

Stk. 2. Ved tinglysning eller registrering af ændringer i et dokument, hvoraf der tidligere er betalt stempelafgift, eller som efter dagældende stempellov var helt eller delvis afgiftsfri, anses dokumentet som afgiftsberigtiget efter reglerne i denne lov.

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og i Grønland.

Konsekvensændringer:

Skattestyrelseslovens § 33 skal konsekvensændres, så sager anlægges ved den landsret, i hvis kreds tinglysningen eller registreringen er sket.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagets formål er at lade stempelafgiften og visse andre afgifter, der betales med stempelmærker, afløse af mere tidssvarende og forenkledede afgifter, som i henseende til administration, kontrol og muligheder for at undgå afgift m.m. er egnet til nutidens teknologi og adfærdsmønstre. Forslaget tilsigter ikke yderligere provenu, men sigter mod at indbringe det samme som de hidtidige afgifter.

De gældende regler

Den gældende stempellov gennemførtes ved lov nr. 174 af 30. april 1969, og der er senere gennemført større og mindre ændringer, både midlertidige og permanente, men grundstrukturen er ikke ændret.

Stempelafgiften har rødder tilbage i "Det store Skattebrev", som Frederik III udskrev i 1657.

Der er tale om en dokumentafgift, hvor afgiftspligten indtræder, når et dokument oprettes (underskrives) - typisk om en formueretlig aftale. Afgiften betales normalt ved køb af stempelmærker, som skal klæbes på dokumentet.

Afgiften kontrolleres som hovedregel på den særegne måde, at en række offentlige myndigheder har "anholdelsespligt" overfor dokumenter, der ikke er tilstrækkeligt stemplet, hvorefter dokumentet indsendes til "stempelmyndigheden", dvs. Statsamtet eller i København Overpræsidiat, som træffer afgørelse i spørgsmål om afgiftspligten

i første instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen.

Stempelmærker benyttes også til betaling af Justitsministeriets tinglysningsgebyrer efter retsafgiftsloven og af afgift ved førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder, jf. lov nr. 575 af 25. november 1977 med senere ændring i 1982.

Følgende transaktioner er belagt med afgift, der berigtiges med stempelmærker:

1. Tinglysningsafgift. Efter retsafgiftslovens § 41 A opkræves en afgift på 1.200 kr. for hver tinglysning. I modsætning til de øvrige afgifter, der betales med stempelmærker, påklages afgørelser om tinglysningsafgiften i det judicielle system.
2. Pantebreve. Pant i fast ejendom eller løsøre belægges udover tinglysningsafgiften med en afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Afgiften skal betales både ved oprettelse af et pantebrev og ved eventuel senere overdragelse (transport til ny kreditor). Der gælder dog en række fritagelser og lempelser på dette område. Således gælder det bl.a., at et pantebrev, der bærer påtegning om, at det pantsatte er mindre værd end pantebrevets pålydende, kan stemples alene af pantets værdi. Desuden gælder det, at forsikringsselskaber og pensionskasser er stempelfri for tinglysning af pant, der indgår til dækning af selskabets eller kassens forsikringsmæssige hensættelser. Endvidere gælder, at pantebrev, som udstedes til sikkerhed for kontrapant, kontrakaution eller regaranti, er stempelfri. Stempelfri er også pantebreve, der udstedes af pensionister for henstand med ejendomsskatter.
3. Overdragelse af fast ejendom - skødestempel. Stempelafgiften udover tinglysningsafgiften er for overdragelse af helårsej erboliger 0,6 pct., medens den for overdragelse af anden fast ejendom er 1,2 pct. af salgssummen, dog mindst af ejendomsværdien.
4. Ejerlejligheder. I forbindelse med førstegangssalg af ejerlejligheder opført før 1966 opkræves en afgift på 5 pct. af overdragelsessummen. Ved opdeling af ejendomme i ejerlejligheder skal dokumenter om anmeldelse til tinglysning heraf stemples med et beløb på 1.500 kr. pr. lejlighed, dog 4.500 kr. hvis byggetilladelsen er givet før den **1. juli** 1966.
5. Stempelafgift afskibe. Dokument om overdragelse afskibe og både med tilbehør stemples med 0,4 pct. af vederlaget, dog for så vidt angår handelsskibe 0,1 pct. af

vederlaget. Samme regler gælder ved registrering af nybygget skib og dets optagelse i skibsregistret. For pant i skibe bortset fra fritidsfartøjer udgør afgiften 2 pr. af det pantsikrede beløb, og for pant i fritidsfartøjer udgør afgiften 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

6. Forsikringer. For livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer, opkræves en afgift på 1,5 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum. For andre forsikringer opkræves en afgift på 0,25 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum eller en afgift på 12 pct. af præmien.

Stempelafgiften af forsikringer opkræves normalt ikke ved stempelmærker, men efter særlig tilladelse afregnes stempelafgiften samlet med påtegning på policer og præmiekvitteringer om, at stempelafgiften berigtiges på særlig måde.

7. Leje- og entreprisekontrakter. Lejekontrakter om fast ejendom, lejligheder, værelser, lokaler og lignende skal stemples med 1 pct. af den årlige leje. Entreprisekontrakter om bygning og reparation af fast ejendom skal stemples med 0,1 pct. af vederlaget, medens entreprisekontrakter på skibe pålægges en afgift på 0,02 pct.

8. Gældsbreve og veksler. Af gældsbreve skal der betales en afgift på 0,3 pct. af lånebeløbet, dog ikke hvis der stilles sikkerhed ved pant eller kaution, og denne sikkerhedsstillelse er stemplet. Veksler skal stemples med 1 kr. for hver 1.000 kr.

9. Overdragelse af løsøre. Dokumenter om overdragelse af andet løsøre end skibe og både samt dokument om levering af vand, gas, el og varme stemples med en afgift på 0,1 pct. Erhvervsdrivende skal ikke svare afgift for emballage, varer, råstoffer eller halvfabrikata, men kun for driftsmidler og lignende. Overdragelse af immaterielle rettigheder stemples med en afgift på 0,1 pct.

10. Lotterier. For lodder i Klasselotteriet erlægges en afgift på 4 kr. pr. hellod, medens lodsedler i Vare- og Landbrugslotteriet stemples med 0,6 kr. for hver trækning.

11. Ægtespagter og testamenter. Disse dokumenter stemples med mindst 50 kr.

En række forhold gør, at i hvert fald den del af stempelafgiften, hvor afgiftspligten er knyttet til underskrevne dokumenter, ikke er egnet i en tid, hvor aftaler indgås elektronisk, hvor internationaliseringen i stigende grad gør sig gældende, og hvor moderne finansielle systemer gør aftaler væsentlig mere komplekse end de formueretlige aftaler, der omhandles i stempeloven. Hertil kommer, at det hidtidige kontrolsystem beroende på "anholdelsespligtige myndigheder" ikke kan fungere effektivt, fordi dokumenter ofte slet ikke passerer en sådan myndighed.

Stempeludvalget

Skatteministeren nedsatte derfor i januar 1996 et udvalg, der skulle søge at opstille udkast til afgifter, der - provenuneutralt - kunne afløse de gældende stempelafgifter mv.

Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Økonomiministeriet, Danmarks Nationalbank, Den danske Dommerforening, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Advokatrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension og Dansk Ejendomsmæglerforening har været repræsenteret i udvalget.

Udvalget skulle særskilt overveje dels en afgift, som udløses ved tinglysning eller anden offentlig registrering af ejerrettigheder og panterrettigheder, dels en afgift på pengeinstitutters og andre professionelle långiveres ydelse af garanti, lån eller kredit og endelig en afgift af forsikringspolicer. Udvalget skulle også overveje, om stempelafgift helt kan afskaffes for visse dokumenttyper, f.eks. fordi provenuet er så beskedent, at det ikke står i rimeligt forhold til administrationsomkostningerne.

Udvalget har afgivet betænkning i oktober 1998.

Stempeludvalgets overvejelser på registreringsområdet

I forbindelse med stempeludvalgets overvejelser om omlægning af stempelafgiften har det været afgørende at ændre afgiften fra en dokumentbaseret til en transaktionsbaseret afgift. Der er på den måde taget hensyn til, at tinglysning/registrering, der i dag i alt væsentligt er dokumentbaseret, i de kommende år i stadig stigende omfang vil ske elektronisk i forbindelse med den kommende gennemførelse af papirløs tinglysning, hvorefter tinglysning vil kunne foregå elektronisk for så vidt angår større

institutionelle kunder.

Udgangspunktet for udvalgets overvejelser omkring en ny registreringsafgift har været den enklest mulige afgiftsmodel. Det er primært søgt opnået gennem et snævert afgiftspligtigt område med kun få afgiftsundtagelser. Det er imidlertid også tilstræbt, at administrationen af den nye lov bliver så enkel som mulig. Det er efter udvalgets opfattelse ikke hensigtsmæssigt at operere med et enstrenget administrativt system, hvor afgiftsmyndigheden også varetager opkrævningsfunktionen. Det er således fundet mest hensigtsmæssigt, at registreringsmyndigheden opkræver afgiften, men i øvrigt ikke træffer afgørelser vedrørende afgiftens betaling. Afgørelser vedrørende registreringsafgiften skal alene henhøre under afgiftsmyndigheden, og udvalget anbefaler, at opgaven som afgiftsmyndighed indtil videre varetages af statsamterne, som også er stempelmyndighed efter den gældende stempelafgiftslov.

Det er endvidere lagt til grund, at den nye afgift ikke kommer til at gribe forstyrrende ind i tinglysningen/registreringen i form af en forsinkelse af ekspeditionen. Der lægges således ikke op til, at betaling af afgiften skal være gyldighedsgrund.

For så vidt angår det stempelafgiftspligtige område er der lagt vægt på at få indskrænket afgiftsområdet med henblik på at opnå en forenkling af det gældende regelsæt. En væsentlig forenkling opnås ved overgangen fra en dokumentbaseret afgift til en registreringsafgift, allerede fordi tinglysnings/registreringsområdet er snævrere end det gældende stempelområde. Ved overgangen til en registreringsafgift vil langt den væsentligste del af afgiftsgrundlaget for den opkrævede stempelafgift imidlertid blive opretholdt, idet stempelindtægterne i meget høj grad hidrører fra dokumenter, der tinglyses. Disse transaktioner vil således forsat være afgiftsbelagt, men den afgiftsudløsende omstændighed vil ikke længere være oprettelsen af et dokument, men tinglysning/registrering af transaktionen.

Der vil efter stempeludvalgets opfattelse være flere fordele ved at flytte afgiften fra dokumentet til tinglysningen/registreringen. Det har således jævnligt været vanskeligt at få fastlagt, om og hvornår der foreligger et afgiftspligtigt dokument, ligesom kontrollen med afgiftens betaling hviler på en række offentlige myndigheder, der har "anholdelsespligt". Kontrollen med afgiftens rigtige betaling kan således først ske, når og hvis de pågældende dokumenter passerer en anholdelsespligtig myndighed. I modsætning hertil giver en registreringsafgift mulighed for helt entydigt at få fastlagt den afgiftsudløsende omstændighed. Der vil ikke være omgåelsesmuligheder forbun-

det med en sådan afgift, ligesom der med afgiften kan sikres gode kontrolmuligheder.

Det har været stempeludvalgets opfattelse, at en registreringsafgift bør omfatte registrering i tinglysningssystemet og andre offentlige registre, hvor registrering har ekstinktionsvirkning. Da der er knyttet særlige retsvirkninger til disse registreringer, vil registreringsafgiften efter udvalgets opfattelse ikke påvirke registreringsadfærden.

Med hensyn til det tinglysningsafgiftspligtige område er der lagt vægt på at opretholde dette uændret. Tinglysningsafgiften kan med fordel indarbejdes i registreringsafgiften, så der ikke skal betales to forskellige afgifter af samme transaktion. Det har ud fra et ønske om ensartethed i den kommende afgiftsstruktur været overvejet også at indarbejde tinglysningsafgiften i registreringsafgiften for registreringer uden for tinglysningssystemet. Udvalget har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at lægge et fast afgiftstillæg svarende til den gældende tinglysningsafgift på disse registreringer, der ikke hidtil har været omfattet af tinglysningsafgiften.

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af ejerskifter. Afgiften beregnes afbetalingen for ejerskiftet, det vil sige ejerskiftesummen. Ejerskiftesummen vil være det samlede nominelle vederlag for overdragelsen eller andre transaktioner, der indebærer et ejerskifte, der tinglyses eller registreres som adkomstændring. I vederlaget indgår dels kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til andre som betaling for ejerskiftet,

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af underpant, dog ikke retspant. Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift een gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift på 1.200 kr. Ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, skal alene betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån m.v.

Det er foreslået, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, som altovervejende udgangspunkt udløser samme afgift som ved tinglysning af selve pantet. Der vil således ikke som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebreve, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant.

Som en undtagelse herfra foreslås dog, at der ved tinglysning af ændringer i pant alene i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom ikke skal svares fuld afgift, men kun 2 gange den faste afgift på 1.200 kr. Der skal herefter betales 2.400 kr. ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere erhvervsløsøre under pantet. Udvalget finder dog, at denne undtagelse må betinges af, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Hvis pantsætteren er en anden, skal der derfor betales den fulde afgift. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugtvoغنshandelen, hvor virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks. en udbredt praksis, at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løsøre pantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løsøre pantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste tinglyste ændring af pantebrevet. Efter de gældende regler i stempelafgiftsloven kan en sådan ændring ske stempelfrit, og der skal kun betales tinglysningsafgift hver gang, der foretages en ajourføring af løsøre pantebrevet.

Ved forhøjelser af pantegælden må der efter udvalgets opfattelse betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen på den gamle pantegæld og den nye panthæftelse, mens der ved tinglysning af andre ændringer vedrørende panthæftelsen kun bør svares den faste afgift på 1.200 kr.

Udvalgets konklusioner

Under hensyn til det forholdsvis beskedne provenu, som stempelafgifterne indbringer, er det udvalgets opfattelse, at en ny afgift nødvendigvis må tilrettelægges således, at reglerne er forholdsvis ukomplicerede, at administrationen er enkel, og at kontrollen er enkel og sikker.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at dokumentbegrebet som grundlag for afgiftspligten må forlades af bl.a. teknologiske årsager, og i stedet må man basere afgiften på visse transaktioner, der registreres i et offentligt system, eller som i henhold til lov skal bogføres i en afgrænset type virksomheder under tilsyn, således at en enkel opkrævning og kontrol er mulig.

På denne baggrund finder udvalget, at afgiften på skøder og pantebreve, som tinglys-

ses, og som hidtil har givet langt hovedparten af det samlede årlige provenu på ca. 4,8 mia. kr., vil kunne tilrettelægges på en sådan måde, at den opfylder de nævnte betingelser, og at en ny - provenuneutral - afgift på dette felt derfor må kunne være det bærende element ved afløsningen af den hidtidige stempelafgift. Også stempelafgiften på forsikringer, som giver et provenu i størrelsesordenen 200 mill. kr. årligt, må efter udvalgsflertallets opfattelse siges at opfylde betingelserne med hensyn til registrering i henhold til lov for så vidt angår forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet, og bør derfor stadig bidrage med en del af provenuet, jf. nærmere nedenfor.

Derimod kan afgiften på gældsbreve, kaution og veksler, der antages at indbringe ca. 75 mill. kr. på årsbasis, efter udvalgets opfattelse ikke på samme måde bringes til at opfylde de nævnte betingelser. For det første vil en opgivelse af dokumentbegrebet som forudsætning for afgiftspligt bevirke, at man i givet fald som udgangspunkt må lade afgiftsplikten omfatte lån, hvad enten der er oprettet et dokument herom, eller det blot er ydet f.eks. som en kort eller lang kredit, et kortvarigt overtræk på en kassekredit eller en løbende mellemregning. For det andet vil det være en skævvridning af lånemarkedet, hvis kun lån i (indenlandske) pengeinstitutter omfattes, idet låntagning i så fald i vidt omfang kan flytte til udlandet (de større lån) eller til uregulerede pengeudlånere (de mindre lån). Det bemærkes i den forbindelse, at de frie kapitalbevægelser mellem landene og den øgede valutastabilitet må antages at gøre konkurrencen om långivning særlig følsom overfor sådanne muligheder for at undgå selv en lav afgiftssats.

Stempeludvalget har på tinglysningsområdet foreslået, at afgiftsplikten skal gælde ved tinglysning af ejerskifte af og pant i fast ejendom i tingbogen og af tinglysning af pant i personbogen eller bilbogen. De afgiftspligtige registreringer skal omfatte dels registrering af ejerskifte af skib og pant i skib i Skibsregistret, dels registrering af ejerskifte af luftfartøj i Nationalitetsregistret og af pant i luftfartøjer i Rettighedsregistret over luftfartøjer.

Udvalget har endvidere foreslået, at afgiftsplikten for tinglysning og registrering af pant omfatter tinglysning/registering af underpant i form af pantebreve, herunder ejerpantebreve og skadesløsbreve, men ikke tinglysning/registering af retspant. Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift én gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift på 1.200 kr. Ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, skal alene betales afgift

i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån mv. Tinglysning og registrering af retspant (udpantning og arrest) foreslås undtaget fra afgiftspligten for ikke at belaste retspant med yderligere omkostninger.

Det er herudover foreslået, at der betales afgift for tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. som for tinglysning af pant, da tinglysning af ejendomsforbeholdet anvendes som alternativ til pantsætning.

Udvalget har endvidere foreslået, at afgiftspligten også kommer til at omfatte visse andre tinglysninger end de ovennævnte tinglysninger af ejerskifte- og panterettigheder. Det foreslås således, afgiftspligten kommer til at omfatte andre tinglysninger i samme omfang, som de gældende regler i retsafgiftsloven pålægger tinglysningsafgift.

I konsekvens af de overordnede betragtninger foreslår udvalget, at stempelafgiften afskaffes for så vidt angår følgende stempelpligtige dokumenter:

Ægtepagter, testamenter og lotterier.

Overdragelse af løsøre, immaterielle rettigheder, samt leje- og entreprisekontrakter.

Veksler og gældsbreve.

Den særlige stempelafgift for førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder og for opdeling i ejerlejligheder. Disse afgifter, der ganske vist opfylder betingelsen om tinglysning samt giver mulighed for effektiv kontrol, indbringer kun ca. 5 mill. kr. på årsbasis og giver i øvrigt anledning til vanskelige afgrænsningsproblemer f.s.v. angår ombygning og tilbygning på fredede ejendomme, på ældre erhvervsejendomme og i en række andre tilfælde, hvor ejerlejlighedskonstruktionen er valgt, men hvor den oprindelige baggrund for disse afgifter næppe gør sig gældende.

Statens provenutab vil udgøre ca. 275 mill. kr., og udvalgsflertallet anbefaler, at dette provenutab dækkes af dels en afgift på registrering i Danmark af ejerskifte og pant vedrørende fast ejendom, skibe, fly og andet og løsøre, dels en videreførelse af afgift af forsikringer med visse modifikationer.

Den nye registreringsafgift skønnes at indbringe et årligt provenu på ca. 4.545 mill. kr. (1997-niveau), hvoraf de ca. 1.925 mill. kr. vedrører den faste afgift og 2.620 mill. kr. vedrørende værdisafgiften. Hertil kommer et provenu fra forsikringsområdet på ca. 150 mill. kr. årligt og et provenu vedrørende overdragelse m.v. af skibe og fly på 50 mill. kr. årligt, hvilket giver et samlet provenu på ca. 4.745 mill. kr. årligt. Merprovenuet på 20 mill. kr. i forhold til helårsniveauet i 1997 på 4.725 mill. kr. skyldes enhedssatsens afrunding

Lovforslaget

Lovforslaget bygger på den betænkning, der er afgivet af stempeludvalget.

Ved nærværende lovforslag foreslås indført en registreringsafgift i overensstemmelse med udvalgets forslag: For tinglysning af ejerskifte vedrørende fast ejendom foreslås indført en afgift på 1.200 kr. + 1 pct. af ejerskiftesummen, dog mindst ejendomsværdien, uanset ejendommens karakter. Efter gældende regler skal der betales 1.200 kr. + 0,6 pct. for helårsejerboliger og 1.200 kr. + 1,2 pct. for anden fast ejendom. For tinglysning af underpant i fast ejendom foreslås afgiften sat til 1.200 kr. + 1 pct. af pantesummen mod de gældende 1,5 pct.

For registrering af ejerskifte af skibe og luftfartøjer bibeholdes de gældende satser på 1 prm. henholdsvis 1 prm. For tinglysning eller registrering af underpant i skibe bibeholdes ligeledes de gældende satser, dog således at den hidtidige sats på 1,5 pct. for underpant i fritidsfartøjer nedsættes til 1 pct. i lighed med afgiften for andet underpant.

For tinglysning eller registrering af pant i løsøre foreslås ligeledes den gældende sats på 1.200 kr. + 1,5 pct. nedsat til 1.200 kr. + 1 pct.

For tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. efter tinglysningslovens § 42 d, der i et vist omfang kan erstatte tinglysning af løsøre pantebrev, foreslås indført samme afgift som af løsøre pantebrev.

For de øvrige tinglysningsekspeditioner, som efter gældende regler er belagt med tinglysningsafgift på 1.200 kr., foreslås dette afgiftsbeløb bibeholdt.

Den gældende tinglysningsafgift på 1.200 kr. for tinglysningsekspedition, der indgår

i Justitsministeriets regnskab, foreslås altså videreført, men efter forslaget som en del af registreringsafgiften, således at afgiften efter forslaget vil indgå på Skatteministeriets regnskab og vil få samme afgiftsmyndighed og samme klageveje som procentafgiften.

Bortset fra skibe og luftfartøjer opnås ved forslaget en fælles procentsats på afgiften ved ejerskifte og ved pant på 1 pct, hvilket er en lempelse på 1/3 for afgiften på registreret underpant, en lempelse på knapt 1/5 for skødestempel af anden fast ejendom end helårsejerboliger og en forhøjelse på 2/3 for skøder vedrørende helårsejerboliger.

Den sidstnævnte skærpelse skal ses i sammenhæng med, at der samtidig sker den nævnte lempelse for pantebrevsafgiften, således at stigningen i afgiftsbelastningen ved lånefinansieret ejerskifte af helårsejerboliger afbødes.

Udover de nævnte lempelser foreslås det, at transport af pantebrev (overdragelse mv.), der hidtil er afgiftsbelagt med samme sats som oprettelse af nyt pantebrev, fritages for afgift, idet der ikke nødvendigvis skal ske offentlig registrering, og der er således ikke nogen effektiv kontrolmulighed. Endvidere følger det af de foreslåede regler, at afgiftspligten først indtræder ved anmeldelse til tinglysning mv., således at ejerskifter og pantsætning, der ikke ønskes registreret i dansk register, kan ske afgiftsfrit.

De forenklede regler, der således foreslås, forudsætter - for at bevare provenuneutraliteten - at der sker skærper i andre regler:

For det første foreslås det, at al pantsætning (bortset fra retspant, f.eks. ved udlæg), der registreres i danske registre, skal udløse den fulde afgift. Det har navnlig betydning i følgende tilfælde:

Adgangen til at stemple et pantebrev alene efter pantets værdi, selvom pantesummen er større end denne, foreslås afskaffet.

Adgangen til stempelfrit at udstede pantebreve til sikkerhed for en kautionists tab på kaution foreslås afskaffet.

Adgangen til at inddrage ny ejendom stempelfrit under pantet, når det kunne være

sket stempelfrit ved oprettelsen af pantebrevet, foreslås afskaffet. Den sidstnævnte regel vil afskaffe de såkaldte "vandrende ejerpantebreve". Det nævnes af udvalget, at denne afskaffelse vil virke belastende for brancher, der traditionelt er finansieret på basis af pantsætning af varelager eller andre erhvervsaktiver, der hyppigt udskiftes, f.eks. bilforhandlere, der stiller pant i deres skiftende bestand af biler til salg, eller minkavlere, der stiller pant i den skiftende besætning af mink. Det foreslås derfor som en undtagelse fra hovedreglen, at udskiftningen af pantsatte erhvervsaktiver, bortset fra fast ejendom, under et ejerpantebrev kan ske til dobbelt basistakst på 1.200 kr., dvs. 2.400 kr., uden afgift efter procentsatsen, så længe pantsætter er den samme som ved den oprindelige tinglysning.

Det har for udvalget været helt afgørende, at det nye afgiftssystem bliver uden fritagelsesbestemmelser eller differentierede satser, men med ens og lave satser for alle, hvorved det nye system kan administreres enkelt og sikkert. De helt nødvendige undtagelser fra afgiftspligten, der vedrører vægemål, bosondring, rådighedsberøvelse og lignende, forventes derfor ikke at få afsmittende virkning.

Udvalget har således ikke taget hensyn til særlige brancheforhold eller til andre særlige forhold, herunder sociale forhold, som det er sket ved de nugældende bestemmelserne om stempelbegunstigelse eller stempelfrihed.

Der er heller ingen fritagelsesbestemmelser for statslige institutioner, amtskommuner eller primærkommuner, og hver enkelt offentlig myndighed må herefter indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter på tilsvarende måde som en privat part i et retsforhold.

Det svarer til hovedreglen i den gældende stempellov, hvorefter dokumenter stemples efter de almindelige regler, uanset om staten og dens institutioner, amtskommuner eller primærkommuner er part i retsforholdet.

De gældende undtagelsesbestemmelser, der hjemler stempelfrihed for statsinstitutioner, har alene deres baggrund i praktiske hensyn, da staten ellers selv ville komme til at udrede stempelafgiften helt eller delvis af de pågældende dokumenter. Det gælder særligt for fritagelsesbestemmelserne i stempelovens § 79, stk.1, nr. 3 og 4.

Undtagelsesbestemmelserne er imidlertid ikke længere tidssvarende, da de statslige institutioner i langt højere grad er blevet budgetansvarlige, og da det er et samfundsø-

konomisk ønske, at der skabes et retvisende billede af hver institutions indtægter og udgifter.

Statsejede aktieselskaber er heller ikke omfattet af de gældende fritagelsesbestemmelser, og da de har faet øget betydning som driftsselskaber ved meget store anlægsarbejder eller som ejendomsselskaber ved større samlet salg af statens ejendomme, har undtagelsesbestemmelserne mistet meget af deres betydning.

Der har derfor været enighed i stempeludvalget om, at hensynet bag de nugældende fritagelsesbestemmelser for statens institutioner ikke vejer tilstrækkeligt tungt til, at der skal gælde særregler for det offentlige, men at tværtimod nutidens tendens til, at det offentliges virksomhed så vidt muligt skal ske under samme vilkår som anden virksomhed, med styrke taler for, at netop sådanne fritagelsesbestemmelser bør udgå.

Der henvises til afsnittet om de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget i forbindelse med afskaffelse af de særlige fritagelsesbestemmelser for statsinstitutioner i forbindelse med tinglysning.

Følgende fritagelsesbestemmelser mv. i den gældende stempellov berøres af lovforslaget.

§ 34, stk. 8. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af bygning til nedrivning uden samtidig overdragelse af grunden. Sådanne dokumenter vil fremover være afgiftsfri. Dokumenter, hvor såvel grund som bygninger sælges til den samme køber, har hidtil ikke været omfattet af afgiftsnedsættelsen.

§ 36. Bestemmelsen er en godtgørelsesbestemmelse, der kun gælder den pant- eller udlægshaver, der på en tvangsauktion har overtaget en fast ejendom ved et bud ind i sit pant. Sælger den pågældende ejendommen inden 4 år, har han krav på godtgørelse af den af ham betalte stempelafgift til det skøde, som fogedretten har udstedt til ham. Panthavere, der slet ikke har opnået del af budsummen, har ønsket at begunstiggelsen også skulle omfatte dem. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 39, stk. 4. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af skibe til ophugning, der kun stemples med 1 promille efter reglerne i § 41. Sådanne dokumenter vil fremover være afgiftsfri.

§ 57, stk. 5. Bestemmelsen fastslår, at afgiften på et dokument nedsættes i det omfang, der allerede er oprettet et stempelpligtigt dokument om stiftelsen af den ret, for hvilken der stilles sikkerhed. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel. Konsekvensen af, at en tilsvarende bestemmelse ikke medtages i lovforslaget, er bl.a. at der i modsætning til hidtil vil skulle betales dobbelt registreringsafgift, såfremt der for et lån skal stilles sikkerhed i såvel fast ejendom som løsøre. Ophævelsen af bestemmelsen vil bl.a. have betydning ved optagelse af realkreditlån i forbindelse med driftsfællesskaber, hvor der i medfør af realkreditlovens § 42, stk. 3, er mulighed for at indregne løsøre i værdiansættelsen, selvom der skal ske en særskilt pantsætning heraf. Disse tilfælde vil efter forslaget blive belastet af en ekstra registreringsafgift på 1 pct.

§ 62, stk.1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter kontraktauktion samt sikkerhedsstillelse ved pant mod tab ved en kautionsforpligtelse. Pantet sikres normalt ved skadesløsbrev eller ejerpantebrev med særlig påtegning om, at der udelukkende stilles sikkerhed for en anden parts tab ved kautionsforpligtelsen. Bestemmelsen er anvendt i stigende omfang af de fleste større finansielle virksomheder, der har udenlandske datterselskaber, der yder udlandslån til kunderne. Stempelafgift kan således undgås ved, at pantsikkerheden stilles overfor det danske pengeinstitut, der samtidig giver sit datterselskab garanti for lånets tilbagebetaling, i forbindelse med at lånet hjemtages fra det danske pengeinstituts udenlandske datterselskab. Bestemmelsen foreslås derfor som nævnt foran ophævet, hvilket også er i overensstemmelse med den overordnede forenklingsmodel.

§ 62, stk.1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter aftægts- og forsørgerrettigheder, der normalt sikres ved pant. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingshensyn. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning

§ 62, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter låneombytninger, hvorved et nyt realkreditlån, lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutlån helt eller delvist anvendes til indfrielse af tilsvarende lån. Det er en betingelse, at lån i pengeinstitutter har en løbetid på mindst 10 år og højest 30 år, og at lånet har direkte pant i fast ejendom inden for 80 pct. af den offentlige ejendomsvurdering. Bestemmelsen omfatter endvidere overdragelse af sådanne realkreditlån og pengeinstitutlån mellem långiverne. Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 2, at afgiftsfritagelsen opretholdes i det omfang det lån, for hvilket der ydes pant, optages til afløsning af et lån med tilsvaren-

de pant i samme ejendom. Baggrunden for afgiftsfritagelsen er at friholde den del af det nye lån for afgift, hvor der ikke stiftes nyt pant.

§ 62, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen om afgiftsfrihed ved ombytning af studielån foreslås ophævet, da bestemmelsen vedrører lånedokumenter, der fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten for told og forbrugsafgifter til den danske stat eller en EU-medlemsstat foreslås ophævet, idet der ikke bør tages særlige hensyn overfor offentlige institutioner. Den enkelte statsinstitution, her Told & Skat, må fremover selv indregne en eventuel afgift i sit budget eller overvælte afgiften på den, der stiller sikkerhed i form af tinglyst pant.

§ 62, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af EUs landbrugsordninger samt stålordningerne foreslås ligeledes ophævet med samme begrundelse.

§ 62, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen omfatter sikkerhedsstillelse overfor domstolene, herunder foged- og skifteretter. Den har størst praktisk betydning for en bobestyrer, der stiller sikkerhed overfor skifteretten. I praksis opfyldes skifterettens krav om sikkerhed ved, at der tegnes en kautionsforsikring. Bestemmelsen foreslås ophævet, men afgiftsfriheden opretholdes, idet afgift af kaution og kautionsforsikringer foreslås ophævet.

§ 62, stk. 1, nr. 8. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse for betaling af kur og pleje for patienter på sygehuse, plejehjem og lignende har været uden praktisk betydning indtil etablering af privathospitaler. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingshensyn, ligesom der ikke bør tages særlige private hensyn i afgiftslovgivningen.

§ 62, stk. 1, nr. 9. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder en rørledning, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten eller Grønlands hjemmestyre i forbindelse med rettigheder efter lov om mineralske råstoffer i Grønland, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer

fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 11. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse for forpligtelser, der påhviler indehaveren af en eneretsbevilling efter lov om naturgasforsyning, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

Efter § 62, stk. 1, nr. 12 er der stempelfrihed for ejerpantebreve til sikkerhed for forsikringsmæssige hensættelser i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser, jf. § 131 i lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ønsket om et forenklet system vedrørende pantsætning af fast ejendom tilsiger, at bestemmelsen ikke opretholdes.

§ 62, stk. 1, nr. 13. Reglen om stempelfri optagelse af realkreditlån mv. til afløsning af inkonventerbare realkreditlån er en overgangsregel, der ikke bør opgives midt i en overgangsperiode. Det foreslås derfor, at optagelse af sådanne lån som hidtil alene pålægges den faste afgift på 1.200 kr., jf. forslagens § 10, nr. 3.

§ 62, stk. 1, nr. 14. Bestemmelsen omfatter stempelfrihed for dokumenter om sikkerhedsstillelse og andre forpligtelser overfor clearingcentraler mv. eller visse selskaber og institutioner, når sikkerhedsstillelsen vedrører clearing og afvikling af handel med værdipapirer. Reglen bliver efter udvalgets opfattelse overflødig, idet der normalt ikke vil være behov for tinglysning i disse tilfælde.

§ 62, stk. 1, nr. 15. Bestemmelsen omfatter garantidokumenter vedrørende visse forpligtelser, der udstedes som led i værdipapircentralens samlede kapitalberedskab. Denne regel bliver efter udvalgets opfattelse også overflødig.

§ 62, stk. 2. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om garantistillelse, der ydes af Udenrigsministeriet efter lov om internationalt udviklingsarbejde, foreslås ophævet, da garantidokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 3. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til eller af Eksportkreditfonden i forbindelse med fondens eksportfinansiering mv., samt lånedokumenter, der udstedes til eller af pengeinstitutter, hvis Eksportkreditfonden har ydet endeligt tilsagn om støtte, foreslås ophævet, da garantidokumenter og lånedokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 4. Bestemmelsen, der omfatter låne- og kautionsforsikringsdokumenter, der udstedes til Danmarks Skibskreditfond m.fl., foreslås ophævet, da garantidokumenter og kautionsforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 5. Bestemmelsen, der omfatter lån mod håndpant i pengeinstitutter, når lånet optages til finansiering af nybyggeri, foreslås ophævet, da bestemmelsen ikke omfatter stempelafgiften til ejerpantebrevet, og da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 6. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om lån mod håndpant, der optages af de i lov om værdipapirhandel nævnte selskaber og institutioner, foreslås ophævet, da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62 A. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti mv. vedrørende høsttabslån til tørkeramte landbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger for 1992, der blev indgivet inden 1. maj 1993.

§ 62 B. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger, der blev indgivet inden 1. april 1994.

§ 75. Bestemmelsen omfatter overdragelser og pantsætninger mellem ægtefæller i forbindelse med separation mv., såfremt der kun stiftes ret for ægtefællerne selv. Bestemmelsen omfatter således ikke dokumenter udstedt til et realkreditinstitut. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 1, at der ved ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller kun betales den faste afgift på 1.200 kr.

§ 77. Bestemmelsen omfatter dokumenter, der udstedes til lodtagere eller legatarer i dødsboer. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 2, at afgiftsfritagelsen kun omfatter den efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når ægtefællen har overtaget boet til hensidende i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger.

§ 78. Bestemmelsen omfatter dokumenter, hvorved en afdøds ægtefælle eller arvin-

ger, der har overtaget gældssansvaret efter ham, indtræder i afdødes rettigheder og pligter. Efter lovforslagets § 10, nr. 2 omfatter afgiftsfritagelsen kun den efterlevende ægtefælle, medens der ikke tages særlige hensyn til arvinger i øvrigt.

§ 79, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter traktater og mellemfolkelige overenskomster, men ses ikke at have haft nogen særlig betydning. Bestemmelsen foreslås ophævet, da traktater og overenskomster ikke forventes tinglyst eller registreret.

§ 79, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter dokumenter til gennemførelse af omlægning af opgavefordeling mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne. Bestemmelsen foreslås ophævet, da hver enkelt statsinstitution, amtskommune eller primærkommune må indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter.

§ 79, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter overdragelse af formuegoder eller stiftelse af rettigheder for en statsinstitution. Bestemmelsen foreslås ophævet, da hver enkelt statsinstitution må indregne afgiften efter lovforslaget i dens budget.

§ 79, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen omfatter dokumenter om udførelse af arbejde for en statsinstitution. Bestemmelsen mister sin betydning, da afgiften på entreprisekontrakter foreslås ophævet.

§ 79, stk. 2. Bestemmelsen omfatter fremmed staters eller internationale organisationers erhvervelse af fast ejendom til brug for embedslokaler eller embedsboliger. Begunstigelsen er foreslået opretholdt i lovforslagets § 16.

§ 80. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til den danske stat og danske kommuner vedrørende betaling af skatter og afgifter mv., foreslås ophævet. Dokumenter om forlig og sikkerhedsstillelse vil efter lovforslaget være afgiftsfri, medmindre der foreligger et dokument omfattet af lovforslagets § 5.

§ 81. Bestemmelsen omfatter finansieringsdokumenter i forbindelse med danske stats- eller kommunelån, lån optaget af Københavns Havn eller frihavnsselskabet, lån garanteret af staten eller danske kommuner, der optages af gas-vand- eller elværker samt af havne og koncessionerede selskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere lån af stiftsmidlerne til folkekirkens kirker og præsteembeder. Dokumenterne er i overvejende grad obligationer, låneoverenskomster, gældsbreve mv., der efter lovforslaget vil være afgiftsfri, medens afgiften til pantebreve fremover bør afholdes af den pågæl-

dende låntager.

§ 82. Bestemmelsen omfatter retsforlig. Bestemmelsen foreslås ophævet, da såvel indenretlige og udenretlige forlig fremover vil være afgiftsfri.

§ 83. Bestemmelsen omfatter overenskomster og forlig indenfor miljørettens område om afståelse af ejendom. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 84. Bestemmelsen omfatter gaver til den danske folkekirke og anerkendte trossamfund og institutioner med almennyttige formål. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 85. Bestemmelse omfatter mulighed for at indsætte bestemmelse om stempelfrihed i overenskomster med fremmede stater. Bemyndigelsen ses hidtil ikke udnyttet. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

§ 86. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om sikkerhed for lån efter lov om individuel boligydelse og dokumenter om statslån til egenbetalingsdelen for oprydning af forurenede grund, foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 87. Bestemmelsen omfatter dokumenter i forbindelse med overdragelse af eneretsbevillinger. Afgiften til dokumenter om ejerskifte eller dokumenter om pantsætning bør fremover afholdes af de pågældende parter.

§ 87 A. Bestemmelsen omfatter dokumenter om overdragelse og om pantsætning af fast ejendom i erhvervszoner efter lov om planlægning. Da der er tale om en overgangsordning, foreslås bestemmelsen opretholdt i lovforslagets § 10, nr. 4, om ejerskifte og § 10, nr. 5, om pant, således at der kun betales den faste afgift.

§ 90, stk. 3, nr. 1. Stempelfritagelsen findes i § 22 i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med bankvirksomhed. Efter lovforslaget bliver obligationer og andre lånedokumenterne afgiftsfri.

§ 90, stk. 3, nr. 2. Stempelfritagelsen fandtes i § 2 i lov om visse finansieringsinstitut-

ter, og den er ophævet ved lov nr. 178 af 14. maj 1980.

§ 90, stk. 3, nr. 3. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral, da obligationer ikke længere er fysiske dokumenter.

§ 90, stk. 3, nr. 4. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 143 af 17. maj 1961 om et skibsfinansieringsinstitut. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 5. Stempelfritagelsen fandtes i § 4, stk. 2, i lov om hypotekforeninger. Reglen vedrører kreditvirksomhed. Den er erstattet af stempelovens § 56, stk. 5. Reglen er nu overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 6. Stempelfritagelsen findes i § 3, stk. 3, i lovbek nr. 107 af 15. april 1967 om et kreditinstitut for fiskerivirksomhed. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med kreditvirksomhed. Reglen er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 7. Stempelfritagelsen fandtes i § 5, stk. 1, i lov om boligbyggeri. Reglen er ophævet ved lov nr. 274 af 9. juni 1970.

§ 90, stk. 3, nr. 8. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 9. Stempelfritagelsen findes i § 12 i lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 10. Stempelfritagelsen findes i § 26 i lovbek. nr. 238 af 27. juni 1962 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Bestemmelsen vedrører herefter lovforslag om forsikringsafgift.

§ 90, stk. 3, nr. 11. Stempelfritagelsen fandtes i § 61, stk. 2, i lov om offentlig sygeforsikring. Reglen er ophævet ved lov nr. 94 af 9. marts 1976.

§ 90, stk. 3, nr. 12. Stempelfritagelsen findes i § 30 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriationer. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 90, stk. 3, nr. 13. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lovbek. nr. 467 af 15. december 1967 om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse. Bestemmelsen foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 90, stk. 3, nr. 14. Bestemmelsen vedrører overenskomster med fremmede stater. Der henvises til det under § 79, stk. 1, nr. 1, anførte.

Endelig foreslås den gældende regel om, at afgift afrundes nedad til nærmeste lavere beløb i hele kroner, afløst af en regel, hvorefter afgiften afrundes opad til nærmeste beløb, der er deleligt med 100 kr.

Administrative forhold

Administrativt giver forslaget mulighed for, at afgiften fortsat betales ved køb af stempelmærker, men der gives også mulighed for andre berigtigelsesmåder, således at registreringsafgiften kan fungere i sammenhæng med såkaldt "papirløs tinglysning", når teknologien giver mulighed herfor.

Det forudsættes i forslaget, at afgiften, ligesom det hidtil har været hovedreglen, fortsat betales i forbindelse med tinglysningen respektive registreringen, men at tinglysningskontorerne mv. ikke er afgiftmyndighed, og således ikke tager sig af eventuelle tvivlsspørgsmål.

Tvivlsspørgsmål skal efter forslaget, ligesom efter gældende regler (bortset fra spørgsmål om retsafgifter), forelægges en administrativ myndighed.

Umiddelbart forekommer det naturligt at lade lovgivning og administration høre under samme ministerområde, og dette forhold taler for at henlægge afgørelsen af tvivlsspørgsmål generelt til Skatteministeriets område, dvs. told- og skatteregionerne i første instans med Landsskatteretten som klageinstans, jf. den nyligt gennemførte ændrede klagestruktur for skatter og afgifter.

Imidlertid gør udvalget opmærksom på, at både stempelafgiften og den foreslåede registreringsafgift af tinglysning af dokumenter ikke har nær sammenhæng med told- og skatteregionernes nuværende arbejdsområder, medens der i Statsamterne (i København Overpræsidiat) findes en stor rutine og sagskundskab i behandlingen af disse spørgsmål.

Udvalget har derfor ment - og det er i forslaget forudsat - at afgiftsmyndigheden indtil videre bør være Statsamterne og Overpræsidiat, hvis afgørelser kan påklages til Landsskatteretten.

De gældende regler for stempelafgiften, hvorefter den endelige administrative afgørelse af den afgiftspligtige kan forlanges indbragt for domstolene ved ministeriets foranstaltning, er ikke videreført i forslaget. Efter forslaget må det, som det er sædvanen på andre områder, være den afgiftspligtige, der som sagsøger tager initiativ til en eventuel domstolsafgørelse.

Provenumæssige konsekvenser.

Provenuet af stempelafgiften inkl. tinglysningsafgiften er i de seneste år steget markant, jfr. tabel 1. Blandt de vigtigste årsager hertil kan nævnes forhøjelserne af tinglysningsafgiften fra 500 kr. til 700 kr. i 1996 og til 1.200 kr. i 1997, samt udviklingen på ejendomsmarkedet med stigende omsætning, priser og låntagning.

Tabel 1. Stempelafgiftsprovenuet 1989-1997.

Finansår	Mill. kr.	Finansår	Mill. kr.
1990	2.838	1994	3.408
1991	2.468	1995	3.112
1992	2.919	1996	3.631
1993	2.891	1997	4.453

På finansloven for 1998 er opført et provenu på 4.700 mill. kr. Stigningen fra 1997 til 1998 skyldes primært, at forhøjelsen af tinglysningsafgiften kun har haft virkning i lidt over halvdelen af 1997, men får fuld virkning i 1998. Endvidere trækker de midlertidige forhøjelser af stempelafgiften til 5 pct. på tillægslån i retning af et højere provenu.

Det er forbundet med overordentlig stor usikkerhed at opgøre, hvor stort et provenu der hidrører fra hver enkelt stempelpligtig dokumenttype. Det skyldes, at opkrævnin-gen af stempelafgiften sker gennem salg af stempelmærker, der kan anvendes på alle afgiftspligtige dokumenter, således at det ikke ud fra regnskaberne er muligt at opgøre provenuet fra de enkelte dokumenter.

Et skøn for provenuets fordeling på de enkelte stempelpligtige dokumenttyper mv. må derfor baseres på en række forskellige kilder og omfattende beregningsmæssige forudsætninger, der i vidt omfang er af skønsmæssig karakter. Det kan bl.a. nævnes, at det i det følgende er forudsat, at ca. 20 pct. af realkreditinstitutternes udlån er stempelpligtige, og at ca. halvdelen af de tinglyste dokumenter udløser tingly sningsaf-gift.

Korrigeres 1997-provenuet for, at den forhøjede tinglysningsafgift ikke har haft virkning i hele 1997, og at den forhøjede stempelafgift på tillægslån ikke er perma-nent, skønnes der et aktuelt stempelafgiftsprovenu på helårsbasis på ca. 4.725 mill, kr., jf tabel 2, der viser provenuet opdelt på tinglysningsafgift og de enkelte stem-pelpligtige dokumenttyper.

Tabel 2. Opdeling af stempelafgiftsprovenuet på tinglysningsafgift og stempelplig-tige dokumenttyper. 1997-niveau. Gældende regler.

Dokumenttype mv.	Ca. mill. kr.
Tinglysningsafgift	1.800
Skødestempel, ejerboliger	435
Skødestempel, andre ejendomme	500
Pantebrevsstempel, realkredit	730
Pantebrevsstempel, ejerpantebreve	400
Pantebrevsstempel, andre pantebreve i fast ejendom	140
Pantebrevsstempel, løsøre	195
Skibe og fly, registrering og pantsætning	50
Forsikringer	200
Gældsbreve, herunder pengeinstitutter	75
Overdragelse af løsøre	50
Lejekontrakter	75
Entreprisekontrakter	50
Andet	25
I alt	4.725

om videreførelse af for sikr ings afgift.

Med udkastet til lovforslaget om registreringsafgift ændres de nuværende stempelafgifter og tinglysningsafgiften til en ensartet registreringsafgift samtidig med, at en række områder, der i dag er belagt med stempelafgift, fritages for afgift. Modsat ophæves en række undtagelser og lempelser i den gældende stempellov. De gældende stempelregler for skibe og fly opretholdes. I forbindelse med udkastet til lovforslag om videreførelse af forsikringsafgifter for forsikringer ophæves stempelafgiften af livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer, garanti- og kaufionsforsikringer, og der gennemføres justeringer afsatsen for de fortsat stempelpligtige forsikringer. Justeringerne vil indbringe et merprovenu på op mod 20 mill. kr. årligt, medens bortfald af stempelafgift på livsforsikringer vil medføre et provenutab på ca. 70 mill. kr.

Den samlede omlægning skønnes herefter at være provenuneutral, jf. tabel 3, der viser skøn over det fremtidige registreringsprovenu fordelt på den faste afgift på 1.200 kr., værdiafgiften på 1 pct. og afgiften fra skibe, fly og forsikringer. Provenuneutraliteten er forudsat under uændret adfærd, idet det dog ikke kan udelukkes, at de foreslåede ændringer vil medføre ændringer i aktørernes adfærd.

Af hovedområder fritager lovforslaget bl.a. afgift af veksler og gældsbreve, overdragelse af løsøre, leje- og entreprisekontrakter mv. Det skønnes, at fritagelserne medfører et provenutab på ca. 275 mill. kr., jf. de sidste fem punkter i tabel 2.

Modsat bortfalder bl.a. hidtidige afgiftsfritagelser:

afgiftsfriheden for pantebreve og skadesløsbreve ved kontrapant,

adgang til at foretage værdistempling, således at afgiften altid skal beregnes af panthæftelsens pålydende værdi uanset pantets værdi,

muligheden for vandrende pantebreve ophæves.

Desuden indføres der fuld registreringsafgift på tinglysning af ejendomsforbehold, hvilket navnlig har betydning ved bilfinansiering.

Tabel 3. Provenu af registreringsafgift og afgift for skibe og forsikringer. 1997-

niveau.

Dokumenttype mv.	Mill. kr.
Fast 1.200 kr.'s afgift	1.925
Værdiafgift på 1 pct.	
- Ejendomsomsætning	1.130
- Pantebreve* (realkredit, pengeinstitutter, ejerpantebreve, løsøre mv.)	1.220
- Afskaffelse af vandrende ejerpantebreve	210
- Afskaffelse af værdistempling	30
- Indførelse af afgift på ejendomsforbehold	50
- Bortfald af afgift ved overdragelse af pantebreve mv.	-20
Værdiafgift i alt	2.620
Registreringsafgift i alt	4.545
Afgift af skibe, fly og forsikringer **	200
Samlet provenu	4.745

* Inkl. bortfald af afgiftsfriheden vedr. kontrakaution

* *Inkl. bortfald af afgift på kautions- og livsforsikringer

Den nye registreringsafgift skønnes således at indbringe et provenu på ca. 4,5 mia. kr., hvoraf ca. 1,9 mia. kr. stammer fra den faste afgift på 1.200 kr. og ca. 2,6 mia. kr. fra værdiafgiften på 1 pct. Herudover skønnes forsikringsafgiften at bidrage med ca. 150 mill. kr., mens afgiften vedrørende overdragelse mv. afskibe og fly uændret bidrager med 50 mill. kr. årligt.

Afrundingen af enhedssatsen til nærmeste hele prm.sats medfører, at det beregnede provenu ekskl. livsforsikringer bliver ca. 20 mill. kr. større end det nuværende årlige provenu. Under hensyn til den endog meget betydelige usikkerhed, der er knyttet til beregningen, må omlægningen imidlertid betegnes som provenuneutral. Hertil kommer, at udvidelsen af stempelgrundlaget gennem bortfald af en række hidtidige stempelefritagelser i et vist omfang må antages at ville medføre forøgede udgifter for det offentlige.

Af den nuværende stempelafgift, ekskl. tinglysningsafgift, skønnes ca. 850 mill. kr. at hidrøre fra handel med ejerboliger og realkreditbelåning af ejerboliger, jf. tabel 4.

Tabel 4. Ejerboligandel af det samlede stempelprovenu. Gældende regler og lovforslag ekskl. tinglysningsafgift, fast afgift på 1.200 kr. og afgift fra skibe, fly og forsikring. 1997-niveau.

	Gældende regler (ekskl. tinglysningsafgift)	Lovforslag (ekskl. fast afgift på 1.200 kr.)
	Mill. kr.	Mill. kr.
Ejerboliger*	850	955
Øvrige**	2.075	1.925
Afgiftsprovener i alt	2.925	2.880

* Stempel vedr. skøder og pantebreve, ekskl. ejerpantebreve, i enfamiliehuse, ejerlejligheder og sommerhuse

** Inkl. landbrugsejendomme, blandede ejendomme, og ejerpantebreve.

Med lovforslaget skønnes ejerboligandelen af registreringsafgiften, ekskl. fast afgift på 1.200 kr., til ca. 955 mill. kr.

Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser.

Den foreslåede afskaffelse af stempelafgiften på en lang række områder vil medføre såvel administrative som økonomiske lettelser for de fleste virksomheder. Her kan der peges på stemplet på kontrakter om overdragelse af løsøre, leje- og entreprisekontrakter, gældsbreve (herunder lån i pengeinstitutter) og veksler. Endvidere vil reduktionen af afgiften på realkreditlån fra 1,5 pct. til 1 pct. billiggøre erhvervslivets låntagning, ligesom nedsættelsen af afgiften på skøder på erhvervsejendomme vil indebære en mindre omkostningslettelse ved overdragelser.

For danske pengeinstitutter vil ophævelsen af afgiften på gældsbreve indebære en konkurrencemæssig ligestilling med udenlandske långivere og vil formentlig indebære, at en betydelig del af en långivning, der hidtil er sket fra udenlandske filialer og datterselskaber til danske kunder, fremover vil ske fra de danske dele af pengeinstitutterne.

Med forslaget om afgiftsfrihed for livsforsikring, garantiforsikring og kautionsforsikring vil erhvervslivets låntagning lettes.

For andre erhvervsgrene vil afskaffelsen af visse særregler indebære en omkostningsforøgelse. Således vil byggebranchen, herunder navnlig entreprenørerne, antagelig blive berørt af stoppet for de vandrende ejerpantebreve. Det samme gælder ophævelse af adgang til at stemple af pantets værdi, herunder i forbindelse med forhåndslån, når værdien af pantet er lavere end det pantsikrede beløb, jf. stempelovens § 57, stk. 4, 2. pkt. Ligeledes vil den foreslåede afskaffelse af særreglerne om afgift af landbrugets høstpantebreve fordyre landbrugets finansiering af såsæd og gødning. Endelig vil

omkostningerne ved bilfinansiering blive forøget, navnlig i det omfang tinglysning af et ejendomforbehold har erstattet sædvanligt underpant.

Endelig vil forslaget om ophævelse af afgiften ved omsætning af tinglyste pantebreve indebære lavere rente på denne type fordringer. Det skyldes, at bortfaldet af stempelelsgiften ved overdragelse gør dem mere likvide, hvilket vil tilsige, at merrenten i forhold til obligationsrenten vil falde.

Virkningen af lovforslaget beregnet for 20 eksempler på hushandler.

Beregningerne er foretaget for huse til henholdsvis 800.000 kr. og 2 mill. kr. med forskellige finansieringsforhold.

Udbetalingen udgør henholdsvis 10 og 20 pct. af købesummen. Ved en udbetaling på 20 pct. forudsættes huset alene finansieret med realkreditbelåning, mens der med 10 pct.s udbetaling udstedes et sælgerpantebrev på 10 pct. af købesummen. Med en udbetaling på 20 pct. sker der ikke nybelåning i forbindelse med handlen, og der skal alene betales afgift af skødet (eksempel 11 og 16). Forhøjelsen af afgiften for skøder på 4 prm. bevirker her en afgiftsstigning på 4 prm. af købesummen svarende til 3.200 kr. for huset til 800.000 kr. og til 8.000 kr. for huset til 2 **mill.** kr.

En afgiftsstigning på 4 prm. af købesummen vil være den maksimale stigning, der vil kunne forekomme. Normalt vil der være en modgående effekt af afsatsnedsættelsen på pantebreve. Den største modgående effekt vil fremkomme, når hele købesummen lånes med sikkerhed i huset. I eksempel 3 og 8 sker en afgiftspligtig belåning på 90 pct. af købesummen. Her medfører lovforslaget, at den samlede afgift ved handlen falder med henholdsvis 400 kr. og 1.000 kr., svarende til 0,5 prm. af købesummen. Lettelsen vedrørende pantebrevsavgiften udgør 5 prm. af det pantsikrede beløb, svarende til 4,5 prm af købesummen, mens afgiftsstigningen vedrørende skødet udgør 4 prm, således at der bliver en nettolettelse på 0,5 prm. af købesummen.

Med en nybelåning på 80 pct. af købesummen (eksempel 13 og 18) balancerer lettelsen vedrørende pantebrevene med stigningen vedrørende skødestemplet.

I det omfang, der sker afgiftsmæssig modregning vedrørende indfrieede realkreditlån, reduceres fordelene ved den lavere pantebrevsavgift, da modregningen reducerer afgiftsgrundlaget. Dette kan ses ved f. eks at sammenholde eksempel 13 med eksemplerne 14 og 15.

Eksempler på virkning af lovforslag for handel med mindre parcelhus. Lille udbetaling (10 pct.).

Kr.	Eksempel 1		Eksempel 2		Eksempel 3		Eksempel 4		Eksempel 5	
Købesum	800.000		800.000		800.000		800.000		800.000	
<u>Berigtigelse:</u>										
- gældsøvertagelse	640.000		400.000		0		0		0	
- nyt realkreditlån	0		240.000		640.000		640.000		640.000	
- sælgerpantebrev	80.000		80.000		80.000		80.000		80.000	
- udbetaling	80.000		80.000		80.000		80.000		80.000	
Indfrie realkreditlån	0		0		0		300.000		500.000	
Afgift	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag
Skødesats	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.
Pantebrevssats	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.
Skøde	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000
Nyt realkreditlån	0	0	3.600	2.400	9.600	6.400	9.600	6.400	9.600	6.400
Overført afgift	0	0	0	0	0	0	-4.500	-3.000	-7.500	-5.000
Sælgerpantebrev	1.200	800	1.000	800	1.200	800	1.200	800	1.200	800
Tinglysningsafgift/fast afgift	2.400	2.400	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600
Afgift i alt	8.400	11.200	13.200	14.800	19.200	18.800	14.700	15.800	11.700	13.800
Ændring		2.800		1.600		-400		1.100		2.100

Eksempler på virkning af lovforslag for handel med større parcelhus. Lille udbetaling (10 pct.).

Kr.	Eksempel 6		Eksempel 7		Eksempel 8		Eksempel 9		Eksempel 10	
Købesum	2.000.000		2.000.000		2.000.000		2.000.000		2.000.000	
<u>Berigtigelse:</u>										
- gældsøvertagelse	1.600.000		1.000.000		0		0		0	
- nyt realkreditlån	0		600.000		1.600.000		1.600.000		1.600.000	
- sælgerpantebrev	200.000		200.000		200.000		200.000		200.000	
- udbetaling	200.000		200.000		200.000		200.000		200.000	
Indfrie realkreditlån	0		0		0		750.000		1.250.000	
Afgift	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag
Skødesats	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.	0,60 pct.	1,00 pct.
Pantebrevssats	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.	1,50 pct.	1,00 pct.
Skøde	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000
Nyt realkreditlån	0	0	9.000	6.000	24.000	16.000	24.000	16.000	24.000	16.000
Overført afgift	0	0	0	0	0	0	-11.250	-7.500	-18.750	-12.500
Sælgerpantebrev	3.000	2.000	3.000	2.000	3.000	2.000	3.000	2.000	3.000	2.000
Tinglysningsafgift/fast afgift	2.400	2.400	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600	3.600
Afgift i alt	17.400	24.400	27.600	31.600	42.600	41.600	31.350	34.100	23.850	29.100
Ændring		7.000		4.000		-1.000		2.750		5.250

Eksempler på virkning af lovforslag for handel med mindre parcelhus. Stor udbetaling (20 pct.).

Kr.	Eksempel 11		Eksempel 12		Eksempel 13		Eksempel 14		Eksempel 15	
Købesum	800.000		800.000		800.000		800.000		800.000	
<u>Berigtigelse:</u>										
- gældsovertagelse	640.000		400.000		0		0		0	
- nyt realkreditlån	0		240.000		640.000		640.000		640.000	
- sælgerpantebrev	0		0		0		0		0	
- udbetaling	160.000		160.000		160.000		160.000		160.000	
Indfrieede realkreditlån	0		0		0		300.000		500.000	
Afgift	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag
Skødesats	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	1,00 pct.
Pantebrevssats	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	1,00 pct.
Skøde	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000	4.800	8.000
Nyt realkreditlån	0	0	3.600	2.400	9.600	6.400	9.600	6.400	9.600	6.400
Overført afgift	0	0	0	0	0	0	-4.500	-3.000	-7.500	-5.000
Sælgerpantebrev	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Tinglysningsafgift/fast afgift	1.200	1.200	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400
Afgift i alt	6.000	9.200	10.800	12.800	16.800	16.800	12.300	13.800	9.300	11.800
Ændring		3.200		2.000		0		1.500		2.500

Eksempler på virkning af lovforslag for handel med større parcelhus. Stor udbetaling (20 pct.).

Kr.	Eksempel 16		Eksempel 17		Eksempel 18		Eksempel 19		Eksempel 20	
Købesum	2.000.000		2.000.000		2.000.000		2.000.000		2.000.000	
<u>Berigtigelse:</u>										
- gældsovertagelse	1.600.000		1.000.000		0		0		0	
- nyt realkreditlån	0		600.000		1.600.000		1.600.000		1.600.000	
- sælgerpantebrev	0		0		0		0		0	
- udbetaling	400.000		400.000		400.000		400.000		400.000	
Indfrieede realkreditlån	0		0		0		750.000		1.250.000	
Afgift	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag	Gld. regler	Lovfor-slag
Skødesats	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	1,00	0,60	
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	1,00 pct.
Pantebrevssats	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	1,00	1,50	
	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.	1,00 pct.
Skøde	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000	12.000	20.000
Nyt realkreditlån	0	0	9.000	6.000	24.000	16.000	24.000	16.000	24.000	16.000
Overført afgift	0	0	0	0	0	0	-11.250	-7.500	-18.750	-12.500
Sælgerpantebrev	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Tinglysningsafgift/fast afgift	1.200	1.200	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400	2.400
Afgift i alt	13.200	21.200	23.400	28.400	38.400	38.400	27.150	30.900	19.650	25.900
Ændring		8.000		5.000		0		3.750		6.250

Administrative konsekvenser

Forslaget vil ikke give anledning til væsentlige administrative konsekvenser for de statslige myndigheder. Forslaget indebærer en væsentlig administrativ forenkling for de berørte professionelle virksomheder.

Registrering og tinglysning, herunder modtagelse af afgiften, varetages fortsat af de tre skibsregistre, de to luftfartøjsregistre og tinglysningskontorerne.

Afgiftsmyndigheden er indtil videre som hidtil statsamterne. Efter de nye regler kan der betales med frigørende virkning til statsamterne, hvis der fastsættes en yderligere afgift. Endvidere får afgiftsmyndigheden adgang til at foretage kontrol med afgiftsbetalingerne ved stikprøvekontrol hos registreringsmyndigheden.

Klagemyndigheden bliver Landsskatteretten om sager om afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser. Overførelse af denne opgave fra Told- og Skattestyrelsen sker i konsekvens af reformen af klagestrukturen på afgiftsområdet.

Inddrivelsesmyndigheden er efter forslaget fortsat told- og skatteregionerne. De særlige opgaver på forsikringsområdet for Told- og Skatteregion Høje Taastrup fortsætter indtil videre uændret med Told- og Skattestyrelsen som klageinstans.

Told- og Skattestyrelsen forventes bemyndiget til at træffe endelige administrative afgørelser i forbindelse med afgiftspligtens indtræden efter § 13, stk. 1, samt vilkår og regler for tilladelse til virksomheder til at berigtige afgiften efter § 13, stk. 2, den afgiftspligtige person og hæftelse efter § 17, afgiftsforhøjelse og renter af afgift efter § 18, samt om forældelse.

Bevægeligheden på boligmarkedet.

Forslaget vil som helhed i forhold til gældende regler være neutralt i forhold til den frie bevægelighed på boligmarkedet.

Den fælles procentsats på afgiften ved ejerskifte og ved pant giver en lempelse på 1/3 for afgiften på pantsætning og en lempelse på knap 1/5 for skødestempel af anden fast ejendom end helårsejerboliger og en forhøjelse på 2/3 for skøder vedrørende helårsejerboliger. Den sidstnævnte skærpelse skal ses i sammenhæng med, at der

afgiftsbelastningen ved lånefmansieret ejerskifte af helårsejerboliger afbødes.

Lovforslaget indebærer endvidere afskaffelse af stempelafgift på lejekontrakter, hvilket vil mindske flytteomkostningerne på lejeområdet.

Erhvervsmæssige forhold og konkurrenceforhold

Forslaget indebærer set som helhed en mindre lettelse i forhold til de gældende regler for erhvervslivet.

Konkurrencemæssigt skønnes forslaget at være neutralt ved såvel ejerskifte som låneombytninger.

Forholdet til miljøretten.

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet.

Forholdet til EU-retten.

Forslaget indebærer ingen skærper i forhold til de gældende regler, der er tilpasset EU-retten.

**Lovbemærkninger til skitse til lov om
afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder m.v.**

Bemærkninger til lovforslaget

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Reglen er en indledningsbestemmelse, der angiver lovens anvendelsesområde og henviser til de relevante paragraffer i loven. Efter loven skal der betales afgift for tinglysninger med visse undtagelser og for visse registreringer. Afgiftspligten ved tinglysning omfatter tinglysning i tingbogen, personbogen eller bilbogen. De afgiftspligtige registreringer omfatter dels registrering af ejer af og pant i skib i Skibsregistret, dels registrering af ejer af luftfartøj i Nationalitetsregistret og af pant i luftfartøj i Rettighedsregistret over luftfartøjer.

For tinglysninger gælder, at der er regler for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom i §§ 4, 9 og 10, tinglysning af pant i fast ejendom eller løsøre mv. i §§ 5, 9 og 10, tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. i § 6 og andre tinglysninger i §§ 7 og 9. Registreringer vedrørende skibe er omfattet af lovens § 11, og registreringer vedrørende luftfartøjer er omfattet af lovens § 12.

Afgiftspligten for tinglysning og registrering af pant omfatter tinglysning/registering af viljes- og lovbestemt pant, herunder ejerpantebreve og skadesløsbreve, dog ikke

tinglysning/registrering af retspant. Retspant er pant, som ved retsdekret stiftes i en skyldners ejendele til tvungen fyldestgørelse af dennes kreditorer, f.eks. udlæg og arrest. Tinglysning og registrering af retspant foreslås undtaget fra afgiftspligten for ikke at belaste stiftelse af retspant med yderligere omkostninger. Denne undtagelse fra afgiftspligten indebærer ikke afgrænsningsproblemer i forhold til det afgiftspligtige område og vurderes ikke at ville give anledning til omgåelser af afgiften.

Det er uden betydning for afgiftspligten, hvor og mellem hvem en aftale om en rettighed er indgået, fx. om udlændinge har indgået aftalen i udlandet. Afgørende for afgiftspligten er, om der ønskes tinglysning eller registrering af rettigheden i et dansk register som nævnt ovenfor.

Til §2

Bestemmelsen indeholder nærmere regler for afgiftens beregning. Det fastsættes i stk. 1, at den beregnede afgift skal afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Hvis det beløb, der skal betales afgift af, er angivet i fremmed valuta, herunder Euro, skal der ved afgiftens beregning ske en omregning til danske kroner efter stk. 2. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis overdragelsessummen ved ejerskifte af fast ejendom er fastsat i fremmed valuta. Ved omregningen skal benyttes den af Nationalbanken fastsatte officielle middelskurs. Hvis der ikke er fastsat en officiel kurs, skal der i stedet anvendes den af et pengeinstitut fastsatte sælgerkurs. Den kurs, der skal anvendes, er en kurs fastsat inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om beregning af afgiften, når beløbet er angivet i EURO, herunder til at fastsætte regler om, at der ved låneomlægninger, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, kan anvendes den kurs, der er gældende på det tidspunkt, hvor et realkreditlån udmåles, idet afgiften forventes at skulle beregnes og angives på pantebrevet på dette tidspunkt, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 6.1 disse tilfælde vil der kunne anvendes en eurokurs, der ligger mere end 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning. Efter lovforslagets § 13, stk. 1, indtræder afgiftspligten ved registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering.

Efter stk. 3 skal afgiften beregnes af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift, hvis afgiftsgrundlaget kan opgøres på mere end én måde. Det kan forekomme, at den retshandel, der ligger til grund for tinglysningen eller registreringen, giver flere

muligheder for at beregne afgiften. Hvis der f.eks. er fastsat alternative vederlag, beregnes afgiften af det højeste vederlag. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, når køberen af en fast ejendom kan vælge enten at udstede sælgerpantebrev eller indfri til en bestemt kurs inden for en bestemt frist. Der findes en tilsvarende bestemmelse i den gældende stempelafgiftslovs § 14. Bestemmelsen i stk. 3 knytter sig derimod ikke til kursomregningsbestemmelsen i stk. 2.

Til §3

Det fastsættes i bestemmelsens stk. 1, hvad der skal medregnes til afgiftsgrundlaget ved tinglysning af ejerskifte af fast ejendom efter § 4, registrering af ejer af skib efter § 11 og registrering af ejer af luftfartøj efter § 12. Det bestemmes, at dertil ejerskiftesummen skal medregnes det samlede nominelle vederlag. Ved ejerskiftesummen forstås den modydelse, der skal præsteres ved ejerskiftet. Hvis ejerskiftesummen ikke fremgår ved anmeldelsen til tinglysning, eller hvis der ikke foreligger en ejerskiftesum ved anmeldelse til registrering, f.eks. fordi der ikke registreres et ejerskifte men kun ejerskab til et skib eller et luftfartøj, fastsættes beløbet efter reglerne i stk. 2 og 3, jf. nedenfor. Til vederlaget henregnes kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, pantebreve, der udstedes til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, og panthæftelser, der overtages som led i ejerskifte. Anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende henregnes dog kun til vederlaget, når bidraget er forfaldent til betaling på tidspunktet for ejerskiftet. Ved tidspunktet for ejerskiftet forstås overtagelsestidspunktet. Det er det tidspunkt, registreringsmyndigheden har kendskab til, og det tidspunkt som parterne har valgt som tidspunkt for ejerskabets overgang. Efter den gældende stempellov beregnes stempelafgiften på grundlag af købesummen, som den foreligger opgjort på tidspunktet for dokumentets oprettelse, og således at der til det stempelpligtige vederlag medregnes ikke alene den aftalte købesum, men også hvad erhververen skal betale udenfor købesummen.

Det er kun vederlaget for ejerskiftet, der skal medregnes til ejerskiftesummen. Dette indebærer bl.a., at de omkostninger ved handlen, der ikke indgår i vederlaget, f.eks. købers handelsomkostninger, ikke skal medregnes. Byrder på det ejerskiftede skal som udgangspunkt heller ikke medregnes. Byrder omfatter f. eks. servitutter, brugsrettigheder og naturalydelse. Hvis disse byrder imidlertid af en af parterne kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal pengeydelsen medregnes til ejerskiftesummen. Er der tale om et periodisk vederlag, skal den samlede sum af disse vederlag for de første 10 år efter ejerskiftet medregnes. Er det periodiske vederlag fastsat for en kortere periode end 10 år, skal der kun medregnes summen af de aftalte vederlag. Er pengeydelsen

aftalt for en længere periode end 10 år eller på ubestemt tid, medregnes kun summen af vederlagene for de første 10 år. 10 års-perioden løber fra ejerskiftedatoen (overtagelsestidspunktet). Medlemsforpligtelser, som en erhverver i forbindelse med ejerskiftet overtager overfor foreninger osv., anses ikke for at udgøre en del af vederlaget.

Hvis erhververen ved ejerskiftet overtager restancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, skal disse restancer medregnes til ejerskiftesummen.

Udgangspunktet for det foreslåede stk. 1 har været stempelafgiftslovens regler om stempelafgiftens beregning. Reglerne er blevet tilpasset den nye registreringsafgift og er i den forbindelse blevet præciseret og forenklet.

Stk. 2 og 3 finder anvendelse, når der ikke foreligger en ejerskiftesum ved anmeldelsen til tinglysning eller registrering. I disse tilfælde er det af hensyn til afgiftsbetalingen efter loven nødvendigt at opgøre et afgiftsgrundlag. Det foreslås derfor, at parterne skal opgøre en ejerskiftesum mv. til brug for beregningen af afgiften ved anmeldelsen til tinglysning eller registrering. Stk. 2 omhandler fast ejendom og stk. 3 skibe og luftfartøjer.

Efter stk. 2 er afgiftsgrundlaget ved ejerskifte af fast ejendom, når der ikke foreligger en ejerskiftesum, ejendommens værdi efter bestemmelserne i § 4, stk. 2. Afgiftsgrundlaget er således den seneste offentliggjorte ejendomsværdi eller en senere meddelt ændring heri. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet, eller der er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen efter den seneste offentliggjorte vurdering, skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn.

Stk. 3 finder anvendelse på registrering af ejer af skibe og luftfartøjer, når der ikke foreligger en ejerskiftesum - enten fordi der ikke foreligger et ejerskifte, eller fordi der ikke i forbindelse med handlen er aftalt en ejerskiftesum, hvoraf afgiften kan beregnes. Den afgiftspligtige skal i disse tilfælde i forbindelse med anmeldelsen til registrering vedlægge en begrundet angivelse af værdien af skibet eller luftfartøjet efter bedste skøn. Hvis angivelsen ikke vedlægges, eller hvis registreringsmyndigheden finder, at der er tvivl om rigtigheden af angivelsen, skal registreringsmyndigheden oversende spørgsmålet om opgørelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når registreringsekspektionen er afsluttet. Anmelderen underrettes samtidig om oversendelsen. Afgiftsmyndigheden efterprøver herefter den afgiftspligtiges angivelse af værdien og lader om fornødent værdien fastsætte ved vurdering. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved en vurdering. Hvis vurderingen foretages, fordi den afgiftspligtiges angivelse af værdien efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres

omkostningerne dog af statskassen, medmindre værdiansættelsen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges værdiangivelse. Når vurderingen foreligger, beregnes afgiften af afgiftsmyndigheden. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved vurderingen af værdien. Det er hensigten at bestemme, at værdien om fornødent skal fastsættes af vurderingsmænd udmeldt afretten.

Det bemærkes, at stk. 3 alene omhandler opgørelse og fastsættelse af værdien, hvor der ikke foreligger en ejerskiftesum, og hvor spørgsmålet om opgørelse af værdien forelægges afgiftsmyndigheden til afgørelse. De tilfælde, hvor ejerskiftesummen foreligger oplyst, og der ikke er tvivl om rigtigheden af denne, men hvor afgiften ikke betales ved anmeldelsen, eller der i øvrigt er tvivl om afgiftens størrelse, er omhandlet af bestemmelserne i § 17, stk. 2.

Til §4

Bestemmelsen fastsætter afgiften for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller af en andel heraf. Afgiften skal svares for tinglysning af både betinget og endeligt ejerskifte af fast ejendom. Det er således uden betydning, om ejerskiftet noteres i tingbogens adkomst- eller byrderubrik. Ved begæring om endelig indførelse i tingbogen af et tidligere lyst foreløbigt eller betinget ejerskifte, betales ikke yderligere afgift, jf. § 8, stk. 2, nr. 3. Skal ejerskiftet lyses i flere retskredse, fordi der er sket et samlet ejerskifte med samlet ejerskiftesum af flere faste ejendomme, der er beliggende i forskellige retskredse, svares der kun afgift efter denne bestemmelse af den første tinglysning. Ved hver af de yderligere lysninger svares der afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.200 kr., jf. bemærkningerne til § 7. Skal ejerskiftet derimod lyses i flere retskredse på grund af en enkelt ejendoms beliggenhed, skal der kun betales afgift i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning, jf. bemærkningerne til § 9.

Fast ejendom er ikke nærmere defineret i lovteksten, da tinglysningen er afgørende. Tinglyses forholdet som et ejerskifte af fast ejendom, dvs. i tingbogen, skal der svares afgift efter bestemmelsen.

Agiften er toledet og består af en fast afgift på 1.200 kr. og en procentafgift på 1 pct. Procentafgiften beregnes af afgiftsgrundlaget, der er nærmere fastlagt i § 3 og i stk. 2.

Afgiftsgrundlaget efter stk. 2 er som udgangspunkt ejerskiftesummen. Hvis ejerskiftesummen er lavere end den seneste offentliggjorte ejendomsværdi på tidspunktet for

anmeldelse til tinglysning, anvendes denne ejendomsværdi dog som afgiftsgrundlag. Ved tinglysning af ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom lægges den forholds-mæssige andel af ejendomsværdien til grund.

Ejendomsværdien skal foreligge oplyst ved anmeldelsen til tinglysning. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelsen, skal det oplyses ved anmeldelsen. Foreligger disse oplysninger ikke, afvises anmeldelsen fra tinglysning efter tinglysningslovens § 15. Ejerskiftet kan altså ikke blive tinglyst, før enten ejendomsværdien er oplyst, eller der foreligger oplysning om, at vurdering ikke er foretaget. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om dokumentation for disse oplysninger om ejendomsværdien. Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter ejendomsværdien skal oplyses ved påtegning, hvis tinglysningen er papirdokumentbaseret. Det er endvidere hensigten at bestemme, at oplysningspligten som hidtil efter de gældende regler i stempelafgiftsloven påhviler anmelderen. Anmelderen skal derfor som hidtil rette henvendelse til ejendomskontoret i den pågældende kommune, som skal forsyne skødet med påtegning om ejendomsværdien eller om, at ejendommen ikke er selvstændigt vurderet.

Ejeren af ejendommen kan i stedet for den seneste offentliggjorte ejendomsværdi vælge at anvende en senere ændret (lavere) ejendomsværdi. Denne mulighed foreligger, når ejeren på tidspunktet for anmeldelsen af ejerskiftet har modtaget meddelelse om ændring af den offentliggjorte ejendomsværdi. Vælger ejeren at lægge den ændrede ejendomsværdi til grund, skal en kopi af vurderingsmyndighedens ændringsmeddelelse følge anmeldelsen til tinglysning.

I visse tilfælde vil ejendommen ikke være selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelsen. I andre tilfælde er der efter den seneste vurdering sket så store forandringer af ejendommen, at den seneste offentliggjorte ejendomsværdi ikke uden videre kan lægges til grund. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis der efter den seneste vurdering er sket nybygning eller en større tilbygning mv. I begge tilfælde skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn ved anmeldelsen, og afgiften skal i så fald beregnes af mindst den angivne værdi.

Efter stk. 3 skal registreringsmyndigheden i visse tilfælde oversende spørgsmålet om ejendommens værdi til afgiftsmyndigheden til afgørelse, men i disse tilfælde sker der ikke afvisning af anmeldelsen. Det gælder i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en anvendelig ejendomsværdi, og hvor ejendommens værdi derfor i stedet for skal angives efter bedste skøn, men den skønnede værdi ikke angives. Den manglende angivelse af dette skøn medfører således ikke afvisning. Det samme gælder, når registrerings-

myndigheden er i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi. Registreringsmyndigheden oversender i disse tilfælde værdispørgsmålet til afgiftsmyndigheden, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Anmelderen underrettes om oversendelsen. Ejendommen vurderes herefter om fornødent på afgiftsmyndighedens foranledning. Vurderingen foretages efter vurderingslovens § 4. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved vurderingen. Skyldes vurderingen, at den afgiftspligtiges angivelse af værdien efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre værdiansættelsen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges. Det er ejendommens tilstand på tidspunktet for anmeldelsen til tinglysning, der vil blive lagt til grund ved ansættelsen. Efter den gældende stempelafgiftslovs § 16, stk. 2, fastsættes værdien i sådanne situationer af vurderingsmænd udmeldt afretten. Det må imidlertid anses for at være mere hensigtsmæssigt at lade vurderingerne foregå efter vurderingslovens regler gennem det almindelige vurderingssystem, da den vurdering, der skal ske, ikke adskiller sig fra anden vurdering af fast ejendom. Når ejendommen er vurderet, beregner afgiftsmyndigheden afgiften.

Til §5

Bestemmelsen fastsætter afgiften for tinglysning af pant. Der skal alene betales afgift ved tinglysning af viljes- og lovbestemt underpant. Retspant, dvs. pant som ved retsdekret stiftes i en skyldners ejendom til tvungen fyldestgørelse af dennes kreditorer, falder uden for bestemmelsen. Tinglysning af retspant er således helt undtaget fra afgiftspligten, herunder undtaget fra den faste afgift på 1.200 kr. efter § 7.

Afgiften udgøres af en fast afgift på 1.200 kr. og en procentafgift på 1 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er det beløb, for hvilket der ydes eller vil blive ydet pant. Afgiften skal altså som udgangspunkt betales af den fikserede pantegæld, dvs. pantebrevets nominelle hovedstol. Hvis pantegælden efter pantebrevet kan opskrives, f.eks. fordi pantegælden efter pantebrevet løbende opskrives med et årligt procenttillæg, skal der betales afgift af det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Dette vil først og fremmest omfatte ejerpantebreve med renteopskrivningsklausuler. I dette tilfælde og i andre tilfælde, hvor det højeste beløb, der ydes pant for, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en 10-års periode fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Den opskrivning af den pantsikrede gæld, som efterfølgende finder sted med skyldige ikke betalte renter, er således ikke omfattet af de særlige regler om skønsmæssig angivelse, uanset om renteopskrivningen af den pantsikrede gæld har samme eller efterstillet prioritet.

Det skøn, den afgiftspligtige i disse tilfælde skal foretage, kan efterprøves af afgiftsmyndigheden. Hvis den afgiftspligtige ikke afgiver det omhandlede skøn, eller hvis registreringsmyndigheden er i tvivl om rigtigheden af det skønnede beløb, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fastsætter herefter afgiften.

Den foreslåede særlige værnsregel i tilfælde af opskrivning af pantebrevets hovedstol finder ikke anvendelse på tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter retningslinjerne i realkreditloven. Det gælder både for indekslån ydet af realkreditinstitutter og for private indekslån, der ydes på samme vilkår som fastsat for realkreditinstitutters indekslån i realkreditloven. Af sådanne indekslån beregnes afgiften af det ved anmeldelsen pantsikrede beløb, dvs. den fastsatte hovedstol.

Hvis pantsætningen skal tinglyses i flere retskredse, fordi der gives pant i flere faste ejendomme, der er beliggende i forskellige retskredse, betales der kun afgift efter stk. 1 ved den første tinglysning. For hver af de øvrige tinglysninger skal der betales afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.200 kr. Skal pantsætningen derimod lyses i flere retskredse på grund af en enkelt ejendoms beliggenhed, skal der kun betales afgift i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning, jf. bemærkningerne til § 9.

I stk. 2 bestemmes det, at der ved visse pantsikrede låneomlægninger (konverteringer) i fast ejendom (dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev) alene skal betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke betales afgift af. De låneomlægninger, der kan ske afgiftsfrit efter § 5, stk. 2, er ombytning af realkreditlån mv. Pantet skal være ydet til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter, herunder lån i udenlandske pengeinstitutter. For lån i pengeinstitutter gælder, at lånet skal have en løbetid på mindst 10 år og højst 30 år. Ved omlægningen kan der f.eks. ske en ombytning af kontantlån med obligationslån. Der kan også ske ombytning af realkreditlån med pengeinstitutlån eller omvendt. Udover ved låneomlægninger finder bestemmelsen også anvendelse f.eks. i forbindelse med ejerskifte og tillægsbelåning, hvor der i forbindelse med ejerskiftet/tillægsbelåningen indfries lån til realkreditinstitutter mv.

Afgiftsfriheden efter § 5, stk. 2, gælder kun i det omfang, lånet optages til afløsning af et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Det er nu muligt at anse lånet for optaget til afløsning af et tilsvarende lån, selvom lånet i henhold til det pantebrev, der

skal afløses, ikke er blevet effektueret. Er det nye lån større, skal der betales afgift efter stk. 1 af forskellen mellem den gamle hæftelse og den nye panthæftelse. For låneomlægninger, der ikke opfylder betingelserne efter stk. 2, skal der svares afgift af hele den nye panthæftelse efter stk. 1. Anmeldelsen til tinglysning af det nye pant skal ske senest samtidig med aflysningen af det tidligere pant. Det tidligere pant må således ikke aflyses, inden det nye pant anmeldes til tinglysning. Sker aflysningen inden den nye lysning, skal der for den nye lysning betales afgift efter stk. 1 af hele det pantsikrede beløb. Det er en yderligere betingelse for at anvende bestemmelsen, at det tidligere pant skal være afløst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant. Det foreslås, at skatteministeren med hjemmel i § 5, stk. 6, fastsætter nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne efter § 5, stk. 2, er opfyldt, herunder størrelsen af den nedbragte pantehæftelse (resthæftelsen) og i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit.

Stk. 3 omhandler afgiftsbetalingen ved tinglysning af ændringer i pantet. I bestemmelsen foreslås det, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, udløser afgift efter stk. 1, herunder også den faste afgift på 1.200 kr. Matrikulære ændringer, dvs. ændringer som følge af sammenlægning, arealoverførsel og jordfordeling, udløser dog ikke afgift efter bestemmelsen, men alene afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.200 kr. Bestemmelsen indebærer, at der som udgangspunkt ikke som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven vil være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebreve, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant, jf. dog bemærkningerne til stk. 4 nedenfor.

Inddrages der anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre, herunder rettigheder, under pantet, skal der svares afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1. Der skal således også svares fuld afgift, hvis pantet flyttes fra en fast ejendom til en anden eller fra en løsørestand til en anden.

Som en undtagelse til bestemmelserne i stk. 3 foreslås det imidlertid i stk. 4, at der ved tinglysning af ændringer i pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom alene skal svares dobbelt afgift efter § 7. Der skal således betales 2.400 kr. ved tinglysning af ændringer, hvorved pantet ombyttes, eller der inddrages andet eller yderligere løsøre under pantet. Bestemmelsen omfatter derimod ikke relaxsation, dvs. delvis afløsning af pantet. Relaxsation er generelt omfattet af afgiftspligten efter § 7, hvor afgiften er 1.200 kr.

Anvendelsen af stk. 4 forudsætter, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Er pantsætteren en anden, skal der svares afgift efter

§ 5, stk. 1. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugtvoanhandelen, hvorefter virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks. en udbredt praksis, at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løsøreantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løsøreantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste tinglyste ændring af antebrevet. Efter de gældende regler i stempeafgiftsloven kan en sådan ændring ske stempelfrit, og der skal kun betales tinglysningsafgift, hver gang der foretages en ajourføring af løsøreantebrevet. Ved anmeldelse til tinglysning af ændringer i pantet efter denne undtagelsesregel skal der vedlægges en erklæring om, at ændringen opfylder betingelserne for afgiftsberigtigelse efter § 7. De nærmere krav til denne erklæring fastlægges ved bekendtgørelse efter bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6.

Bestemmelsen i stk. 5 omhandler tinglysning af ændringer vedrørende panthæftelsen. Det foreslås, at der ved tinglysning af andre ændringer i et antebrev kun skal svares den faste afgift på 1.200 kr. efter § 7. Dette gælder dog ikke ved tinglysning af en forhøjelse af pantegælden. I dette tilfælde skal der betales afgift efter stk. 1 af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse.

Ved tinglysning af panthaver- og pantsætterskifte skal der som for andre ændringer i antebrevet kun betales afgift efter § 7. Dette indebærer en lempelse i forhold til de gældende regler i stempeafgiftsloven. Efter disse regler betales der stempeafgift ved panthaverskifte, medmindre der er tale om overdragelse mellem realkreditinstitutter mv., overdragelse til debitor i forbindelse med indfrielse af gælden, overdragelse af ejerantebrev til ny ejer eller overdragelse til kautionist, som har indfriet gælden efter antebrevet. Der er ligeledes efter de gældende regler stempelpligt ved pantsætterskifte, dog er der stempelfrihed for gældsovertagelser, når antebrevet kun giver sikkerhed i fast ejendom med tilbehør.

Stk. 6 indeholder bemyndigelser til skatteministeren. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at henføre låneomlægninger mv. under bestemmelsen i stk. 2. Det er hensigten at fastsætte krav om, at den særlige afgiftsberegning skal foretages af långiver eller ifølge fuldmagt fra denne og angives på antebrevet. Det er endvidere hensigten at bestemme, at der i samme omfang som efter de hidtidige regler åbnes mulighed for at indregne omkostninger og anvende såvel nominelle værdier som kursværdier ved opgørelse af afgiftsfritagelsen. Skatteministeren kan ligeledes fastsætte de nærmere regler om indholdet af den erklæring, der

skal afgives efter stk. 4, når der ønskes lyst ændringer i et pantebrev, der giver pant i en erhvervsdrivendes omsætningsaktiver. Det er hensigten at betinge den dobbelte afgiftsbetaling efter § 7 af, at ændring af pantet forsynes med en af panthaver og pantsætter underskrevet erklæring om, at pantet alene omfatter erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom. Endelig bemyndiges ministeren til at fastsætte regler for dokumentation af størrelsen af den nedbragte resthæftelse efter stk. 5,1 pkt., når der skal betales afgift af forskellen mellem denne resthæftelse og den nye panthæftelse. Det er hensigten at bestemme, at der i forbindelse med anmeldelsen til tinglysning kan afkræves en erklæring underskrevet af pantsætter og panthaver om resthæftelsens størrelse.

Til §6

Efter bestemmelsen fastsættes samme afgift for tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. som for tinglysning af pant efter § 5, stk. 1. Efter tinglysningslovens § 42 d skal ejendomsforbehold i motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne tinglyses for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås om køretøjet, og mod retsforfølgning. Det foreslås, at der for disse tinglysninger svares en fast afgift på 1.200 kr. og en procentafgift på 1 pct. af værdien af det beløb, ejendomsforbeholdet skal sikre på tidspunktet for anmeldelsen. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for dette beløb. Baggrunden for forslaget om særskilt at afgiftsbelægge tinglysning af disse meddelelser er, at tinglysning af ejendomsforbehold i praksis i vidt omfang erstatter sædvanligt underpant. Det foreslås derfor, at den afgiftsmæssige behandling af de to sikringsakter er den samme. Tinglysning af en transport af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. er omfattet af § 7, hvor afgiften er 1.200 kr. Det gælder såvel kreditorskifte som debitorskifte.

Til §7

Bestemmelsen omhandler betaling af afgift for andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6, dvs. andre tinglysninger end tinglysning af ejerskifte af fast ejendom, tinglysning af pant i fast ejendom, løsøre eller rettigheder og tinglysning af ejendomsforbehold i visse køretøjer. Efter bestemmelsen udgør afgiften 1.200 kr. Visse tinglysninger er imidlertid helt fritaget for afgift, jf. nedenfor under bemærkningerne til § 8. Som eksempel på tinglysninger, der afgiftsbelægges efter § 7, kan nævnes tinglysning af ændringer vedrørende panthæftelsen, f.eks. panthaver- eller pantsætterskifte, jf. § 5, stk. 5.

Tinglysning af navne- og adresseændringer afgiftsbelægges også efter denne bestemmelse. Baggrunden herfor er den, at disse lysninger som udgangspunkt sker i forbin-

delse med transport af pantebrev. Dette er en ændring i forhold til den gældende retstilstand, hvorefter tinglysning af adresseændringer er fritaget for tinglysningsafgift efter retsafgiftslovens § 41 d, jf. bemærkningerne til § 8 nedenfor.

Som andre eksempler kan nævnes, at tinglysning af salgsfuldmagter og servitutter er omfattet af afgiftspligten efter denne bestemmelse. Bestemmelsen omfatter også relaksationer. Ved relaksation forstås, at en eller flere rettigheder efter et pantebrev eller en servitut ophæves, men at pantebrevet eller servituttens i øvrigt fortsat har virkning efter det tilbageværende indhold.

Det bestemmes udtrykkeligt i stk. 1, at afgiften udgør 1.200 kr. for tinglysning af en adkomstændring som følge af selskabers mv. fusion, fission, omdannelse eller tilførsel af aktiver. Disse transaktioner anses således ikke i henseende til loven som ejerskifte. Fusion, der f.eks. indebærer sammensmeltning af aktieselskaber, og visse omdannelser er fritaget efter de gældende regler i stempelafgiftslovens § 53, stk. 5. Virksomhedsomdannelse, dvs. omdannelse af et personligt firma til aktieselskab/anpartsselskab, hvorved en bestående virksomhed overdrages til et selskab, og den hidtidige indehaver får vederlag for overdragelsen i form af aktier/anparten i selskabet og tillige eventuelt pant- og gældsbreve, er omfattet af reglerne i lov om skattefri virksomhedsomdannelse. Fission eller spaltning er ligesom tilførsel af aktiver nærmere defineret i aktieafgiftslovens § 4. Disse definitioner lægges tilsvarende til grund i nærværende lov. Fission er således den transaktion, hvorved et selskab mv. overfører en del af eller samtlige sine aktiver og passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber mv. ved i henhold til en pro rata-regel at tildele sine deltagere aktier mv. i de modtagende selskaber mv. og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi. Ved tilførsel af aktiver forstås den transaktion, hvorved et selskab mv. uden at være opløst tilfører den samlede eller en eller flere grene af sin virksomhed til et andet selskab mv. mod at få tildelt aktier mv. i det modtagende selskabs kapital. Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab mv., som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, dvs. en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

I stk. 2 foreslås det, at afgiften udgør 1.200 kr. for hver rettighedstype, som anmeldelsen til tinglysning vedrører. Der er 3 rettighedstyper, adkomster, byrder og pantehæftelser. Bestemmelsen omhandler den enkelte anmeldelse til tinglysning og ikke tilfælde, hvor der sker flere anmeldelser, f.eks. fordi anmeldelserne vedrører flere faste ejendomme beliggende i flere retskredse.

Indebærer anmeldelsen, at samme dokument (samme elektroniske transaktion) udløser tinglysning af flere forskellige rettigheder, skal der således betales afgift for indføring i hver af rettighedstyperne adkomster, byrder eller panthæftelser, som den pågældende anmeldelse indebærer. Indføring i flere rubrikker vedrørende flere retsforhold i samme dokument udløser flere afgifter. F.eks. vil anmeldelsen af en servitut, som samtidig lyses som byrde og som pantstiftende rettighed, udløse 2 afgifter. Flere indføringer i samme rubriktype vil kun udløse én afgift, selvom indføringen vedrører flere forskellige retsforhold, såfremt de forskellige retsforhold er mellem samme parter. Der vil således fortsat være mulighed for alene mod betaling af én afgift, at et realkreditinstitut kan udfærdige en relaxationserklæring vedrørende flere pantebreve, blot panthæftelserne er mellem de samme parter. Stiftelse af pant eller ændringer i et pant i erhvervsaktiver, vil kun udløse én afgift, når det er det samme panthæftelsesforhold, f.eks. ved sikring af pant for det samme beløb i 1500 motorkøretøjer. Er der tale om flere indføringer i samme rubriktype vedrørende flere forskellige retsforhold mellem forskellige parter, vil der blive udløst en afgift for hver enkelt indføring i den pågældende rubriktype.

Til § 8

Fritagelsesbestemmelsen knytter sig til § 7, der fastsætter afgiftspligt for andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6. Bestemmelsen er således en undtagelsesbestemmelse til afgiftspligten efter § 7. Bestemmelsen omhandler derfor alene afgiftsfri tinglysninger og ikke registreringer.

I stk. 1 bestemmes det, at en række tinglysninger er afgiftsfri. Udgangspunktet for denne bestemmelse er retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1. Bestemmelsens nr. 1-2 og 4-6 svarer således til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1, nr. 2-6. Der sker ikke for disse fritagelser ændringer i forhold til den hidtidige retstilstand for så vidt angår tinglysningsafgiften. Det drejer sig om tinglysning af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, meddelelser efter tinglysningslovens § 13, begæring om bosondring, rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv. og rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.1 bestemmelsens nr. 3 foreslås der en tilsvarende fritagelse for tinglysning af skifteretsattest, når dette finder sted som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving. Baggrunden for bestemmelsen er, at dødsboer i denne situation skal tinglyses som adkomsthaver for at opnå en ubrudt adkomstrække.

Efter stk. 2 er der afgiftsfrihed for begæringer om afløsning, ophævelse af retsanmærkning, fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen, når der er tinglyst betinget

eller med frist, samt for begæring om udslettelse af rettigheder, som ikke har opnået dækning ved tvangsauktion. Denne bestemmelse svarer til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 2. Det bemærkes dog, at det i stk. 2, nr. 3, i forhold til de gældende bestemmelser i retsafgiftsloven fastslås, at fritagelsen også omfatter endelig indførelse i tingbogen af anmeldelser, som er tinglyst betinget. Denne præcisering af fritagelsen hænger sammen med, at der ved lysning af et betinget ejerskifte af fast ejendom skal betales afgift efter § 4.

Til § 9

Hvis en fast ejendom er beliggende i flere retskredse, og en tinglysning vedrørende den faste ejendom derfor skal foretages i flere end én retskreds, skal der kun svares afgift én gang. Afgiften skal betales i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning. Bestemmelsen omhandler tinglysning af ejerskifte, pant i fast ejendom eller anden tinglysning efter § 7. Bestemmelsen finder ikke anvendelse, når der sker ejerskifte, gives pant eller sker anden tinglysning efter § 7 i flere faste ejendomme, der er beliggende i flere end én retskreds. Disse tilfælde er reguleret i § 4, stk. 1,3. pkt., og § 5, stk. 1, sidste pkt. Bestemmelsen svarer i øvrigt til retsafgiftslovens § 41 b, stk. 2.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder en række undtagelser fra afgiftspligten efter § 4 og 5. Selv om de pågældende tinglysninger er omfattet af disse bestemmelser, skal der alene svares afgift efter § 7, dvs. den faste afgift på 1.200 kr.

De undtagelser, der omfattes af bestemmelsen, er i nr. 1 ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab. Udtrykket ægtefæller omfatter også registreret partnerskab, der efter lov om registreret partnerskab har samme retsvirkninger som indgåelse af ægteskab, f.eks. finder ægteskabets formueordning anvendelse. Efter nr. 2 er der gjort undtagelse for efterlevendes ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når boet er udleveret den efterlevende ægtefælle til hensiddet i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger. Nr. 3 omfatter optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån. Med hensyn til den foreslåede fritagelse under nr. 3 bemærkes, at der er tale om en midlertidig ordning.

Fritagelserne i nr. 4 og 5 omhandler ejerskifte og pantsætning af fast ejendom i en

erhvervszone. Der er med disse fritagelser ligeledes tale om overgangsregler. Nr. 4 omhandler virksomheders erhvervelse af fast ejendom, som i sin helhed er beliggende i et område, der er udpeget til erhvervszone efter § 3 i lov om planlægning, når ejendommen skal anvendes i virksomhedens drift, og virksomheden er etableret i erhvervszonen før den 1. januar 1995 og ikke henhører under de i afskrivningslovens § 2 A, stk. 3 og 5, nævnte industri- og erhvervsgrene. Afgiftsfriheden er betinget af, at ejerskiftedokumentet af erhververen er forsynet med en påtegning om, at disse betingelser er opfyldt. Endelig foreslås i nr. 5 en undtagelse for virksomheders pantsætning af fast ejendom som nævnt i nr. 4, 1. pkt. Afgiftsfriheden er betinget af, at pantebrevet er forsynet med en påtegning om, at pantebrevet kun har pant i sådan ejendom som nævnt i nr. 4, 1. pkt.

Til § 11

§ 11 omhandler afgift af registrering i Skibsregistret af ejer af skibe og pant i skibe. Bestemmelsen omhandler således ikke alene registrering af ejerskifte af skib, men også registrering af ejerskab. Det sidste vil f.eks. forekomme, når et skib overføres fra udenlandsk registrering til registrering i Skibsregistret, uden at skibet i den forbindelse skifter ejer.

Skibsregistret består af 3 registre, Fartøjsfortegnelsen, det almindelige Skibsregister og Dansk Internationalt Skibsregister. I Fartøj sfortegnelsen registreres skibe, hvis brt. er mindre end 20, forudsat at de ikke er optaget i det almindelige Skibsregister. I Fartøj sfortegnelsen registreres alene matrikel og ejerforhold. Registrering af ejerforhold i fartøj sfortegnelsen udløser afgift efter bestemmelsens stk. 1.

I det almindelige Skibsregister registreres skibe på 20 brt. og derover. Disse skibe er registreringspligtige. Skibe med en brt. mellem 5 og 20 kan frivilligt registreres i Skibsregistret. Det gælder også fritidsfartøjer. Skibe på under 5 brt. kan ikke registreres i dette register. Registrering i det almindelige Skibsregister omfatter udover matrikel og ejerforhold registrering af pant hæftelser og andre byrder. Registrering i dette register af ejerforhold udløser afgift efter stk. 1. Ved registrering af pant udløses afgift efter stk. 2.

I Dansk Internationalt Skibsregister registreres passager- og lastskibe med en brt. på 20 og derover. Der er tale om en fuldstændig registrering ligesom i det almindelige Skibsregister. Registrering af ejerskab og pant i dette register udløser afgift på samme måde som registrering i det almindelige Skibsregister.

Efter stk. 1,1. pkt., udgør afgiften for registrering af ejer af handelsskib eller en andel heraf 1 promille af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af handelsskibet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget, jf. bestemmelsens 2. pkt. Ved begæring om endelig registrering af et tidligere betinget registreret ejerskab, betales efter bestemmelsens 3. pkt. ikke yderligere afgift. Handelsskib er defineret i lov om skibes besætning som ethvert skib med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer. For registrering af ejer af andre skibe eller andele heraf er afgiftssatsen efter stk. 2 fastsat til 4 promille af ejerskiftesummen. Disse afgiftssatser svarer til den gældende stempelafgift. Det bemærkes, at der ikke for registreringer skal svares den faste afgift på 1.200 kr. som for tinglysninger. Det skyldes, at den faste afgift afløser tinglysningsafgiften, der alene påhviler tinglysninger og ikke registreringer.

Afgiften for registrering af ejer af skib gælder ikke ved førstegangsregistrering af nybygget skib på grundlag af bilbrev eller lignende dokumenter. Dette præciseres i bestemmelsens stk. 3.

For registrering af pant, bortset fra retspant, i skibe betales efter stk. 4, 1. pkt., 2 promille af det pantsikrede beløb. Denne bestemmelse gælder ikke for pant i skibe, der registreres som fritidsfartøjer. Fritidsfartøjer er i lov om skibes besætning defineret som skibe, der ikke anvendes erhvervsmæssigt. For registrering af pant, bortset fra retspant, i fritidsfartøjer udgør afgiften 1 pct. af det pantsikrede beløb. Reglerne i § 5, stk. 1, om fastlæggelsen af det pantsikrede beløb, i § 5, stk. 3, om inddragelse af andet eller yderligere løsøre under pantet og i § 5, stk. 5, om forhøjelse af det pantsikrede beløb finder tilsvarende anvendelse. Der er tillige indsat en bestemmelse svarende til § 5, stk. 4, om ændringer i pant i erhvervsaktiver. Hvis der således er givet pant i skibe, skal der ikke betales afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere skibe under pantet. Der skal ligesom efter § 5, stk. 4, afgives erklæring om ændringer efter denne særregel, ligesom anvendelsen af særreglen forudsætter, at pantsætter ved registreringen er den samme som pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

Registrering af pant i skibe under 5 brt. kan ikke ske i Skibsregistret. Denne registrering sker som tinglysning efter samme regler som for pant i andet løsøre. Afgift heraf betales efter § 5.

Til § 12

Denne bestemmelse omhandler afgift af registrering af ejer af luftfartøjer og pant i

luftfartøjer. Bestemmelsen omhandler ikke kun registrering af ejerskifte, men også registrering af ejerskab, f.eks. ved overflytning fra udenlandsk til dansk registrering, uden at der i den forbindelse foreligger et ejerskifte.

Registrering sker i to registre. I Nationalitetsregistret foretages den første registrering af ejerrettigheder. Denne registrering overføres til Rettighedsregistret over Luftfartøjer, hvis der senere skal ske registrering af pant i luftfartøjet. Den rene overføring af ejerrettigheder fra Nationalitetsregistret til Rettighedsregistret udløser ingen afgift.

Efter stk. 1 udgør afgiften for registrering af ejer af luftfartøj eller andel heraf i Nationalitetsregistret 1 promille af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af luftfartøjet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er midlertidig. Ved begæring om endelig registrering af et tidligere midlertidigt registreret ejerskab betales ikke yderligere afgift.

Efter stk. 2 udgør afgiften for registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøjer i Rettighedsregistret over Luftfartøjer 1 pct. af det pantsikrede beløb. Reglerne i § 5, stk. 1, om fastlæggelsen af det pantsikrede beløb, i § 5, stk. 3, om inddragelse af andet eller yderligere løsøre under pantet og i § 5, stk. 5, om forhøjelse af pantegælden finder tilsvarende anvendelse.

Til § 13

Efter bestemmelsen indtræder afgiftspligten ved registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering. Det er således anmeldelsen til tinglysning eller registrering, der udløser afgiften. Efter stempelafgiftsloven svares afgiften af dokumentet, og stempelpligten indtræder som udgangspunkt ved dokumentets oprettelse, jf. stempelafgiftslovens § 2. Afgiften efter lovforslaget er imidlertid ikke knyttet til oprettelsen af et dokument, men til tinglysningen eller registreringen af en adkomst- eller panteret mv. Den afgiftsudløsende begivenhed er altså anmeldelsen til tinglysning/registrering.

Afgiften forfalder ved anmeldelsen og skal indbetales til registreringsmyndigheden samtidig hermed, jf. dog bestemmelsens stk. 2. Betaling af afgiften er imidlertid ikke gyldighedsgrund, jf. bemærkningerne til § 17, stk. 2, nedenfor. Tinglysningen eller registreringen foregår derfor uafhængigt af afgiftsbetalingen, men sker der ikke betaling, eller er betalingen efter registreringsmyndighedens skøn ikke korrekt, oversendes spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden, når tinglysning/registrering er sket. Registreringsmyndigheden udsteder en kvittering for

det indbetalte beløb. Kvittering påføres dokumentet. Kvittering kan - også af hensyn til tinglysning/registrering af ikke papirbaserede dokumenter - være indeholdt i tinglysnings-/registreringspåtegningen. Det er hensigten, at registreringsmyndigheden fortsat skal kunne kvittere for afgiftens betaling ved anvendelse af stempelmærker.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for skatteministeren til efter forhandling med justitsministeren at give virksomheder tilladelse til at berigtige afgiften på anden måde end efter reglerne i stk. 1. Det foreslås således, at skatteministeren kan give f.eks. realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond og pengeinstitutter og andre storkunder tilladelse til at berigtige afgiften periodevis i stedet for ved hver anmeldelse til tinglysning. Der kan efter bestemmelsen gives tilladelse til at berigtige afgiften samlet for anmeldelser til tinglysninger i en kalendermåned. Baggrunden for bestemmelsen er, at en sådan periodevis afregning af afgift vil være en administrativ fordel for såvel registreringsmyndigheden som for de pågældende långivere.

De institutter mv., som får tilladelse til at afregne afgiften månedsvis, skal registreres hos afgiftsmyndigheden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, sikkerhedsstillelse, regnskabsføring, kontrol og afregning af afgiften. Det er hensigten efter denne bemyndigelse at udstede regler svarende til de regler, der gælder for registrerede virksomheder i punktafgiftslovgivningen.

Til § 14

Bestemmelserne i §§ 14-16 omhandler afgiftsgodtgørelse og -nedsættelse. Efter § 14 godtgøres indbetalt afgift, hvis en anmeldelse til tinglysning eller registrering trækkes tilbage igen eller afvises fra tinglysning, herunder fra dagbogen, eller registrering. Godtgørelsen forudsætter, at anmeldelsen trækkes tilbage, inden tinglysning eller registrering har fundet sted. Er der først sket tinglysning eller registrering, kan en eventuel godtgørelse kun ske efter reglerne i § 15. Godtgørelsen udbetales af afgiftsmyndigheden efter anmodning. Det beløb, der godtgøres, er det indbetalte beløb, dog med fradrag af 1.200 kr. ved tilbagetrækning eller afvisning fra tinglysning. Udbetalingen af godtgørelsen sker senest 14 dage efter afgiftsmyndighedens modtagelse af anmodningen. Anmodning om godtgørelse skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning anfører størrelsen af det indbetalte beløb og afgiver erklæring om, at anmeldelsen er trukket tilbage, eller at tinglysning/registrering er blevet afvist.

Det faste afgiftsbeløb på 1.200 kr., der ved tilbagetrækning eller afvisning fra tinglysning ikke godtgøres, kan genanvendes, hvis der sker fornyet anmeldelse til tinglysning

af samme rettighed inden 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelsen. Ved den fornyede anmeldelse skal der derfor ikke betales det faste afgiftselement. Hvis der ikke er anmodet om godtgørelse, nedsættes afgiften med det oprindeligt indbetalte beløb ved fornyet anmeldelse til tinglysning/registrering. Det oprindeligt indbetalte beløb reduceres dog med 1.200 kr., hvis en fornyet anmeldelse til tinglysning først indgives senere end 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelsen.

Til § 15

Efter bestemmelsen kan tidligere indbetalt afgift i visse tilfælde godtgøres. De foreslåede bestemmelser tager udgangspunkt i de hidtidige godtgørelsesregler i stempelafgiftsloven og den gældende godtgørelsespraksis, men der er sket en forenkling og objektivisering af regelsættet. Afgiften godtgøres efter anmodning til afgiftsmyndigheden, dog med fradrag af 1.200 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift.

Efter stk. 1, nr. 1 ydes der godtgørelse for afgift betalt ved tinglysning/registrering af ejerskifte, når det dokumenteres, at det tinglyste/registrerede ejerskifte er blevet afløst eller udslettet senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede. I nr. 2 bestemmes det, at 9 måneders fristen ikke gælder, hvis afløsning eller udsletning er sket, fordi ejerskiftet har været betinget af en offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.

Efter nr. 3 ydes der godtgørelse for afgift, når det dokumenteres, at et tinglyst eller registreret pant er afløst eller udslettet. Adgangen til godtgørelse omfatter ikke tinglyste ejerpantebreve. Det er en betingelse, at pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant, og at der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. Der kan f.eks. ikke ydes godtgørelse, hvis der allerede har fundet terminsbetalinger sted. For pantebreve, der er udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter kan godtgørelse dog ske, selv om pantebrevet har været i kreditors besiddelse, når blot lånet ikke er hjemtaget.

Endelig ydes der efter nr. 4 godtgørelse for afgift, når det dokumenteres, at et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, når der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte eller ejendomsforbeholdsbehæftede, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Som eksempel på en sådan fejl kan nævnes forkert angivelse af et motorkøretøjs stelnummer. Anmodning om godtgørelse skal

indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant eller motorkøretøj mv. med ejendomsforbehold.

Det bestemmes i stk. 2, at anmodning om godtgørelse skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det ved anmeldelsen indbetalte beløb og attesterer, at ejerskiftet eller pantsætningen er afløst eller udslettet.

Hvis der er ydet godtgørelse efter stk. 1, ydes der efter bestemmelsens stk. 3 også en tilsvarende godtgørelse af den afgift, der er betalt i forbindelse med en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer. Afgiften godtgøres i samme omfang, hvilket betyder, at der også ved tilbageføring til den tidligere ejer fradrages de 1.200 kr., når det drejer sig om tilbageføring af et tinglyst ejerskifte.

Efter stk. 4 skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse om godtgørelse senest 14 dage efter modtagelsen af anmodningen herom. Denne afgørelsesfrist afbrydes dog, når afgiftsmyndigheden ikke umiddelbart kan træffe afgørelse på grundlag af den foreliggende dokumentation og derfor må anmode den pågældende om at fremkomme med yderligere dokumentation. Når den ønskede dokumentation er modtaget, skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse senest 14 dage derefter.

Til § 16

Efter bestemmelsen ydes der godtgørelse af afgift til fremmede staters herværende ambassader mv., internationale organisationer samt tilknyttet personale. Skatteministeren bestemmer efter indstilling fra udenrigsministeren, hvilke organisationer der er berettiget til at få godtgjort afgiften.

Til § 17

Efter stk. 1 påhviler afgiftens beregning og indbetaling den afgiftspligtige. Den afgiftspligtige skal altså som udgangspunkt selv beregne afgiften. Er den afgiftspligtige i tvivl om afgiftens beregning, kan der fås hjælp og vejledning ved henvendelse til afgiftsmyndigheden.

Den afgiftspligtige er den, der er part i et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses eller registreres. Ved et ejerskifte er således både den hidtidige og nye ejer og ved en

pantsætning både pantsætter og panthaver afgiftspligtige efter denne bestemmelse. Ved registrering af ejer, der ikke skyldes ejerskifte, er den afgiftspligtige den, der registreres som ejer.

Hvis det ikke er et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses, er den afgiftspligtige anmelderen, dvs. den der foretager anmeldelsen til tinglysning. Anmelderen vil således være den, der fremgår af anmelderrubrikken. Ved anmeldelse til tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. efter § 6 er den afgiftspligtige den, der har ejendomsforbehold i det pågældende køretøj mv.

Hvis den afgiftspligtige efter afgiftens betaling ønsker afgiftsbeløbets størrelse efterprøvet, kan den pågældende rette henvendelse til afgiftsmyndigheden herom. Tilbagebetaling af eventuelt for meget betalt afgift må dog ske inden 5 år fra afgiftens indbetaling efter forældelsesfristen i lov om forældelse af visse fordringer. Er afgiften betalt efter påkrav, dvs. efter afgørelse fra afgiftsmyndigheden, vil der også kunne ske tilbagebetaling, hvis denne afgørelse genoptages eller ændres ved påklage til rekursinstansen. I disse tilfælde og i andre tilfælde af fejlagtig indbetaling af afgift, herunder ved ekspeditionsfej1, sker tilbagebetalingen gennem afgiftsmyndigheden. Der kan i et vist omfang ske forrentning af tilbagebetalinger. Forrentning af tilbagebetaling af afgift sker efter reglerne i Skatteministeriets cirkulære nr. 157 af 14. oktober 1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Stk. 2 omhandler de tilfælde, hvor den afgiftspligtige ikke ved anmeldelse indbetaler den skyldige afgift, eller hvor afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt. I disse tilfælde oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden til afgørelse. Oversendelsen sker først, når tinglysnings- eller registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig den afgiftspligtige om oversendelsen. Efter oversendelsen træffer afgiftsmyndigheden afgørelse om afgiftens størrelse og opkræver det skyldige afgiftsbeløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Hvis der er betalt for meget i afgift ved anmeldelsen, tilbagebetales det overskydende afgiftsbeløb.

Til § 18

I stk. 1 bestemmes det, at der, når afgiften eller en del heraf ikke betales ved anmeldelsen, dels skal betales en forhøjet afgift, dels betales renter. Efter 1. pkt. forhøjes afgiften ved hel eller delvis manglende betaling med 5 pct. Forhøjelsen skal dog udgøre mindst 200 kr. Afgiftsforhøjelsen indgår i det skyldige beløb. Hvis det skyldige afgifts-

beløb ikke er betalt inden udløbet af betalingsfristen på 14 dage i § 17, stk. 2, skal der tillige betales renter heraf. Renten, som udgør 0,6 pct. om måneden, beregnes for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales efter § 17, stk. 2. Der opkræves dog mindst 50 kr. i rente. Afgiftsforhøjelsen og renten beregnes kun af det skyldige afgiftsbeløb. Er der ved anmeldelsen sket delvis betaling, beregnes afgiftsforhøjelsen og renter således kun af forskellen mellem det indbetalte beløb og det korrekte afgiftsbeløb.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger i visse tilfælde forrentes. Forrentning af tilbagebetaling af afgift sker efter reglerne i Skatteministeriets cirkulære nr. 157 af 14. oktober 1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Efter stk. 2 kan skyldige afgifter og andre beløb, der påhviler den afgiftspligtige som følge af manglende betaling af afgiften, inddrives ved indeholdelse i løn mv. efter de samme regler, som gælder for indrivelse af andre skatter og afgifter. Administrative bøder kan inddrives ved udpantning. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for afgiftens indbetaling og fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse.

I stk. 3 er der fastsat et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende manglende betaling.

Til § 19

Bestemmelsen er en kontrolbestemmelse, der sikrer afgiftsmyndigheden adgang til registreringsmyndighedens registreringer med henblik på kontrol med afgiftsbetalingen. Denne kontrol med afgiftsbetalingen berører i følge oplysninger fra justitsministeriet ikke domstolenes uafhængighed. Registreringsmyndigheden skal således på begæring give afgiftsmyndigheden de oplysninger om registreringer, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, og som er nødvendige for at kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndigheden skal derudover give afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen. Denne kontrolbestemmelse er nødvendiggjort af, at det alene er registreringsmyndigheden, der ligger inde med de oplysninger, der er nødvendige for, at afgiftsmyndigheden kan kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndighedens primære opgave i forbindelse med afgiften er at modtage afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden oversender herudover en sag til afgiftsmyndigheden, hvis den i forbindelse med en anmeldelse skønner, at afgiftsbetalingen er forkert. Oversendelsen sker imidlertid først, når tinglysnings-/registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden træffer således ikke

afgørelser om afgiften. Det er herefter afgiftsmyndigheden, der afgør afgiftsspørgsmålet. Det er hensigten, at kontrolmuligheden skal udnyttes gennem stikprøvekontrol, f.eks. ved at afgiftsmyndigheden gennemser registreringer ved et tinglysningskontor for en bestemt dag.

Til § 20

Det foreslås, at afgiftsmyndigheden er statsamtmanden, i København Overpræsidenten. Afgiftsmyndigheden bliver herved den samme myndighed, som er stempelmyndighed efter stempelafgiftsloven.

Til § 21

Bestemmelsen bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen, herunder til at bestemme, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Efter bestemmelsen kan ministeren således uddelegere sin afgørelseskompetence. Bemyndigelsen svarer til lignende bemyndigelsesbestemmelser i andre skatte- og afgiftslove. Skatteministeren har udnyttet disse bemyndigelser i sagsudlægningsbekendtgørelsen. Det er hensigten at bestemme, at de afgørelser, der ikke efter den foreslåede § 22 kan påklages til Landsskatteretten, i overensstemmelse med de gældende regler i sagsudlægningsbekendtgørelsen skal kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der i disse sager så træffer den endelige administrative afgørelse. De spørgsmål, der vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen efter denne bestemmelse og altså ikke til Landsskatteretten, er spørgsmål, der ikke vedrører selve afgiftspligten og fastsættelsen af afgiften. Det er f.eks. spørgsmål om afgiftspligtens indtræden efter § 13, den afgiftspligtige person og hæftelse efter § 17 og afgiftsforhøjelser og renter efter § 18.

Til § 22

Det foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i klagesager, der vedrører spørgsmål om afgiftspligt, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser samt spørgsmål om godtgørelse af afgift. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans. Landskatteretten træffer den endelige administrative afgørelse. Det svarer til Landsskatterettens kompetence på andre afgiftsområder. Ved klage til Landsskatteretten finder skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A anvendelse. Skattestyrelseslovens kapitel 3 indeholder bl.a. regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn og domstolsprøvelse. Det fremgår bl.a. heraf, at klagen skal være modtaget i Landsskatteretten

senest 3 måneder efter klagerens modtagelse af den afgørelse, der klages over. Skat-testyrelseslovens kapitel 3 A indeholder regler om omkostningsdækning.

Til § 23

Bestemmelsen er en særregel for skibe hjemmehørende i Grønland eller luftfartøjer hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Indførsel af sådanne skibe og luftfartøjer i Skibsregistret, Rettighedsregistret over Luftfartøjer eller Nationalitetsregistret anses efter bestemmelsen ikke som registrering her i landet. Sådanne indførsler kan derfor ske uden afgift.

Et luftfartøj er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, hvis luftfartøjets ejer eller bruger er hjemmehørende dér, og det ikke har nogen tilknytning til det øvrige Danmark for så vidt angår ejer- og brugerforhold. De luftfartøjer, der er omfattet af bestemmelsen, er således:

Luftfartøjer, hvor både ejer og bruger er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Luftfartøjer, hvor ejer er udenlandsk, og bruger er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Luftfartøj er, hvor bruger er udenlandsk, og ejer er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Et skib hjemmehørende i Grønland er et skib med registreret hjemsted i Grønland. Registreret ejers bopæl eller hjemsted er uden betydning.

Til § 24

Efter straffebestemmelsen i stk. 1 straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt opgør afgiftsgrundlaget eller beregner afgiften forkert eller afgiver forkerte eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftsmyndighedens beregning af afgiften. Afgivelse af forkerte oplysninger mv. til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift efter § 15 straffes tilsvarende med bøde.

Begået en af overtrædelserne i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller opnå en uberettiget godtgørelse efter § 15, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, jf. stk. 2.1 stk. 3 bestemmes det, at der kan fastsættes straffebestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, og i stk. 4 at der kan pålægges juridiske personer strafansvar. Disse bestemmelser findes tilsvarende i andre skatte- og afgifts-

love.

Til § 25

Bestemmelsen omhandler fastsættelsen af administrative bøder. Der findes en tilsvarende bestemmelse i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 26

I stk. 1 fastsættes lovens ikrafttrædelsesdato til

Efter stk. 2 finder loven anvendelse på de anmeldelser til tinglysning eller registrering, som foretages fra og med ikrafttrædelsesdatoen. Det er registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelsen, der er afgørende. Der skal dog ikke betales afgift efter loven i det omfang, det dokument, der anmeldes til tinglysning eller registrering, allerede er afgiftsberigtiget efter og i overensstemmelse med stempelafgiftsloven. Der skal således kun ved anmeldelse til tinglysning betales den faste afgift på 1.200 kr. efter denne lov, hvis der tidligere retmæssigt er betalt stempelafgift af dokumentet. Det er uden betydning, om den betalte stempelafgift er større eller mindre end den registreringsafgift, der skal betales efter loven. Der skal således ikke betales en forskelsafgift eller ske refusion, i det omfang stempelafgiften afviger fra registreringsafgiften. Den faste afgift på 1.200 kr. skal betales, fordi dette afgiftselement ikke afløser stempelafgiften, men tinglysningsafgiften, der først skal betales ved dokumentets anmeldelse til tinglysning. Den faste afgift på 1.200 kr. skal dog heller ikke betales, hvis der allerede er betalt tinglysningsafgift af det dokument, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden. Det vil være tilfældet, hvis dokumentet inden ikrafttrædelsesdatoen har været anmeldt til tinglysning, men er blevet trukket tilbage eller afvist herfra, og påny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder efter § 41 c i lov om retsafgifter.

Til § 27

Efter bestemmelsen ophæves stempelafgiftsloven med virkning for dokumenter, der ikke er skadesforsikringsdokumenter, hvor stempelafgiftspligten ikke er indtrådt inden den Tilsvarende ophæves afsnit III A. Afgifter for tinglysning i lov om retsafgifter med virkning for dokumenter, som ikke er anmeldt til tinglysning inden den Efter stempelafgiftslovens § 1 indtræder stempelpligten som udgangspunkt ved dokumentets oprettelse. Dokumenter, som efter at være blevet afvist fra tinglysning på ny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder, jf. retsafgiftslovens § 41 c, men

hvor den nye anmeldelse først sker efter lovens ikrafttræden, anses som anmeldt til tinglysning inden lovens ikrafttræden. Som det fremgår af bemærkningerne til § 26, stk. 2, skal der ikke i dette tilfælde betales den faste afgift på 1.200 kr. efter loven, da der allerede er betalt tinglysningsafgift efter retsafgiftsloven.

Til § 28

Med ophævelsen af stempelafgiftsloven for dokumenter, der ikke er skadesforsikringsdokumenter og retsafgiftslovens bestemmelser om tinglysningsafgifter i § 27 vil de fritagelser for disse afgifter, der tidligere er fastsat i anden lovgivning, ikke længere være relevante. Det præciseres derfor i stk. 1, at andre loves bestemmelser om fritagelse for stempelafgift og tinglysningsafgift bortfalder samtidig med lovens ikrafttrædelse. Omfanget af afgiftspligten er således alene fastlagt i denne lov. Bestemmelsen i stk. 2 harmonerer med princippet i stempelovens § 91, stk. 5, således at anvendelsesområdet for nærværende lov er begrænset til dokumenter, hvis afgiftspligt indtræder den.... eller senere.

Efter stk. 2 anses pantebreve, der tidligere er afgiftsberigtiget efter den hidtidige stempelafgiftslov, som afgiftsberigtiget efter nærværende lov, når ændringer i pantebrevet anmeldes til tinglysning eller registrering. Det betyder f.eks., at der ved tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb efter et pantebrev skal betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen, for ejerpantebreve hovedstolen, og den nye panthæftelse.

Det gælder, uanset om det pågældende dokument er ustemplet i henhold til fritagelsesbestemmelserne i stempeloven eller ikke er stemplet efter sit pålydende i henhold til en værdierklæring efter stempelovens § 57, stk. 4, 2. pkt. Ved tinglysning eller registrering af andre påtegninger på pantebreve, herunder vedrørende rykninger eller relaxationer, samt ændring i rente-, afdrags- eller opsigelsesvilkår, betales der alene afgift efter § 7.

Der er ikke i lovforslaget en bestemmelse om rene afløsningsdokumenter svarende til § 10, stk. 2 i stempeloven.

Til § 29

Loven finder ikke anvendelse på Færøerne og i Grønland.

Skitse
til
Lov om ændring af lov om stempelafgift
(forhøjelse af forsikringsstempel mv.)

§ 1

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 591 af 11. august 1998 om stempelafgift foretages følgende ændringer:

1. § 3 A, stk. 1, ændres til: "Forsikringsdokumenter vedrørende direkte tegnede forsikringer i skadesforsikringsselskaber, for hvilken risikoen er placeret her i landet, uanset hvor de oprettes".

2. Følgende bestemmelser ophæves: § 3 B, § 34, § 35, § 36, § 37, § 38, § 39, § 41, § 42, § 43, § 44, § 45, § 45 A, § 46, § 47, § 48, § 49, § 50, § 56, § 57, § 58, § 59, § 60, § 61, § 62, § 62 A, § 62 B, § 63 og § 65.

3.1 § 66, stk. 1, ændres til: "Stempelafgiften for forsikringer tegnet i skadesforsikringsselskaber med undtagelse af de i § 69, stk. 1, nævnte forsikringer er enten "29 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum eller del deraf eller 14 pct. af præmien".

4.1 § 69, stk. 1, indsættes som nyt nr. 6: "Kreditforsikringer og kautionsforsikringer", som nyt nr. 7: "Livsforsikringer", og som nyt nr. 8 "Forsikringer som efter lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger mv. (invalidforsikringer) skal tegnes i et livsforsikringsselskab som betingelse for, at pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 19 fra og med 1996 finder anvendelse".

5. Følgende bestemmelser ophæves: § 71, § 72, § 73, § 74, § 75, § 76, § 77, § 79, § 80, § 81, § 82, § 83, § 84, § 85, § 86, § 87, § 87 A, § 90, stk. 1-3, nr. 1-7, og § 90, stk. 3, nr. 11-14.

§2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for dokumenter, herunder forsikringsdokumenter, hvis stempelpligt indtræder fra og med den.....

Lovbemærkninger til skitse til lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv.

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget har til formål at ophæve stempelafgiften på livsforsikringer og at videreføre stempelafgiften på det øvrige forsikringsområde med en opjustering af satserne. Samtidig afløses stempelafgiften udenfor forsikringsområdet af en registreringsafgift ved tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv. Forslaget skal sikre, at provenuet fra forsikringsafgiften bidrager til, at den samlede omlægning bliver provenuneutral.

Gældende regler på forsikringsområdet

De materielle afgiftsbestemmelser er anført i stempelafgiftslovens §§ 65 - 69.

Der skelnes imellem livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer (1,50 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum) og anden forsikring (enten 25 øre pr. 5.000 kr.'s forsikringssum eller 12 pct. af 1. års præmie), idet dog lovpligtige ansvarsforsikringer efter færdselsloven altid skal betale 12 pct. af 1.års præmie, dog max. 8 kr.

Generalpolicer stemples efter § 67 med 5 kr., og genforsikringskontrakter stemples med 50 kr.

Følgende forsikringer er helt afgiftsfri efter § 69:

- 1) forsikringer tegnet i små lokale skadesforsikringsselskaber, der ikke er under tilsyn
- 2) forsikringer i medfør af lov om arbejdsskadeforsikring
- 3) sø- og transportforsikring samt luftfartøjsforsikring
- 4) gruppelivsforsikringer
- 5) forsikringer med forsikringssum på højst 10.000 kr.

Den territoriale tilknytning fremgår af hovedreglen i stempelovens § 3. Efter liberaliseringen af forsikringsområdet efter EU's 2. skadesforsikringsdirektiv og EU's 2. livsforsikringsdirektiv er der specielle regler for EU-medlemsstater på forsikringsområdet efter stempelovens § 3 A og § 3 B.

Problemer ved de gældende regler

Der foreligger en konkurrenceforvridning mellem pengeinstitutter, forsikrings-selskaber og pensionskasser på livsforsikrings- og pensionsopsparingsordninger. Problemet opstår, fordi de forskellige pensionsprodukter på det danske marked ikke behandles ens med hensyn til stempelafgift. Stempelafgiften hviler på pensionsordninger i livsforsikringsselskaber, men ikke på de pensionsordninger, der tegnes i pengeinstitutter og pensionskasser. Derimod er en livsforsikring i et forsikringsselskab, der sælges via et pengeinstitut, stempelpligtig.

Lovforslaget

Lovforslaget om stempelafgift om videreførelse og forhøjelse af stempelafgiften på forsikringsrådet bygger på Betænkning fra Stempeludvalget, hvor der ikke blev opnået enighed om en brugbar ny afgiftsmodel på forsikringsområdet. Udvalget har derfor anbefalet, at de gældende regler om stempelafgift på forsikringer videreføres, dog således at livsforsikringer fritages for stempelafgift og dermed ligestilles konkurrencemæssigt med andre former for pensionsopsparinger. Det er endvidere anbefalet, at garanti- og kautionsforsikringer fritages for afgift i konsekvens af, at stempelafgiften af garanti- og kautionsdokumenter foreslås ophævet. Udvalgets flertal anbefaler endvidere, at der samtidig sker en forhøjelse af afsatserne for de fortsat stempelpligtige forsikringer med henholdsvis 16 pct. og 16 2/3 pct.

Provenumæssige konsekvenser

Stempelafgifterne på forsikringsområdet har hidtil indbragt ca. 200 mill. kr., og provenutabet ved at ophæve stempelafgiften på livsforsikringer, garanti- og kautionsforsikring forventes at blive på ca. 70 mill. kr., mens merprovenuet fra forhøjelsen af afsatserne for skadesforsikringer skønnes at blive 20 mill. kr.

Den nye registreringsafgift skønnes at indbringe et årligt provenu på ca. 4.545 mill. kr. (1997-niveau), hvoraf de ca. 1.925 mill. kr. vedrører den faste afgift og 2.620 mill. kr. vedr. værdiafgiften. Hertil kommer et provenu fra forsikringsområdet på ca. 150 mill. kr. årligt, og et provenu vedr. overdragelse mv. af skibe og fly på 50 mill. kr. årligt, hvilket giver et samlet provenu på ca. 4.745 mill. kr. årligt. Merprovenuet på 20 mill. kr. i forhold til helårsniveauet i 1997 på 4.725 mill. kr. skyldes enhedssatsens afrunding. Afrundingsprovenuet skal også dække de udgifter, som statsinstitutioner mv. vil blive påført i forbindelse med ophævelsen af de særlige fritagelsesregler, navnlig § 79, stk. 1, nr. 3, og § 81 i stempeloven. Den samlede omlægning skønnes herefter at blive provenuneutral.

Kontrolmæssige aspekter

Forslaget om at videreføre de gældende regler på forsikringsområdet indebærer ikke kontrolmæssige problemer.

Der er ikke på forsikringsområdet de samme problemer med indviklede arrangementer med henblik på at undgå stempelafgiften som på låneområdet. Der er heller ikke de samme problemer ved grænseoverskridende forsikringsydelser, i hvert fald ikke inden for EU.

Adm in istrative forhold

Forslaget om at videreføre de gældende regler på forsikringsområdet indtil videre vil ikke få konsekvenser for statslige myndigheder, eller andre offentlige myndigheder.

I den forbindelse bemærkes, at stempelafgiften af forsikringer ikke på nuværende tidspunkt er teknologisk forældet i samme grad som forholdet er på de øvrige hidtidige stempelområder.

Erhvervmæssige konsekvenser

Ophævelsen af stempelafgift på livsforsikringer, garantiforsikringer og kautionsforsikringer vil indebære en lettelse for erhvervslivet. En videreførelse af de gældende regler på andre forsikringer med en forhøjelse på 16 pct. henholdsvis 16 2/3 pct. kan få konsekvenser for erhvervslivet. Den samlede omlægning på hele stempel- og tinglysningsafgiftsområdet skønnes imidlertid at være afgiftsneutral, og dette forslag skønnes derfor ikke at få nævneværdige erhvervmæssige konsekvenser.

Forholdet til miljøretten

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

De gældende regler om forsikringsstempel i stempelovens kapitel 12 videreføres, dog således at livsforsikringer, kreditforsikringer og kaufionsforsikringer fritages for stempelafgiften. Der sikres herved en bedre konkurrencemæssig stilling mellem livsforsikring og andre pensionsordninger. Endvidere fritages visse invalideforsikringer for stempelafgift og som ellers fortsat ville være stempelpligtige, uanset at de er tegnet af et livsforsikringsselskab. Det er de forsikringer vedrørende tab af arbejdsevne, der efter reglerne i lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskattning af pensionsordninger mv. (invalideforsikringer) skal tegnes i livsforsikringsselskaber som betingelse for, at pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse. Lov nr. 1122 af 21. december 1994 havde til formål at forhindre, at der skete realrenteafgiftsbesparelse ved skattefri overførelse af fradragsberettigede pensionsordninger med løbende udbetalinger (invalideforsikringer) til skadesforsikringsselskaber. Invalideforsikringer med fradragsret kunne derfor ikke placeres i skadesforsikringsselskaber men kun i livsforsikringsselskaber. Denne afgiftsfritagelse omfatter ikke andre forsikringer for tab af arbejdsevne, der i stedet kan overføres eller oprettes i et skadesforsikringsselskab. I konsekvens af, at stempelafgiften afskaffes på garanti- og kaufionsdokumenter, fritages kredit- og kaufionsforsikringsdokumenter for stempelafgift (forsikringsklasse 14 og 15).

Der er ikke tilsigtet nogen ændring i berigtigelse af stempelafgift af de fortsat afgiftsbelagte forsikringer. Således videreføres § 10 om forskelsstempling ved forhøjelse af forsikringssummen eller præmien, herunder indexregulering. Endvidere videreføres § 53, stk. 5, om afgiftsfri udstedelse af ny forsikringspolice på uændrede vilkår vedrørende den faste ejendom til det fortsættende selskab efter en fusion. Endvidere videreføres § 78 om stempelfri indtræden i afdødes forsikringer for ægtefælle eller arvinger. De almindelige bestemmelser i afsnit I, §§ 1 - 33, videreføres derfor tilligemed straffebestemmelser i afsnit IV, §§ 88-89, klagebestemmelse i afsnit IV A, § 89 A, og overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser i afsnit V, §§ 90-92. De øvrige bestemmelser om de enkelte stempelpligtige dokumenter i stempelovens afsnit II §§ 34- 63, ophæves sammen med fritagelsesreglerne i afsnit III, §§ 79-87 A. Dokumenter vedrørende ejer- og panterrettigheder i fast ejendom, skibe, fly mv. vil herefter blive omfattet af lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv., medens dokumenter om lejeforhold, låneforhold mv. bliver afgiftsfri.

Der sker endvidere en opjustering af stempelafgiften på andre forsikringer end livsforsikringer, der hermed bidrager til, at den forenkling af stempel- og tinglysningsafgifterne, som i øvrigt foreslås, kan blive provenuneutral.

Satseme i § 66, stk. 1, forhøjes til 0,29 kr. pr. 5.000 kr.s forsikringssum eller 14 pct. af præmien, hvilket medfører forhøjelse med henholdsvis 16 pct. og 16 2/3 pct.

Stempelafgiften af forsikringer er på nuværende tidspunkt ikke teknologisk forældet i samme grad som forholdet er på de øvrige stempelafgiftsområder.

I forbindelse med videreførelsen af reglerne på forsikringsområdet skal der fortsat være mulighed for at en ægtefælle eller en arving, der har overtaget afdødes gældsansvar, stempelfrit kan indtræde i de af afdøde indgåede kontraktsforhold vedrørende forsikringer.

Til §2

Efter bestemmelsen forhøjes afgiften på forsikringer efter § 66, stk. 1. Virkningstidspunktet er fastsat fra og med den....

Fra samme tidspunkt ophæves stempelafgiftsloven for dokumenter, der ikke er forsikringsdokumenter, hvor stempelafgiftspligten ikke er indtrådt inden den

Forsikringsdokumenter, hvoraf der er betalt stempelafgift, anses som afgiftsberigtiget efter reglerne i denne lov. Ved senere forhøjelse af forsikringssummen, skal der alene betales afgift efter § 1 for den del af forsikringssummen, der overstiger det beløb, hvoraf der er betalt stempelafgift.

/ konsekvens af, at lovforslaget om en registreringsafgift ved tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv. og nærværende forslag begge forudsætter delvis ophævelse af stempelloven, kan en samskrivning af lovforslagene blive resultatet ved den senere fremsættelse.

Bekendtgørelse af lov om stempelafgift¹⁾

Herved bekendtgøres lov om stempelafgift, jf. lovekøndtgørelse nr. 1066 af 6. december 1996, med de ændringer, der følger af lov nr. 234 af 2. april 1997, lov nr. 388 af 10. juni 1997, lov nr. 804 af 24. oktober 1997 og lov nr. 978 af 17. december 1997.

Afsnit I

Almindelige bestemmelser

Kapitel 1

Stempelpligten

§ 1. *Stempelafgift svares af de i afsnit II nævnte dokumenter.*

§ 2. *Stempelpligten indtræder ved dokumentets oprettelse, medmindre andet er bestemt i loven. Er dokumentet underskrevet af flere parter på forskellige dage, indtræder stempelpligten ved den første underskrift, jf. dog § 7, stk. 1.*

§ 3. *Et dokument er kun stempelpligtigt, når*

- 1. parterne er hjemmehørende her i landet, eller*
- 2. en af parterne er hjemmehørende her i landet, og dokumentet er underskrevet her af en af parterne.*

§ 3 A. *Forsikringsdokumenter vedrørende direkte skadesforsikringer, for hvilke risikoen er placeret her i landet, er stempelpligtige, uanset hvor de oprettes.*

Stk. 2. Såfremt risikoen efter stk. 1 er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, finder § 3 ikke anvendelse.

§ 3 B. Forsikringsdokumenter vedrørende direkte livsforsikringer, for hvilke forpligtelsen efter forsikringen består her i landet, er stempelpligtige, uanset hvor de oprettes.

Stk. 2. Såfremt forpligtelsen består i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, finder § 3 ikke anvendelse.

§ 4. Følgende dokumenter er dog stempelpligtige, uanset om de omfattes af § 3:

1. Dokumenter om overdragelse af faste ejendomme her i landet og her registrerede skibe samt dokumenter, hvorved der stiftes eller overdrages rettigheder over sådanne ejendomme eller skibe, når en af parterne er hjemmehørende her i landet.
2. Forsikringsdokumenter, der angår formuegoder her i landet eller personer, der er hjemmehørende her, medmindre det af dokumentet fremgår, at ingen del af præmien skal betales her i **landet**, jf. dog **§ 3 A og § 3 B**.
3. Accepterede veksler, når acceptanten er hjemmehørende her i landet og vekslen skal betales her.
4. Dokumenter, som tinglyses her i landet, eller på grundlag af hvilke der i øvrigt foretages indførsel i et offentligt register her i landet.

Stk. 2. For de under **nr. 4** nævnte dokumenter indtræder stempelpligten ved tinglysningen eller registreringen.

Stk. 3. Når et selskab, et skib eller et luftfartøj er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, betragtes indførsel i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Skibsregistret eller Rettighedsregistret over Luftfartøjer ikke som registrering her i landet.

§ 5. Påtegninger på tidligere oprettede dokumenter er stempelpligtige efter samme regler som selvstændige dokumenter.

§ 6. Aftaler indgået til en protokol er stempelpligtige efter samme regler, som hvis aftalen var optaget i et dokument. Stempelpligten indtræder ved tilførslen til protokollen.

§ 7. Tilbud er ikke stempelpligtige. Skriftlig accept af et tilbud er stempelpligtig, hvad enten tilbuddet er afgivet skriftligt eller ej.

Stk. 2. En parts skriftlige bekræftelse af en mundtlig aftale er stempelpligtig.

Stk. 3. Telegrafiske meddelelser og fjernskrivermeddelelser betragtes ikke som skriftlige.

§ 8. Et dokument er stempelpligtigt, selv om den aftale, det vedrører, er betinget. Stempelpligten bortfalder ikke, fordi aftalen ophæves eller ikke opfyldes.

§ 9. Afgørende for et dokumentes stempelpligt er det retsforhold, som dokumentet vedrører, og dokumentets betegnelse **og** form erfor så vidt uden betydning.

Stk. 2. Vedrører et dokument flere selvstændige retsforhold, der **hver** for sig medfører stempelafgift, svares afgift for hvert retsforhold.

§ 10. Opretter parterne i et retsforhold samtidig flere dokumenter vedrørende dette, skal kun et af dokumenterne stemples. Stempelafgiften beregnes efter samme regler, som hvis samtlige bestemmelser havde været optaget i ét dokument.

Stk. 2. Opretter parterne i et retsforhold senere et nyt dokument vedrørende dette, er det nye dokument stempelfrit, hvis de bestemmelser, som det indeholder, kunne have været optaget i det første dokument, uden at stemplet for dette skulle være forhøjet. I øvrigt skal det nye dokument stemples med det beløb, hvormed stemplet for det første dokument skulle være forhøjet.

Stk. 3. Oprettes det nye dokument, inden det første er stemplet og inden udløbet af dets stemplingsfrist, **skal** kun det nye dokument stemples. Stempelafgiften beregnes på grundlag af retsforholdet efter oprettelsen af det nye dokument, men skal dog mindst udgøre det beløb, som det første dokument skulle være stemplet med.

§ 11. Et dokument, der ikke stemples eller stemples med nedsat afgift, fordi det slutter sig til et andet dokument, skal indeholde oplysning om stemplet til dette.

Stk. 2. Bekræftede genparter af stempelpligtige dokumenter skal forsynes med påtegning om det stempel, der er anvendt til dokumentet. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse med hensyn til ubekræftede genparter, der fremlægges for en ret eller vedlægges en ansøgning til en offentlig myndighed.

Kapitel 2

Stempelafgiftens beregning

§ 12. Fremkommer der ørebeløb ved beregningen af afgiften, afrundes afgiften nedad til hele kroner. Dette gælder dog ikke ved stempeling af forsikringsdokumenter og lodsedler.

§ 13. Er det beløb, hvorefter et dokument skal stemples, angivet i en udenlandsk pengesort, benyttes ved beregningen **af** stempelafgiften den **køber** kurs, der gælder for vedkommende pengesort ved stempelpligtens indtræden. For de pengesorter, der **noteres på** Københavns børs, regnes der med den noterede **køber**-kurs.

§ 14. Er det retsforhold, som dokumentet vedrører, udformet således, at der er adgang til at vælge mellem flere muligheder, beregnes stempelafgiften ud fra den mulighed, der medfører den højeste afgift.

§ 15. Skal stempelafgiften beregnes af vederlaget for en ydelse, medregnes ikke blot vederlaget til vedkommende part, men også, hvad der skal svares til tredjemand.

Stk. 2. Ved opgørelsen af vederlaget ses der **bort** fra

1. skatter og andre afgifter, som det ifølge lovgivningen påh viler erh ververen at udrede til det offentlige, samt afgift efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer nuv., uanset hvem der hæfter for denne

afgift,

2. bankhæftelse,
3. stedsevarende byrder, som erhververen overtager, herunder dog ikke forpligtelsen til at svare jordrente til det offentlige,
4. servitutter af enhver art, som erhververen skal respektere,
5. brugsrettigheder med hensyn til det overdragne eller en del heraf, som erhververen skal respektere, hvad enten brugsretten er led i en aftægt eller ej,
6. naturalydelser, som erhververen skal udrede, når ydelserne er led i en aftægt,
7. anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende,
8. medlemsforpligtelser, som erhververen overtager overfor andelsslagteri, andelsmejeri, grundejerforening, parcellforening og lignende sammenslutning,
9. omkostninger ved selve handelen.

Stk. 3. Såfremt de i stk. 2, nr. 4, 5 og 6, nævnte servitutter, brugsrettigheder og naturalydelser af en af parterne kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal dog denne pengeydelse medregnes til vederlaget.

Stk. 4. Overtager erhververen restancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, medregnes de overtagne restancer til vederlaget.

§ 16. Såfremt værdien af de ydelser, hvoraf stempelafgiften skal beregnes, ikke fremgår umiddelbart af dokumentet, skal parterne angive værdien efter bedste skøn.

Stk. 2. Har parterne forsømt den foreskrevne værdiangivelse, er parterne ikke enige om værdiangivelsen, eller er parternes angivelse af værdien efter stempelmyndighedens skøn for lav, skal værdien om fornødent fastsættes af vurderingsmænd udmeldt af retten. Parterne hæfter solidarisk for omkostningerne ved vurderingen. Skyldes vurderingen, at parternes angivelse af værdien efter stempelmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre vurderingsmændenes værdiansættelse ligger mere end 10 pct. over parternes.

§17. Stempelafgiften af naturalydelser beregnes af værdien (salgsværdien) ved dokumentets oprettelse.

Stk. 2. Naturalydelser, for hvilke der fastsættes kapitalstakst, omregnes dog efter den kapitalstakst, der senest er fastsat inden dokumentets oprettelse. Vedrører dokumentet en fast ejendom, regnes med kapitalstaksten på det sted, hvor ejendommen er beliggende. I øvrigt regnes med kapitalstaksten på det sted, hvor den, der skal svare ydelsen, bor ved dokumentets oprettelse.

§ 18. Stempelafgiften af periodiske ydelser på ubestemt tid beregnes, medmindre andet er bestemt i loven, af ydelsernes værdi efter følgende regler:

1. Er ydelserne tilsagt for bestandig eller for levetiden for én eller flere personer, der ikke er født ved dokumentets oprettelse, beregnes værdien til det 25-dobbelte af et års ydelse.
2. Er ydelserne tilsagt for levetiden for flere personer, der lever ved dokumentets oprettelse, beregnes værdien til det 15-dobbelte af et års ydelse.
3. I andre tilfælde beregnes værdien til det 10-dobbelte af et års ydelse.

Stk. 2. Er ydelserne ikke lige store hvert år, regnes med gennemsnittet, jf. dog §17.

Stk. 3. Er ydelserne tilsagt for levetiden for én eller flere personer, der lever ved dokumentets oprettelse, kan parterne vælge at beregne stempelafgiften på grundlag af en kapitalisering af ydelserne. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om udregningen af ydelsernes kapitalisering.

Stk. 4. Værdiberegningen efter stk. 1 og stk. 2 skal fremgå af dokumentet. Er beregningen foretaget efter reglerne i stk. 3, skal såvel kapitalværdien som den pågældendes alder fremgå af dokumentet.

§19. Stempelafgiften af periodiske ydelser på bestemt tid beregnes, medmindre andet er bestemt i loven, af ydelsernes samlede beløb.

Stk. 2. Er ydelsernes varighed tillige afhængig af en ikke tidsbestemt begivenheds indtræden, kan bestemmelserne i § 18 i stedet anvendes.

Kapitel 3

Stempelafgiftens berigtigelse

§ 20. Er den beregnede stempelafgift for et dokument mindre end 50 kr., skal stempelafgiften ikke berigtiges. Vedrører et dokument flere selvstændige retsforhold, der hver for sig medfører stempelafgift, indgår de retsforhold, hvor stempelpligten indtræder samtidig, i beregningen efter 1. pkt. Oprettelse senere et nyt dokument vedrørende et retsforhold, hvor afgiften af det første dokument ikke er berigtiget på grund af reglen i 1. pkt., skal den samlede afgift for dokumenterne berigtiges, hvis denne udgør 50 kr. eller derover.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse ved stempeling af veksler, forsikringsdokumenter og lodsedler.

Stk. 3. Det påhviler parterne i et retsforhold, hvorom der er oprettet et stempelpligtigt dokument, at sørge for, at dokumentet inden stemplingsfristens udløb, jf. dog stk. 1, stemples efter reglerne i §21, eller at dokumentet eller en bekræftet genpart af dette inden samme frist indleveres til stempelmyndigheden til afgørelse af stemplespørgsmålet. Er en part ikke i besiddelse af dokumentet eller en genpart af dette, kan han i stedet give stempelmyndigheden meddelelse om dokumentets oprettelse.

Stk. 4. Er dokumentet inden stemplingsfristens udløb indleveret til en anholdelsespligtig myndighed, jf. § 32, er det tilstrækkeligt, at dokumentet inden udleveringen stemples efter reglerne i §21.

Stk. 5. Stemplings/risten er 4 uger eller, hvis dokumentet ikke er oprettet her i landet, 8 uger fra stempelpligtens indtræden. Fristen kan forlænges af stempelmyndigheden, når omstændighederne taler derfor.

§ 21. Stempling uden medvirken af en stempelmyndighed kan foretages af de i § 22 nævnte myndigheder og særlige stempelmærkeforhandlere og af de anholdelsespligtige myndigheder, jf. § 32. Beregningen af afgiften påhviler parterne.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at visse arter af dokumenter samt dokumenter, for hvilke afgiften ikke overstiger et vist beløb, skal kunne stemples af parterne selv eller af andre på deres vegne.

Stk. 3. Skatteministeren kan give forsikringsselskaber, pengeinstitutter og lignende tilladelse til selv at stemple forsikringsdokumenter, gældsbreve, lånekontrakter og sikkerhedsdokumenter, som oprettes i forholdet mellem dem og deres kunder.

Stk. 4. Stempling uden medvirken af en stempelmyndighed sker ved benyttelse af stempelmærker eller på anden måde efter skatteministerens nærmere bestemmelse.

§ 22. Stempelmærker kan købes på tinglysningskontorerne og i Skibsregistret samt efter skatteministerens bestemmelse på andre offentlige kontorer og hos særlige stempelmærkeforhandlere. De særlige forhandlere vederlægges efter regler fastsat af skatteministeren.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for forvaltningen af stempelmærker, herunderfor de i stk. 1 nævnte myndigheders og særlige stempelmærkeforhandleres virksomhed.

§ 23. Stempelmyndigheden er statsamtmanden, i København overpræsidenten.

Stk. 2. Stempelmyndigheden fastsætter stempelafgiften

- 1. når parterne anmoder herom,*
- 2. hvis stempelmyndigheden bliver bekendt med, at et stempelpligtigt dokument efter stemplingsfristens udløb ikke er stemplet eller er stemplet for lavt.*

Stk. 3. Dokumenter eller genparter, for hvilke stempelmyndigheden fastsætter stempelafgiften, kan kun udleveres mod betaling af den fastsatte afgift.

Stk. 4. Skatteministeren bestemmer, hvorledes de af stempelmyndighederne fastsatte stempelafgifter skal berigtiges.

§ 24. Stempelmyndigheden kan pålægge parterne inden en nærmere angiven frist at fremkomme med de oplysninger, som er fornødne for beregningen af stempelafgiften.

Stk. 2. Har stempelmyndigheden fået et dokument i hænde, der ikke stemples eller stemples med nedsat afgift, fordi det slutter sig til et andet dokument, kan stempelmyndigheden pålægge den, der er i besiddelse af sidstnævnte dokument, at indsende dette inden en nærmere angiven frist. Det samme gælder, hvor stempelmyndigheden har fået en genpart af et dokument som nævnt i § 11, stk. 2, i hænde.

Stk. 3. Er der i henhold til § 20, stk. 3, givet stempelmyndigheden meddelelse om et dokumentets oprettelse, kan stempelmyndigheden pålægge den, der er i besiddelse af dokumentet, at indsende dette inden en nærmere angiven frist.

Stk. 4. Fremkommer de i stk. 1 nævnte oplysninger eller de i stk. 2 og 3 nævnte dokumenter ikke inden den angivne frist, kan stempelmyndigheden pålægge den pågældende daglige bøder, indtil oplysningen eller dokumentet fremkommer.

§ 25. Stempelmyndigheden kan af egen drift ændre sin afgiftsberegning til fordel for parterne. Ændring af beregningen til skade for parterne kan kun ske, hvis beregningen hviler på urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger fra parterne eller deres befuldmægtigede.

§ 26. Stempelmyndighedens afgørelser i henhold til §§ 23-25 kan påklages til skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse, inden 4 uger fra det tidspunkt, da den pågældende fik kendskab om afgørelsen. Der kan efter omstændighederne ses **bort** fra klagefristens oversiddelse.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan inden 4 uger indbringes for domstolene eller begæres indbragt for domstolene ved skatteministerens foranstaltning.

Stk. 3. Afgørelsen i henhold til stk. 1 eller 2 kan stadfæste den tidligere afgørelse eller ændre den til fordel eller til skade for den pågældende.

Kapitel 4

Godtgørelse af stempelafgift

§27. Stempelmærker, som er anvendt til dokumenter, der ikke er underskrevet og ubenyttede stempelmærker, kan hos de i § 22 nævnte myndigheder og særlige stempelmærkeforhandlere ombyttes med andre stempelmærker til samme samlede pålydende.

Stk. 2.1 stedet for ombytning kan mærkernes pålydende værdi godtgøres efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler.

§ 28. Stempelmyndigheden godtgør på begæring

1. stempel, der er anvendt til et stempelfrit dokument,
2. beløb, hvormed det stempel, der er anvendt til et dokument, overstiger den fastsatte stempelafgift.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis godtgørelsen for et dokument er mindre end 50 kr.

§ 29.²⁾ Kommer det retsforhold, som et dokument vedrører, ikke til eksistens, eller annulleres aftalen med eller uden erstatning, kan stempelmyndigheden bestemme, at det anvendte stempel skal godtgøres. Stempelmyndigheden godtgør **dog** på begæring stempel af dokumenter vedrørende en aftale, der bortfalder som følge af tilbagetrædelse efter reglerne i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom nu v., eller som følge af tilbagetrædelse efter §8 i lov **om** forbrugeraftaler, der giver brugsret **til** fast ejendom

på *timesharebasis*, når tilbagetrædelsen sker senest 10 dage efter aftalens indgåelse.

Stk. 2. Når en overdragelse er gået tilbage, kan stempelmyndigheden tillade, at også stemplet til det herom oprettede dokument godtgøres.

Stk. 3. Godtgørelse kan kun finde sted, såfremt det stempel, der er anvendt til dokumentet, mindst udgør 50 kr.

Stk. 4. I de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde kan stempelmyndigheden tillade, at et ustemplet dokument forbliver ustemplet

Stk. 5. Godtgørelse efter stk. 1 og 2 og stempelfritagelse efter stk. 4 kan kun ydes, hvis det pågældende dokument afgives til stempelmyndigheden. Stempelmyndigheden kan dog frafalde dette krav, hvor særlige omstændigheder taler derfor.

§ 30. Stempelmyndighedens afgørelser i henhold til §§ 28 og 29 kan påklages til skatteministeren. Bestemmelserne i § 26, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Bestemmelsen i § 26, stk. 2, finder anvendelse på afgørelser truffet i henhold til § 28.

Kapitel 5

Hæftelses- og kontrolbestemmelser

§ 31. Enhver, der *er* part i det retsforhold, som et stempelpligtigt dokument vedrører, hæfter for betaling af stempelafgiften. Hvis en part ikke *har* fast ophold her i landet, og dokumentet på hans vegne er underskrevet af en herboende person, hæfter tillige denne for afgiften.

Stk. 2. Den, der ved overdragelse eller på anden måde er indtrådt som berettiget efter et dokument, der ikke er tilstrækkeligt stemplet, skal inden 4 uger efter modtagelsen af dokumentet indsende dette eller en bekræftet genpart heraf til vedkommende stempelmyndighed, medmindre dokumentet er stemplet i henhold til en stempelmyndigheds afgørelse, eller dokumentet inden nævnte frist indleveres til en anholdelsespligtig myndighed. Det samme gælder den, der erhverver panteret i et dokument. Forsømmer han indsendelsen til stempelmyndigheden, og kan de afgiftspligtige, jf. stk. 1, åbenbart ikke betale den skyldige afgift, eller er deres opholdssted ubekendt, bliver han medansvarlig for betalingen.

Stk. 3. Skyldig stempelafgift kan med tillæg af renter og omkostninger inddrives ved indeholdelse i løn nuv. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kil-deskatteloven.

§ 32. Følgende myndigheder er anholdelsespligtige:

1. Ministerierne.
2. Justissekretærerne ved Højesteret, landsretterne og Sø- og Handelsretten med hensyn til de for retten fremlagte dokumenter, samt dommerne ved underretterne.
3. Kuratorer og eksekutorer.

4. *Politi- og anklagemyndighederne.*
5. *Landsskatteretten og Told- og Skattestyrelsen.*
6. *Chefen for Skibsregistret samt cheferne for distriktskontorerne, for så vidt angår dokumenter, der ikke skal indsendes til Skibsregistret.*
7. *Overregistrator ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som **chef** for dette register og som tilforordnet ved Finanstilsynet.*
8. *Direktøren for Patentdirektoratet.*

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at også andre myndigheder end de i stk. 1 nævnte skal være anholdelsespligtige.

§ 33. De anholdelsespligtige myndigheder skal anholde stempelpligtige dokumenter, som efter stemplingsfristens udløb er kommet dem i hænde, når

1. *dokumentet er ustemplet,*
2. *det anvendte stempel antages at være for lavt,*
3. *stemplingen først er sket efter udløbet af stemplingsfristen, medmindre stemplingen er foretaget af en anholdelsespligtig myndighed, jf. stk. 2,*
4. *stempling efter § 21 ikke er sket i overensstemmelse med de regler, der gælder for sådan stempling.*

Stk. 2. Er et dokument som nævnt i stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, kommet den anholdelsespligtige myndighed i hænde inden stemplingsfristens udløb, må dokumentet kun udleveres, såfremt stemplingen forinden er bragt i orden. Er dette ikke sket, skal dokumentet anholdes.

Stk. 3. Endvidere skal dokumentet og genparter som nævnt i § 11 anholdes, når de ikke giver oplysning om stemplet til det dokument, hvortil de slutter sig, eller giver oplysning om et stempel, som må antages at være for lavt.

Stk. 4. Det anholdte dokument eller den anholdte genpart fremsendes til stempelmyndigheden, når den myndighed, der har anholdt dokumentet (genparten), har afsluttet behandlingen af den sag, hvorunder dokumentet (genparten) er anholdt.

Stk. 5. Et dokument, der alene indleveres til stempling, må ikke anholdes.

*Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter tinglysningsdommere og **chefen** for Skibsregistret kan stemple dokumenter som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, når det manglende stempel ikke overstiger et nærmere angivet beløb og overtrædelsen skønnes at være af så underordnet betydning, at strafansvar ikke bør gøres gældende.*

Stk. 7. Testamenter må ikke anholdes, så længe testator lever.

Afsnit II

De enkelte stempelpligtige dokumenter

Kapitel 6

Dokumenter om overdragelse

§ 34. Dokumenter om overdragelse af ejerboliger her i landet stemples med 0,6 pct., jf. dog § 34 A. Dokumenter om overdragelse af anden fast ejendom her i landet stemples med 1,2 pct. Ved ejerboliger forstås ejendomme til helårsbeboelse, der indtil overdragelsen var eller ved overdragelsen bliver bestemt til *brug* for ejeren. Stempelbeløbet beregnes af købesummen, dog mindst af den senest før dokumentets oprettelse ansatte ejendomsværdi, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven).

Stk. 2. For ejendomme, hvor vurderingsmyndighederne har foretaget en fordeling af ejendomsværdien på den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og på resten af ejendommen efter vurderingslovens § 33, stk. 4-7, stemples som ejerbolig den del af ejendommens værdi, som forholdsmæssigt kan henføres til ejerens bolig. Den resterende del af ejendommens værdi stemples som *anden fast ejendom*. Såfremt vurderingsmyndighederne på tidspunktet for dokumentets oprettelse endnu ikke har foretaget nævnte fordeling, skal parterne i dokumentet angive fordelingen af ejendommens værdi efter bedste skøn. I tilfælde af tvangsauktion angives skønnet af erhververen.

Stk. 3. Såfremt den overdragne ejendom ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for dokumentets oprettelse, eller såfremt der i tiden mellem den sidste vurdering og dokumentets oprettelse er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, i dokumentet angive ejendommens værdi efter bedste skøn, og stemplet skal da mindst beregnes på grundlag af den angivne værdi. Med hensyn til værdiangivelsen finder reglerne i § 16, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Stempelmyndigheden kan dog bestemme, at den ejendomsværdi, som ansættes første gang efter dokumentets oprettelse, anvendes i stedet for den i § 16, stk. 2, nævnte vurdering.

Stk. 4. Begæres der i forbindelse med dokumentets oprettelse vurdering efter vurderingslovens § 4, træder ejendomsværdien efter denne vurdering i stedet for den i stk. 1 nævnte ejendomsværdi eller den i stk. 2 nævnte værdiangivelse.

Stk. 5. Ved salg af fast ejendom på auktion indtræder stempelpligten ved auktionens slutning. Har en pant- eller udlægshaver i ejendommen, herunder en håndpanthaver i et pantebrev i ejendommen, erhvervet denne ved tvangsauktion, uden at den pant- eller udlægssikrede fordring er blevet dækket ved budsummen, indtræder stempelpligten dog først ved udstedelsen af auktionsskødet. Dokument om overdragelse af retten til at få skøde udstedt stemples i såfald som dokument om overdragelse af ejendommen.

Stk. 6. Udskrift af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, et handelsregister eller andet offentligt register, der tinglyses som adkomst på fast ejendom, stemples som dokument om overdragelse af ejendommen. Stempelpligten indtræder ved tinglysningen.

Stk. 7. Dokumenter om overdragelse af fast ejendom i udlandet stemples med 1 promille af vederlaget.

Stk. 8. Dokumenter om overdragelse af bygning til nedrivning uden samtidig overdragelse afgrunden stemples efter reglerne i § 41.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regler for påtegning af dokumenter om overdragelse af ejerboliger som betingelse for stempeling efter stk. 1,1. pkt.

§ 35. Har overdrageren af fast ejendom forbeholdt sig eller andre en brugs- eller servitutret med hensyn til den overdragne ejendom, kræver bestemmelsen herom ikke særskilt stempel, medmindre der skal erlægges et periodisk vederlag for retten.

§ 36. Har en pant- eller udlægshaver i fast ejendom, herunder en håndpanthaver i et pantebrev i ejendommen, erhvervet denne ved tvangsauktion, uden at den pant- eller udlægssikrede fordring er blevet dækket ved budsummen, har han ved henvendelse til stempelmyndigheden krav på at få godtgjort stemplet til det til ham udstedte skøde, såfremt han har afhændet ejendommen inden 4 år fra auktionsdagen. Bestemmelsen i § 26 finder tilsvarende anvendelse.

§37. For dokumenter om mageskifte beregnes stempel for hver overdragelse for sig.

§ 38. Når et dokument om overdragelse af fast ejendom indleveres til tinglysning, skal det være forsynet med påtegning om ejendomsværdien på dokumentets oprettelsestid eller om, at ejendommen ikke var selvstændigt vurderet på dette tidspunkt. Tinglysningsdommeren skal afvise dokumentet, såfremt påtegningen mangler.

Stk. 2. Skatteministeren bestemmer, hvilke myndigheder der skal give påtegningerne.

§ 39.³⁾ Dokumenter om overdragelse af handelsskibe med tilbehør stemples med 1 promille af vederlaget. Dokumenter om overdragelse af andre fartøjer med tilbehør stemples dog med 4 promille af vederlaget. Dokumenter om overdragelse af nybyggede skibe til udenlandsk køber er dog stempelfri, når Eksportkreditrådet som betingelse for kaution forforhåndslån i Skibskredittifonden kræver, at skibsværftet stiller sikkerhed i skibet i byggeperioden.

Stk. 2. Ved salg afskib på auktion indtræder stempelpligten ved hammerslaget.

Stk. 3. Når der på grundlag af en udskrift af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, et handelsregister eller andet offentligt register sker registrering af ejerskifte med hensyn til skib, svares stempelafgift som for overdragelse. Stempelpligten indtræder ved registreringen.

Stk. 4. Dokumenter om overdragelse afskibe til ophugning stemples efter reglerne i § 41.

§ 40. (Ophævet).

§ 41. Dokumenter om overdragelse eller levering af andet løsøre end nævnt i § 39 samt dokumenter om levering afvand, gas, elektricitet, varme og lignende stemples med 1 promille af vederlaget.

Stk. 2. Fritaget for stempelafgift er dokumenter om overdragelse eller levering af

1. varer, hvormed køberen driver handel,
2. råstoffer, halvfabrikata, helfabrikata bortset fra driftsmateriel, hjælpevarer og lignende, som af køberen benyttes til fremstilling af varer til salg,
3. emballage til brug ved køberens salg af varer.

§ 42. Dokumenter om overdragelse af goodwill, opfinder- og patentrettigheder, rettigheder til varemærker og mønstre, ophavsrettigheder og lignende stemples med 1 promille af vederlaget.

§ 43. Har *en* fast ejendom eller et skib været genstand for flere overdragelser, er et skøde, der udstedes til en anden end den oprindelige erhverver, stempelfrit, såfremt der er oprettet et dokument om overdragelsen til denne. I øvrigt stemples skødet efter samme regler som et dokument om sidstnævnte overdragelse.

§ 44. Vedrører et dokument overdragelse af flere formuegoder, for hvis overdragelse der efter §§ 34-42 gælder forskellig stempelafgift, skal parterne, i tilfælde af tvangsauktion erhververen, i dokumentet angive, hvorledes vederlaget fordeler sig på de nævnte formuegoder. Indeholder dokumentet ikke sådan angivelse, beregnes afgift af det samlede vederlag efter den bestemmelse, der medfører den højeste afgift. Angiver parterne hver sin fordeling, lægges den fordeling til grund, der medfører den højeste afgift.

Stk. 2. Et dokument, der alene går ud på stiftelse afret, ikke tillige pligt, til køb af et formuegode, betragtes ikke som dokument om overdragelse.

§ 45. Bestemmelserne i §§ 34-44 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter om overdragelse af anparter i formuegoder. Dette gælder, selv om overdragelsen sker til en medejer af formuegodet. Hvor anpartsforholdet får betydning for stempelberegningen, skal dette forhold fremgå af det pågældende dokument.

Kapitel 6 A

Anmeldelser om opdeling i ejerlejligheder

§ 45 A. Dokumenter om anmeldelse om opdeling af en ejendom i ejerlejligheder skal stemples med et beløb svarende til 1.500 kr. for hver ejerlejlighed, der er optaget i den til anmeldelsen hørende fortegnelse over ejerlejlighederne.

Stk. 2. Dokument om ændring af tidligere tinglyst anmeldelse skal stemples med 1.500 kr. for hver ejerlejlighed, hvormed ejendommens antal af ejerlejligheder forøges.

Stk. 3. Afgiften efter stk. 1 og 2 udgør dog 4.500 kr. pr. ejerlejlighed, såfremt byggetilladelse til opførelse af den bygning, hvori ejerlejlighederne findes, er givet inden 1. juli 1966.

Stk. 4. Stempelpligten indtræder ved dokumentets indlevering til tinglysningsdommeren.

Kapitel 7

Dokumenter om brugsrettigheder

§ 46. Lejekontrakter **om** faste ejendomme, lejligheder eller værelser og om lokaler eller dele heraf stemples med 1 pct. af den højeste årlige leje. På samme måde stemples forpagtningskontrakter **om** faste ejendomme, lejekontrakter om pladser og lignende og om reklame- og skilteplads i **og på fast ejendom**. Er kontrakten indgået for et bestemt tidsrum kortere end 1 år, stemples den med 1 pct. af det samlede vederlag.

Stk. 2. Skal der betales et vederlag en **gang** for alle, anses en så stor del af dette, som efter kontrakttidens længde svarer til vederlag for 1 år, som årlig leje eller forpagtningsafgift. Ved anvendelsen af denne bestemmelse anses kontrakter, der er indgået for flere personers livstid, for indgået for et tidsrum på 15 år og andre kontrakter, der er indgået for ubestemt tid, for indgået for et tidsrum på 10 år. Er kontrakten indgået for et tidsrum på 25 år eller derover, forhøjes stempelaafgiften af det vederlag, som skal betales en **gang** for alle, til det dobbelte.

Stk. 3. Dokumenter om fremleje stemples efter samme regler som lejekontrakter.

Stk. 4. **Stempelfri** er

1. dokumenter om leje af bokse i banker, sparekasser og lignende,
2. dokumenter om brugsret til gravsteder, herunder begravelsesbreve og gravstedsskøder.

§ 47. Når lejeren eller forpagteren ifølge kontrakten skal udrede de skatter og **afgifter**, forsikringspræmier og prioritetsydelse, der påhviler ejendommen, skal disse ydelser medregnes til det stempelpligtige vederlag med deres årlige beløb ved kontraktens oprettelse.

§ 48. Bestemmelserne i § 10 finder anvendelse ved stempling af dokumenter om forhøjelse af leje eller forpagtningsafgift, selv om aftalen om forhøjelse indgås med en anden end den oprindelige udlejer eller bortforpagter.

Stk. 2. Dokumenter om forhøjelse af leje eller forpagtningsafgift er stempelfri, hvis forhøjelsen skyldes stigning i skatter, afgifter og andre ydelser, der af det offentlige pålægges ejendommen, eller i wc- og vandafgifter, elektricitets-, renovations- og skorstensfejningsbidrag eller lignende, der pålægges efter takster, som er fastsat eller godkendt af det offentlige.

§ 49. Dokumenter om ret til at tage tørv, brunkul, rør, kalk, ler, sten, grus og lignende fra en ejendom samt dokumenter om jagt- og fiskeriret og lignende rettigheder stemples efter samme regler som lejekontrakter **om fast ejendom**. Stempelaafgiften udgør dog mindst 50 kr.

Stk. 2. Dokumenter om andre servitutrettigheder stemples med 50 kr., uanset om dokumentet er udstedt af ejerne af flere ejendomme.

Kapitel 8

Entreprisekontrakter

§ 50. Entreprisekontrakter om bygge- og anlægsarbejder på faste ejendomme her i landet og om forandring og reparation af sådanne ejendomme stemples med 1 promille af vederlaget. På samme måde stemples entreprisekontrakter om bjærgning og bugsering.

Stk. 2. Kontrakter om bygning, forandring og reparation afskibe stemples med 1/5 promille af vederlaget.

§ 51. (Ophævet).

Kapitel 9

Dokumenter om selskabsforhold

§ 52. (Ophævet).

§ 53. Såfremt der i aktieselskaber, herunder kommanditaktieselskaber, eller i andre selskaber eller foreninger, hvor ingen af deltagerne eller medlemmerne hæfter personligt for selskabets eller foreningens forpligtelser, af deltagerne eller medlemmerne indskydes fast ejendom, stemples et herom oprettet dokument som overdragelse af ejendommen, jf. §§ 34-38. Dokumenter om indskud af andre formuegoder er stempel-fri.

Stk. 2. Dokumenter, hvorved selskabets eller foreningens ejendele overdrages eller udloddes til deltagere eller medlemmer, stemples efter samme regler, som hvis den pågældende ikke var deltager eller medlem, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ved udlodning af fast ejendom skal afgiften beregnes som nævnt i stk. 1. Ved udlodning af formuegoder af de i §§ 39, 41 og 42 nævnte arter skal afgift beregnes af det pågældende formuegodes værdi. Reglerne i § 16 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder også anvendelse på selskaber eller foreninger med vekslende medlemsantal eller vekslende kapital, selv om medlemmerne hæfter personligt, og på kommanditselskaber, for så vidt angår forholdet mellem selskabet og kommanditisterne.

Stk. 5. Stempelfri er dokumenter som nævnt i stk. 1, når de oprettes i anledning af

- 1. sammenslutning mellem selskaber m.v. af den i stk. 1 og 4 nævnte art,*
- 2. sammenslutning mellem fonde,*
- 3. sammenslutning mellem fonde og selskaber nuv. af den i stk. 1 og 4 nævnte art,*
- 4. realkreditinstitutters omdannelse, jf. kapitel 12 i realkreditloven,*
- 5. forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskaber, jf. § 14 d i lov om beskatning ved fusion af aktieselskaber nuv.,*
- 6. andelskassers og sammenslutninger af andelskassers omdannelse til aktieselskaber, jf. kapitel 12 c i lov om banker og sparekasser.*

§§ 54-55. (Ophævet).

Kapitel 10

Gældsbreve og dokumenter om sikkerhedsstillelse

§ 56. Gældsbreve, som ikke er stempelpligtige efter andre regler i loven, stemples med 3 promille af det beløb, som dokumentet lyder på.

Stk. 2. Kassekreditkontrakter og andre lånekontrakter stemples med 3 promille af det højeste beløb for kreditten eller lånet.

Stk. 3.⁴⁾ Indeholder et dokument som nævnt i stk. 1 og 2 bestemmelser om sikkerhedsstillelse ved pant eller kaution, stemples dokumentet efter reglerne i § 57 eller § 57 A, dog mindst med afgiften efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Kontrabøger, indlånsbeviser og lignende dokumenter, der udstedes af banker, sparekasser og andelskasser, er stempelfri

Stk. 5. Massegældsbreve er stempelfri, når de tillige er omsætningsgældsbreve.

Stk. 6. Checks og andre anvisninger er stempelfri, selv om de accepteres.

§57.⁴⁾ Dokumenter, hvorved der stiftes underpant i fast ejendom eller løsøre, herunder ejerpantebreve, stemples med 1,5 pct. af det pantsikrede beløb, jf. dog stk. 2 og 3 samt § 57 A. Dokumenter om sikkerhedsstillelse ved pant i øvrigt eller ved kaution stemples med 3 promille af det pant- eller kautionssikrede beløb.

Stk. 2. Dokumenter, hvorved der stiftes underpant i skibe, bortset fra lystfartøjer, stemples med 2 promille af det pantsikrede beløb, når skibet måler 5 bruttoregistertons eller derover. Er kun bruttotonnagen målt, skal den udgøre 5 eller derover. Er en gæld sikret ved skibspantebrev som nævnt i 1. pkt, betales ikke yderligere afgift, selv om pantets værdi er lavere end gælden, eller tillige sikres ved kaution, bankgaranti eller anden sikkerhed. I øvrigt stemples dokumenter som underpant i skibe eller både med tilbehør med 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.

Stk. 3. Høstpantebreve, der udstedes i henhold til lov om høstpant, stemples med 3 promille af det pantsikrede beløb.

Stk. 4. Det pantsikrede beløb er det beløb, for hvilket der er stillet pant, bortset fra renter og omkostninger. Udgør værdien af det pantsatte et lavere beløb, og fremgår dette af dokumentet, beregnes stemplet af pantets værdi. Er den angivne værdi efter stempelmyndighedens skøn for lav, eller er parterne ikke enige om værdiansættelsen, finder reglerne i § 16, stk. 2, anvendelse. Det kautionssikrede beløb er det beløb, som kautionisten i det højeste kan komme til at betale, bortset fra renter og omkostninger.

Stk. 5/) Er der oprettet et stempelpligtigt dokument om stiftelsen af den **ret**, for hvilken der stilles sikkerhed, nedsættes stempelaugiften efter stk. 1 eller § 57 A med afgiften vedrørende det nævnte dokument.

Stk. 6. Gives ejerpantebrev i håndpant, beregnes stempelaugiften for dokumenter, der oprettes vedrørende håndpantstætningen eller den fordring, for hvilken der stilles håndpant, uden hen-

syn tagen til stempelafgiften for ejerpantebrevet, ligesom stempelafgiften for ejerpantebrevet beregnes uden hensyntagen til stempelafgiften for de nævnte dokumenter.

Stk. 7. Dokumenter om sikkerhedsstillelse ved pant eller kaution for massegældsbreve som nævnt i § 56, stk. 5, er stempelfri, medmindre der gives pant i fast ejendom.

§ 57A.⁴⁾ Dokumenter, herunder ejerpantebreve, hvorved der stiftes underpant i en ejerbolig, stemples med 5 pct. af det pantesikrede beløb, jf. dog stk. 2 og 3. Ejerboliger omfatter ejendomme til helårsbeboelse til brug for ejeren samt fritidshuse.

Stk. 2. Udstedes dokumentet til sikkerhed for lån til erhvervelse af ejerboligen senest 1 år fra erhvervelsen, stemples dog efter § 57, medmindre ejerboligen overdrages mellem ægtefæller. Er ægtefællerne separerede, eller udstedes dokumentet til finansiering af boslodkrav som led i separation eller skilsmisse, stemples dog efter § 57.

Stk. 3. Udstedes dokumentet til sikkerhed for lån til finansiering af en nybygning, tilbygning eller ombygning af ejerboligen, og kræver dette byggetilladelse, stemples dog efter § 57.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler for påtegning på dokumenter og anden dokumentation som betingelse for, at dokumentet ikke omfattes af stk. 1, og kan herunder fastsætte regler for kommunens påtegning vedrørende betingelserne i stk. 1 og 3.

Stk. 5. Pantebreve, der inden den 25. oktober 1997 er anmeldt i tingbogen, skal ikke inden tilbagesenderen anholdes for manglende stempeling efter § 57 A eller § 59.

Stk. 6. Stempelmyndigheden kan på begæring uden betaling fra tinglysningskontorerne få udleveret kopi af journalen over pantebreve, der er anmeldt til indførelse i tingbogen i perioden fra og med den 23. oktober 1997 til den 25. oktober 1997. Stempelmyndigheden kan på baggrund af disse kopier af journalen pålægge den, der er i besiddelse af pantebrevet, at indsende dette inden en nærmere angiven frist. § 24, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 58. Indeholder et skøde på fast ejendom bestemmelse om, at køberen skal betale en del af vederlaget kontant til sælgeren eller tredjemand, skal skødet stemples efter reglerne i §§ 56 og 57, medmindre beløbet betales inden skødets tinglysning som endelig adkomst. Stempelpligten indtræder ved skødets tinglysning som endelig adkomst.

§ 59.) Et dokument, som er stempelpligtigt efter § 56 eller § 57, stk. 2, 1. og 2. pkt., og som er udstedt til ihændehaveren eller uden angivelse af fordringshaverens navn, stemples med 1 pct. af det pålydende beløb. Dokumenter, som er stempelpligtige efter § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 4. pkt., eller § 57 A, stemples med dobbelt sats, såfremt dokumentet er udstedt til ihændehaveren nuv. som nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Overdragelse af de i stk. 1 nævnte dokumenter er stempelfri

§ 60. Når derfor et lån udstedes en hovedobligation og partialobligationer, er dokumenterne stempelfri, såfremt partialobligationerne omfattes af § 56, stk. 5, og såfremt en eventuel sikkerhedsstillelse er stempelfri efter § 57, stk. 7.

Stk. 2. I andre tilfælde stemples alene hovedobligationen. Såfremt partialobligationerne udstedes til ihændehaveren eller uden angivelse af fordringshaverens navn, stemples hovedobliga-

tionen dog efter reglerne i § 59. Overdragelse af partialobligationerne er i såfald stempelfri

§ 61. Dokumenter om modtagelse af håndpant stemples efter reglerne i § 57. De nævnte dokumenter er dog stempelfri, såfremt der vedrørende håndpant sætningen eller den fordring, for hvilken der stilles håndpant, er oprettet et dokument, som er stempelpligtigt efter reglerne i § 56 eller § 57.

Stk. 2. Dokumenter om garanti mod tab som følge af udlevering af varer uden konnossement stemples med 50 kr.

§ 62. Stempelfri er dokumenter om

- 1. sikkerhedsstillelse ved pant eller kaution mod tab ved kautionsforpligtelse,*
- 2. sikkerhedsstillelse ved pant eller kaution for ydelser efter en aftægts- eller forsørgelseskontrakt,*
- 3.⁵⁾ lån i realkreditinstitutter og Dansk Landbrugs Realkreditfond eller i pengeinstitutter, for så vidt lånets løbetid er mindst 10 år og højst 30 år og lånet har direkte pant i fast ejendom indenfor 80 pct. af den på lånetidspunktet senest meddelte offentlige vurdering af ejendommen, når lånet optages til indfrielse af tilsvarende lån eller lån omfattet af § 2 i lov om realkreditlignende lån nuv. Hvis et sådant lån optages i forbindelse med overdragelse af den pantsatte ejendom, gælder stempelfriheden, uanset om der er identitet mellem debitor for lånet og debitor for det eller de lån, der indfries. Stempelfriheden omfatter tillige dokumenter om overdragelse af pantebreve vedrørende sådanne lån til en af de nævnte kreditorer,*
- 4. statsgaranterede studielån, der optages til indfrielse af sådanne lån,*
- 5. sikkerhedsstillelse overfor staten for told- og forbrugsafgifter til den danske stat eller til en stat, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber,*
- 6. sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administrationen af De Europæiske Fællesskabers landbrugsordninger og sikkerhedsstillelse overfor De Europæiske Fællesskaber i forbindelse med administrationen af Fællesskabernes stålordninger,*
- 7. sikkerhedsstillelse overfor domstolene, herunder foged- og skifteretter,*
- 8. sikkerhedsstillelse for betaling af kur og pleje for patienter på sygehuse, plejehjem og lignende,*
- 9. sikkerhedsstillelse over for staten i forbindelse med administrationen af lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat,*
- 10. sikkerhedsstillelse over for staten eller Grønlands hjemmestyre i forbindelse med rettigheder meddelt i henhold til lov om mineralske råstoffer i Grønland,*
- 11. sikkerhedsstillelse for forpligtelser, der påhviler indehaveren af en eneretsbevilling udstedt efter lov om naturgasforsyning vedrørende den af loven omfattede virksomhed,*
- 12. sikkerhedsstillelse udstedt i form af ejerpantebrev som nævnt i lov om forsikringsvirksomhed § 131, stk. 5, og lov om tilsyn med firmapensionskasser § 49, stk. 4. Det er dog en forudsætning, at*

det enkelte ejerpantebrev er påført en erklæring fra forsikringsselskabet eller pensionskassen om stempelfrihed efter stempelovens § 62, stk. 1, nr. 12. Stempelfriheden ophører, når ejerpantebrevet ophører med at være registreret som nævnt i de anførte bestemmelser,

13. optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån nuv.

14.⁶⁾ sikkerhedsstillelse og andre forpligtelser over for clearingscentraler, clearingdeltagere eller selskaber eller institutioner som nævnt i § 4, stk. 1, i lov om værdipapirhandel nuv., når sikkerhedsstillelsen vedrører clearing og afvikling af handel med værdipapirer, jf. §§ 55 og 56 i lov om værdipapirhandel nuv., hvor en clearingcentral medvirker, og når en eventuel kredittid ikke overstiger 3 bankdage.

15.⁶⁾ garantidokumenter vedrørende forpligtelser, der udstedes efter § 82, stk. 2, i lov om værdipapirhandel nuv., når de udstedes som led i værdipapircentralers samlede kapitalberedskab.

Stk. 2.⁵⁾ Stempelfri er dokumenter om garantistillelse for ekstraordinære eksportkreditrisici, der efter lov om Dansk Eksportkreditfond ydes mod tab i forbindelse med dansk eksport, samt kautiøner og garantier, der ydes af Udenrigsministeriet efter § 8 i lov om internationalt udviklingssamarbejde.

Stk. 3.⁵⁾ Stempelfri er dokumenter, der udstedes til eller af Eksportkreditfonden i forbindelse med fondens eksportfinansiering eller støtte til eksportfinansiering, samt dokumenter, der udstedes i forbindelse med fondens afdækning af egen risiko. Med Eksportkreditfonden sidestilles et selskab nuv., der er oprettet efter bestemmelsen i § 2, stk. 4, i lov om Dansk Eksportkredit. Lånedokumenter, der udstedes til eller af pengeinstitutter i forbindelse med eksportfinansiering, er ligeledes stempelfri, hvis Eksportkreditfonden har givet endeligt tilsagn om støtte til finansieringen og aftalen om støtten ikke kan opsiges af pengeinstituttet, før lånet indfries.

Stk. 4. Stempelfri er låne- og kautionsdokumenter, der udstedes til Danmarks Skibskreditfond, Aktieselskabet Dansk Skibsfinansiering og pengeinstitutter i forbindelse med finansieringen af skibe, der bygges på danske skibsværfter.

Stk. 5. Dokumenter om lån mod håndpant i banker og sparekasser er stempelfri, når lånet optages til finansiering af byggearbejder på fast ejendom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutternes pligt til at påse, at lånet anvendes til byggeudgifterne, og bestemme, at fritagelsen kun skal gælde, når byggearbejdet påregnes at ville medføre udgifter over en vis størrelse. Hvor omstændighederne taler derfor, kan skatteministeren tillade, at fritagelsen også skal gælde lån hos vekselerere eller i andelskasser.

Stk. 6. Stempelfri er endvidere dokumenter om lån mod håndpant, som optages mellem selskaber og institutioner som nævnt i § 4, stk. 1, i lov om værdipapirhandel nuv. som led i deres virksomhed, eller som optages mellem disse og clearingscentraler, jf. § 7, nr. 5, i nævnte lov, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Den Sociale Pensionsfond, livsforsikringsselskaber eller pensionskasser som led i disses værdipapirhandel. Hvor omstændighederne taler derfor, kan skatteministeren meddele andre vekselerere samt andelskasser tilsvarende fritagelse for lån i banker eller sparekasser.

Stk. 7.⁵⁾ Skatteministeren kan fastsætte regler for påtegning på dokumenter og anden doku-

mentation som betingelse for stempelfrihed i henhold til stk. 1, nr. 3 og 13. De i en sådan påtegning givne oplysninger ved dokumentets indlevering til tinglysning er bindende for parterne under en stempelprøvelse af dokumentet.

Stk. 8.⁵) Det er en betingelse for stempelfrihed i henhold til stk. 2-4, at det af dokumentet fremgår, efter hvilken bestemmelse det er stempelfrit. For stempelfrihed i henhold til stk. 3, 2. pkt., er det endvidere en betingelse, at det af dokumentet fremgår, at der er givet endeligt tilsagn om støtte til Eksportkreditfonden, og at aftalen om støtten ikke kan opsiges af pengeinstituttet, før lånet indfries. Skatteministeren kan fastsætte yderligere regler for påtegning af dokumenter og anden dokumentation som betingelse for stempelfrihed i henhold til stk. 2-4.

§ 62 A. **Stempelfri** er dokumenter, der oprettes i forbindelse med lån i Dansk Landbrugs **Realkredit**-fond, når lånet ydes med statsgaranti efter § 1 i lov om statsgaranti og ydelsestilskud vedrørende høsttåblån til tørkeramte jordbrugere.

Stk. 2. Stempelfriheden efter stk. 1 er betinget af, at de enkelte dokumenter er påført en erklæring fra Dansk Landbrugs Realkreditfond eller et pengeinstitut om, at dokumentet er oprettet i forbindelse med lån ydet med statsgaranti efter § 1 i lov om statsgaranti og ydelsestilskud vedrørende høsttåblån til tørkeramte jordbrugere, og at dokumentet ikke kan tjene som sikkerhed for andre lån. Stempelpligten indtræder, såfremt dokumentet ikke længere tjener til sikkerhed for lån ydet med statsgaranti efter lov om statsgaranti og ydelsestilskud vedrørende høsttåblån til tørkeramte jordbrugere.

Stk. 3. Dansk Landbrugs Realkreditfond og pengeinstitutter kan indtil 4 måneder efter et dokumentets oprettelse berigtige den efter stk. 2 afgivne erklæring, og der kan ydes godtgørelse af stempelafgift efter § 28.

§ 62 B. **Stempelfri** er dokumenter, der oprettes i forbindelse med lån i Dansk Landbrugs **Realkredit**-fond, når lånet ydes med statsgaranti efter § 1 i lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere.

Stk. 2. Stempelfriheden efter stk. 1 er betinget af, at de enkelte dokumenter er påført en erklæring fra Dansk Landbrugs Realkreditfond eller et pengeinstitut om, at dokumentet er oprettet i forbindelse med lån ydet med statsgaranti efter § 1 i lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere, samt at dokumentet ikke kan tjene til sikkerhed for andre lån. Stempelpligten indtræder, såfremt dokumentet ikke længere tjener til sikkerhed for lån ydet med statsgaranti efter lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere.

Stk. 3. Dansk Landbrugs Realkreditfond og pengeinstitutter kan indtil 4 måneder efter et dokumentets oprettelse berigtige den efter stk. 2 afgivne erklæring, og der kan ydes godtgørelse af stempelafgift efter § 28.

Kapitel 11

Veksler

§ 63. Veksler, der ikke lyder på længere tid end 8 dage fra sigt eller 14 dage fra dato, er stempelfri. Alle andre veksler stemples med 1 kr. for hver 1.000 kr. eller del deraf.

Stk. 2. Overdragelse af vekslers (endorsement) og vekselborgen (aval) er stempelfri.

Stk. 3. Et dokument, der i teksten betegnes som veksel, men som ikke opfylder alle veksel-lovgivningens betingelser for at betragtes som en gyldig veksel, skal stempelmæssigt behandles som en veksel, når det påtegnes af acceptanten eller, for så vidt angår egne vekslers, underskrives af udstederen og af den pågældende overgives til den anden part.

Stk. 4. Ved beregningen af stempelafgiften for vekslers tages der ikke hensyn til stempelafgiften for andre dokumenter, herunder vekslers, ligesom der ikke tages hensyn til stempelafgiften for en veksel ved beregningen af stempelafgiften for andre dokumenter.

Kapitel 12

Forsikringsdokumenter

§ 64. Forsikringspolicer og forsikringskontrakter stemples efter reglerne i §§ 65-70.

Stk. 2. Er der ikke udfærdiget police eller kontrakt, stemples første præmiekvittering eller andet dokument vedrørende forsikringen.

§ 65. Stempelafgiften for livsforsikringer er 1 kr. 50 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum eller del deraf.

Stk. 2. Stempelafgiften for ophørende kapitalforsikringer og andre livsforsikringer, som alene dækker dødsrisiko for et bestemt tidsrum (risikoforsikringer), beregnes dog efter reglerne i § 66, stk. 1.

Stk. 3. Udbetales forsikringssummen i rater, beregnes stempelafgiften af den éngangsudbetaling, som efter forsikringsselskabets beregningsgrundlag svarer til raterne (konverteringssummen). Skal der efter forsikringen udbetales årlige ydelser, hvis samlede sum ikke kendes ved forsikringens tegning, beregnes stempelafgiften af det 15-dobbelte af den højeste årlige ydelse, hvis ydelsen skal betales i flere personers levetid, og ellers af det 10-dobbelte af den nævnte ydelse.

§ 66. Stempelafgiften for andre forsikringer end de i § 65 nævnte er enten 25 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum eller del deraf eller 12 pct. af præmien. Vælges det at svare stempelafgift på grundlag af præmien, og er forsikringen tegnet på mere end 1 år, beregnes afgiften af præmien for 1 år. Afgiften afrundes op efter til det nærmeste med 25 delelige ørebeløb.

Stk. 2. Stempelafgiften af lovpligtige ansvarsforsikringer i henhold til færdselsloven beregnes på grundlag af præmien. Afgiften kan dog ikke overstige 8 kr.

§ 67. Kontrakter, hvorved der træffes aftale om forsikring af risici af nærmere angiven art efter forudgående eller efterfølgende anmeldelse fra forsikringstageren, stemples med 5 kr. Endvidere svares der stempelafgift efter § 65 eller § 66 af de anmeldte forsikringer.

§ 68. Genforsikringskontrakter stemples med 50 kr.

§ 69. Stempelfri er

1. forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsselskaber, der ikke er undergivet tilsyn,
2. forsikringer, der tegnes i medfør af lov om arbejdsskadeforsikring,
3. sø- og transportforsikring samt luftfartsforsikring,
4. livsforsikringer som nævnt i § 65, stk. 2, der er tegnet på kollektivt grundlag (gruppelivsforsikringer),
5. andre forsikringer, når forsikringssummen ikke overstiger 10.000 kr.

Stk. 2. Overdrager et forsikringsselskab sin forsikringsbestand eller en bestemt del af denne til et andet selskab efter godkendelse fra Finanstilsynet, er det andet forsikringsselskabs indtræden i de af overdragelsesaftalen omfattede forsikringskontrakter *stempelfri*.

§ 70. Skatteministeren kan tillade danske forsikringsselskaber og udenlandske forsikringsselskabers repræsentanter her i landet at berigtige stempelafgiften for samtlige de i et regnskabsår tegnede forsikringer eller for visse arter heraf ved indbetaling af samlede beløb uden stempling af de enkelte forsikringsdokumenter. Denne tilladelse kan gives enten således, at stempelafgiften beregnes på sædvanlig måde af de enkelte forsikringer, eller således, at stempelafgiften beregnes under ét af summen af forsikringssummerne eller præmiebeløbene.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan betinges af, at selskabet indbetaler aconto-beløb, og at selskabet underkaster sig de tilsyns- og kontrolbestemmelser, som skatteministeren skønner fornødne. Tilladelsen kan tilbagekaldes med 3 måneders varsel til et regnskabsårs udløb.

§ 70 A. Ved udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet, der ikke er omfattet af § 70, stk. 1, skal den, der udøver virksomheden, over for de statslige told- og skattemyndigheder udpege en herboende repræsentant.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 70 finder anvendelse overfor repræsentanten.

Kapitel 13

Lodsedler

§ 71. Klasselotteriets sedler *stemples* for hver trækning med 4 kr. for hvert hellod. For delte lodsedler erlægges stempelafgift i forhold til stempelafgiften for den hele lodseddel

Stk. 2. Lodsedler, der udstedes af Almindeligt dansk Vare- og Industrielotteri og af Landbrugslotteriet, *stemples* med 60 øre for hver lodtrækning, som lodsedlen giver adgang til.

Stk. 3. Der erlægges kun stempelafgift af de afsatte lodsedler.

Kapitel 14

Dokumenter om overdragelse af rettigheder og overtagelse af forpligtelser

§ 72/) Dokumenter om overdragelse af de i § 56, § 57 og § 57 A nævnte gælds- og pantebreve nuv. stemples efter reglerne for stiftelse af nyt retsforhold vedrørende den ret, der overdrages.

Stk. 2. Dokumenter om overdragelse af retten ifølge en livsforsikringspolice eller -kontrakt stemples, såfremt forsikringsbegivenheden ikke er indtrådt, efter reglerne for tegning af ny forsikring.

Stk. 3. I øvrigt stemples dokumenter om overdragelse af retten til pengeudbetalinger med 1 promille af det beløb, der overdrages. Er det overtagne beløb sikret ved underpant i fast ejendom eller løsøre, er stemplet 1,5 pct. Er det overtagne beløb sikret ved underpant i skib, er stemplet 2 promille, når skibet måler 5 bruttoregistertons eller derover. Er kun bruttotonnagen målt, skal den udgøre 5 eller derover. Er det overtagne beløb sikret ved underpant i skib eller båd med tilbehør i øvrigt, er stemplet 1,5 pct. Er det overtagne beløb sikret ved høstpantebrev, jf. § 57, stk. 3, er stemplet 3 promille. Er det overtagne beløb sikret ved andet pant eller ved kaution, eller indestar overdragere for beløbets betaling, er stemplet 3 promille, jf. dog § 57, stk. 2, 3. pkt

Stk. 4. Dokumenter om overdragelse af køberens ret efter de i §§ 34-45 nævnte dokumenter stemples efter reglerne i §§ 34-45.

Stk. 5. Dokumenter om overdragelse af brugsrettigheder og andre lignende rettigheder stemples efter reglerne for stiftelse af nyt retsforhold vedrørende den ret, der overdrages.

Stk. 6. Stempelfri er dokumenter om

1. overdragelse af en fordring til debitor,
2. overdragelse af ejerpantebrev til ny ejer af pantet,
3. overdragelse af erstatningskrav til det forsikringsselskab, der har dækket skaden,
4. overdragelse til kautionist, der har indfriet gælden,
5. overdragelse af fordring til inkasso.

Stk. 7. Reglerne i stk. 1-6 gælder, selv om overdragelsen sker til sikkerhed.

§ 73. Dokumenter, hvorved en person med den berettigedes samtykke indtræder som forpligtet i et retsforhold i stedet for den tidligere forpligtede, stemples efter reglerne for stiftelse af nyt retsforhold vedrørende den forpligtelse, som den pågældende overtager.

Stk. 2. Et dokument, hvorved en person med kreditors samtykke indtræder som meddebitor i et solidarisk skyldforhold enten ved siden af den eller de tidligere skyldnere eller i stedet for en skyldner, der samtidig udtræder, stemples af en så stor del af skylden, som efter skyldnernes indbyrdes forhold falder på den, der indtræder. Dette forhold skal fremgå af dokumentet. Udtræder en person af et solidarisk skyldforhold, uden at en ny skyldner indtræder i stedet for, svares intet stempel.

Stk. 3. Stempelfri er dokumenter om

1. ny ejers overtagelse af den personlige forpligtelse ifølge pantebrev i fast ejendom i det omfang, gælden ikke kan forlanges udbetalt i tilfælde af ejerskifte,

2. ny ejers overtagelse af den personlige forpligtelse ifølge pantebrev i fast ejendom, når pantebrevet kun giver sikkerhed i fast ejendom med tilbehør,
3. ny ejers indtræden i de i § 46 nævnte retsforhold,
4. Kongerigets Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltnings overtagelse af forpligtelser vedrørende lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån nuv.

Kapitel 15

Dokumenter om familie- og arveforhold

§ 74. Hvorvidt ægtepagter om gaver eller andre dokumenter om aftaler mellem ægtefæller er stempelpligtige, afgøres efter lovens almindelige regler.

Stk. 2. Ægtepagter skal dog mindst stemples med 50 kr.

§ 75. Dokumenter, som oprettes af en ægtefælle i anledning af separation, skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller bosondring, er stempelfri, såfremt der kun stiftes ret for ægtefællerne selv. Testamenter stemples dog efter reglerne i § 76.

§ 76. Testamenter og tillæg til testamenter, herunder bestemmelser om indsættelse af eksekutorer, som oprettes enten for en notar eller for vidner i overensstemmelse med arvelovgivningens regler, stemples med 50 kr.

§ 77. Dokumenter om udlæg af formuegoder i dødsboer og ifællesboer, der skiftes i ægtefællernes levende live, er stempelfri, når boet behandles af skifteret eller eksekutorer. Det samme gælder dokumenter om overdragelse af formuegoder til en lodtager i boet eller en legatar. Dokumenter, som modtageren af formuegodet udsteder til boet, lodtagere i boet eller legatarer til gennemførelse af udlægget eller overdragelsen, er stempelfri.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse i dødsboer, der er udleveret til arvingerne til privat skifte, hvis dokumenterne udstedes inden udløbet af fristen for indgivelse af arveanmeldelsen. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan skatteministeren fritage dokumentet for stempelafgift, uanset at det er udstedt efter fristens udløb.

§ 78. Dokumenter, hvorved en afdøds ægtefælle eller arvinger, der har overtaget gældsansvaret efter ham, indtræder i den afdøds rettigheder og forpligtelser, er stempelfri.

Afsnit III

Fritagelse for stempelafgift

Kapitel 16

§ 79. Stempelfri er

1. dokumenter, som oprettes mellem den danske stat og en fremmed stat,
2. dokumenter, der udstedes af stat eller kommune til gennemførelse af en i lovgivningen foreskrevet omlægning af opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne,
3. dokumenter om overdragelse af formuegoder til eller stiftelse af brugsrettigheder, servitutter eller lignende **rettigheder** for en statsinstitution,
4. dokumenter om udførelse af arbejde for en statsinstitution, når denne er part i retsforholdet.

Stk. 2. Skatteministeren kan under forudsætning af gensidighed meddele fritagelse for stempelafgift af dokumenter, hvorved en fremmed stat erhverver eller lejer fast ejendom til brug som embedslokaler eller som boliger for ansatte ved den pågældende stats diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

§ 80. Dokumenter, der udstedes til den danske stat eller danske kommuner vedrørende betaling af skat, bøde og konfiskationsbeløb, er stempelfri, hvad enten der stilles sikkerhed for beløbet eller ej.

§81. Stempelfrier

1. dokumenter, der udstedes i anledning af optagelse af danske stats- eller kommunelån,
2. dokumenter vedrørende lån optaget af Københavns havn eller frihavsselskabet,
3. lånedokumenter, der udstedes af gas-, vand- eller elværker eller lignende eller af havne eller koncessionerede virksomheder, såfremt lånene garanteres af den danske stat eller danske kommuner,
4. dokumenter om lån af stiftsmidlerne til folkekirkens kirker og præsteembeder.

Stk. 2. Er de i stk. 1 nævnte dokumenter massegældsbreve, er også overdragelse af dokumenterne **stempelfri**.

§ 82. Stempelfri er forlig, der indgås for domstole, herunder foged- og skifteretter, og udskrifter af sådanne forlig.

§ 83. Overenskomster og forlig i sager om afståelse af ejendom, fredning, landvinding, vandaflledning eller lignende, der **indgås** for den myndighed, der i mangel af mindelig ordning skulle træffe afgørelse, eller tilføres denne myndigheds protokol, er stempelfri.

Stk. 2. Dokumenter til gennemførelse af afgørelser, overenskomster og forlig som nævnt i stk. 1 er stempelfri.

§ 84. Dokumenter om gaver til den danske folkekirkens kirker, præsteembeder og menigheder og til anerkendte trossamfund her i riget er stempelfri.

Stk. 2. Dokumenter om gaver til foreninger, selskaber, legater, stiftelser og andre institutioner kan af skatteministeren helt eller delvis fritages for stempelafgift, såfremt formålet for vedkommende forening **m.v.** er af almenvelgørende eller anden almennyttig karakter.

§ 85.1 overenskomster med fremmede stater kan der optages bestemmelser om stempelfrihed.

§ 86. Dokumenter, der udstedes til sikkerhed for lån efter kapitel 7 i lov om individuel boligstøtte, er stempelfri såvel ved oprettelse som ved senere ændringer eller tilføjelser.

Stk. 2. Dokumenter, der udstedes til sikkerhed overfor staten efter § 10 i værditabsloven, er stempelfri.

§87. Stempelfri er dokumenter, der oprettes i forbindelse med overdragelse af en eneretsbevilgning i henhold til lov om naturgasforsyning fra et selskab til selskabets datter- eller moderselskab.

§87 A. Stempelfri er dokumenter om virksomheders køb af fast ejendom, som i sin helhed er beliggende i et område, der er udpeget til erhvervszone efter § 3 i lov om planlægning, når ejendommen skal anvendes i virksomhedens drift og virksomheden er etableret i erhvervszonen før den 1. januar 1995. Stempelfriheden er betinget af, at overdragelsesdokumentet af køber er forsynet med en påtegning om, at disse betingelser samt betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

Stk. 2. Stempelfri er dokumenter, herunder ejerpantebreve, hvorved en virksomhed giver pant i fast ejendom som nævnt i stk. 1, såfremt ikke andet følger af stk. 3. Det er dog *en* forudsætning, at det enkelte pantebrev kun *har panti* sådan *ejendom*. Stempelfriheden er endvidere betinget af, at pantebrevet er forsynet med en påtegning som nævnt i stk. 1. Stempelfriheden ophører, hvis pantebrevet ændres til at give pant i anden fast ejendom end nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2, at den pågældende virksomhed ikke henhører under de i afskrivningslovens § 2 A stk. 3 og 5, nævnte industri- og erhvervsgrene.

Afsnit IV

Straffebestemmelser

Kapitel 7

§ 88. Med bøde straffes den, der

1. overtræder § 20, stk. 3 og 4,
2. i et dokument giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold, der er af betydning for dokumentets stempeling,
3. i øvrigt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for
 - a) afgørelse af, om et dokument er stempelpligtigt,
 - b) beregning af stempelafgiften,
 - c) afgørelse om fritagelse for afgift eller om godtgørelse af afgift,

4. afgiver urigtig erklæring om ikke at være i besiddelse af et stempelpligtigt dokument i tilfælde, hvor stempelmyndigheden kræver dokumentet udleveret i henhold til § 24.

Stk. 2. Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3.1 forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 89. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere strafend bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til indenfor en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 88 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om rettens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Afsnit IVA

Klagebestemmelser

Kapitel 17 A

§ 89 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Afsnit V

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

Kapitel 18

§ 90. Loven træder i kraft den 1. oktober 1969.

Stk. 2. Samtidig ophæves

1. *lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 309 af 11. oktober 1961,*
2. *lov om afgift ved tinglysning m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 100 af 23. april 1929,*
3. *lov nr. 301 af 21. december 1957 om skibsregistreringsafgifter,*
4. *§§ 31 og 32 i lov nr. 135 af 31. marts 1960 om registrering af rettigheder over luftfartøjer.*

*Stk. 3. Bestemmelser om stempelbegunstigelse i andre love bortfalder den 31. marts 1970.
Dette gælder dog ikke*

1. *§ 22, stk. 1, i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank,*
2. *§2 i lov nr. 332 af 5. december 1958 om visse finansieringsinstitutter,*
3. *§2 i lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug nuv.,*
4. *§ 2, stk. 1, i lov nr. 143 af 17. maj 1961 om et skibsfinansieringsinstitut,*
5. *§ 4, stk. 2, i lov nr. 197 af 5. juni 1964 om hypotekforeninger,*
6. *§ 3, stk. 3, i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 15. april 1967,*
7. *§ 5, stk. 1, i lov om boligbyggeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 163 af 9. maj 1968,*
8. *§ 9 i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs,*
9. *§ 12 i lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare,*
10. *§ 26 i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring nuv. jf. lovbekendtgørelse nr. 238 af 27. juni 1962,*
11. *§ 61, stk. 2, i lov om den offentlige sygeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 403 af 13. oktober 1967,*
12. *§ 30 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom,*
13. *§9 i lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 15. december 1967,*
14. *bestemmelser om stempelfrihed i overenskomster med fremmede stater.*

Stk. 4. Stempelbegunstigelser, som skatteministeren har meddelt i medfør af den hidtidige lovgivning, bortfalder.

§ 91. Dokumenter, hvis stempelpligt er indtrådt inden lovens ikrafttræden, stemples efter de regler, der

gælder ved stempelpligtens indtræden.

Stk. 2. Reglerne i § 63, stk. 1, og § 64, stk. 2, i den hidtil gældende stempellov om godtgørelse af stempelafgift finder fortsat anvendelse på dokumenter, som er stemplet efter bestemmelserne i nævnte lovs § 63 eller § 64.

Stk. 3. Reglerne i § 1, stk. 8, § 1, stk. 10, og § 22 i lov om afgift ved tinglysning om godtgørelse af tinglysningsafgift finder fortsat anvendelse.

Stk. 4. For forsikringsdokumenter, der stempelberigtiges efter bestemmelsen i § 105 i den hidtil gældende stempellov, kommer de dér gældende regler til anvendelse for alle forsikringer tegnet i det ved denne lovs ikrafttræden løbende regnskabsår.

Stk. 5. Når der i medfør af bestemmelserne i § 10, stk. 2, § 43 og § 7, stk. 5, ved stemplingen af et dokument skal tages hensyn til det anvendte stempel til et tidligere oprettet dokument, skal det tidligere dokument, såfremt dets stempelpligt er indtrådt inden lovens ikrafttræden, betragtes som stemplet efter reglerne i denne lov. I de i § 10, stk. 3, omhandlede tilfælde beregnes det nye dokumentes stempel efter de hidtil gældende regler, når det første dokumentes stempelpligt er indtrådt inden lovens ikrafttræden.

§ 92. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 11. august 1998

OLE STAVAD

/ Claus Kargo

- ¹⁾ Denne lovbekendtgørelse indeholder noter til de ændringer af stempelafgiftsloven, der er foretaget siden den 6. december 1996. *Noter til tidligere ændringer af stempelafgiftsloven kan findes i lovbekendtgørelse nr. 1066 af 6. december 1996.*
- ²⁾ Bestemmelsen i § 29, stk. 1, 2. pkt., i den her anførte affattelse trådte i kraft den 15. april 1997, jf. § 16 i lov nr. 234 af 2. april 1997.
- ³⁾ Bestemmelsen i § 39, stk. 1, 1. pkt., i den her anførte affattelse har virkning for dokumenter indleveret til registrering i Skibsregisteret efter den 1. december 1997, jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 388 af 10. juni 1997.
- ⁴⁾ Ved § 1 i lov nr. 804 af 24. oktober 1997. (Forhøjelse af pantebrevstempel for ejerboliger og fritidshuse) er § 56, stk. 3, § 57, stk. 1, § 57, stk. 5, § 59, stk. 1, 2. pkt. og § 72, stk. 1 ændret, og ny § 57 A indsat. Loven trådte i kraft 25. oktober 1997. Ændringerne har virkning for dokumenter, hvis stempelpligt indtræder i perioden fra og med den 23. oktober 1997 til og med den 31. december 1998.
- ⁵⁾ Ved § 1 i lov nr. 978 af 17. december 1997. (Stempelfrihed af ejerskiftelån ved køberfinansiering og af dokumenter vedrørende Eksportkreditfondens aktiviteter) er § 62, stk. 1, nr. 3, § 62, stk. 2, § 62, stk. 3, og § 62, stk. 7 ændret, og § 62, stk. 8 indsat. Loven trådte i kraft den 18. december 1997. Ændringerne i § 62, stk. 2, 3, 7 og 8, har virkning fra den 1. januar 1997. Stempelafgift, som berigtiges i perioden fra den 1. januar 1997 til lovens ikrafttræden, og som efter reglerne i stempelafgiftslovens § 62, stk. 2, 3, 7 og 8, ikke skal berigtiges, godtgøres af stempelmyndigheden efter anmodning.
- ⁶⁾ Bestemmelserne er ved § 114 i lov nr. 1072 af 20. december 1995 indsat som § 62, stk. 1, nr. 13 og 14, men skal retteligt være § 62, stk. 1, nr. 14 og 15.

Dato 6. oktober 1998
Journalnr. 1.2.6.3-002
Vores ref. PSK/si

Stempelafgift - Særudtalelse fra Rådet for Dansk Forsikring og Pension

Rådet for Dansk Forsikring og Pension tilslutter sig betænkningens konklusion om, at livsforsikring bør undtages fra stempelafgift. Dermed vil pensionsopsparing i livsforsikrings-selskaber i relation til denne afgift blive ligestillet med pensionsopsparing i pengeinstitutter og pensionskasser, ligesom livsforsikringsselskaber fritages for den betydelige administrative belastning, der er forbundet med at håndtere stempelafgiften.

Rådet kan derimod ikke tilslutte sig, at skadesforsikring også efter en revision af lovgivningen skal belastes med stempelafgift, endda i et større omfang end efter de gældende regler.

Stempellovsudvalget lægger op til, at de gældende regler for så vidt angår stempelafgift på skadesforsikring videreføres, men at satserne forhøjes, således at skadesforsikringsselskaberne skal bidrage med et skønsmæssigt provenu til staten på 150 mio. kr. årligt, ca. 20 mio. kr. mere end i dag.

Efter rådets opfattelse er der grund til også at fritage skadesforsikring fra stempelafgift. Skadesforsikringer udgør en vigtig del af samfundets sociale infrastruktur, men ved at opretholde - og forhøje - stempelafgiften på skadesforsikring mindskes incitamentet for den enkelte til selv at forsikre sig mod hverdagens risici. Det harmonerer ikke med de politiske ønsker om at overlade en større del af samfundets velfærdsopgaver til borgerne i stedet for det offentlige.

Samtidig giver stempelafgiften i skadesforsikring som i livsforsikring anledning til betydelige administrative omkostninger, der slet ikke står mål med det provenu, som afgiften indbringer. På baggrund af de gefltagne politiske tilkendegivelser om, at man ønsker at lette erhvervslivets administrative byrder - ikke mindst for mindre virksomheder, som findes i stort tal inden for skadesforsikring - er der grund til at overveje at fjerne stempelafgiften på forsikring fuldstændig.

Med forslagene fra Stempellovsudvalgets flertal lettes livsforsikring for et afgiftsprovenu på ca. 70 mio. kr. årligt, mens skadesforsikring som nævnt skal bidrage med ca. 20 mio. kr. ekstra, således at provenuet fra stempelafgiften på forsikring i alt vil indbringe ca. 150 mio. kr. årligt. Det er et ubetydeligt provenu set i forhold til eksempelvis det samlede provenu fra stempelafgiften på 4 - 5 mia. kr. årligt eller set i forhold til det merprovenu, som man i foråret gennemførte med lov nr. 420 om forsikringsselskabers fradrag, der vil indebære en øget beskatning af livs- og skadesforsikringsselskaber på 1,5 mia. kr. i 1998 og 2 mia. kr. årligt på længere sigt.

En fuldstændig afskaffelse af stempelafgiften for forsikringserhvervet uden indførelse af en ny afgift kan derfor retfærdiggøres ud fra en bred provenubetragtning og ville desuden være et eksempel på, at de ofte fremsatte politiske ønsker om at fjerne administrativt bøvler for erhvervslivet også i praksis lader sig realisere.

Udvalgets flertal foreslår, at en række vigtige og velbegrundede undtagelsesbestemmelser i den nugældende stempelafgiftslov afskaffes. Det drejer sig ikke mindst om stempelafgiftslovens § 62, stk. 1, nr. 12, der fritager ejerpantebreve, der i livsforsikringsselskaber udstedes som sikkerhed for de forsikringsmæssige hensættelser, for stempelafgift. Udstedelsen af disse pantebreve er ikke udtryk for øget gældsætning, og undtagelsen fra stempelafgiftspligten medfører ikke et egentligt provenutab for staten. Forsikringserhvervet må derfor vende sig mod forslaget om ikke at videreføre den nugældende undtagelsesbestemmelse i stempelafgiftslovens § 62, stk. 1, nr. 12 i den foreslåede lov om registreringsafgift.

Peter Skjødt

Betænkning nr. 1364

Afgivet af Skatteministeriet, Stempeludvalget og Stempeludvalgets sekretariat

Købes hos boghandleren eller hos

Statens Information, Publikationsafdelingen

Postboks 1103, 1009 København K

Tlf. 33 37 92 28, fax 33 37 92 80, e-post sp@si.dk

100,- kr. inkl. moms

Grafisk tilrettelægning og tryk: Herrmann & Fischer A/S

Tryk: Herrmann & Fischer A/S

ISBN 87-601-7923-6

